

Metal hareketinde yeni dönem KAVGA ŞİMDİ BAŞLIYOR!

Hareketin öncüsüz ve örgütsüz bırakılmasına yönelik çok yönlü saldırı furiasının önümüzdeki günlerde yeni boyutlar kazanacağı açık. İçerisinden geçmekte olduğumuz kritik günlerde, saldırıların geri püskürtülmesi görevi tüm sorumlulukların başında yer alıyor. Zira bu başarılmadan, yani kapsamlı saldırı asgari düzeyde püskürtülmeden hareketi bir ileri noktaya taşımak ve yeni bir boyut kazandırmak mümkün olamayacaktır.

Bununla birlikte, mevcut saldırı dalgasını geri püskürtmenin imkanları hareketin içerisinde fazlasıyla bulunuyor. Çünkü süreç hala dinamik. Direnişi tamamlayan ya da sürdüren

Yaşananlar, işçi sınıfı hareketinin geleceği açısından fazlasıyla önemli ve çüretkar gelişmelerdir. Tam da bu nedenle sermaye ve onun sadık hizmetkârı olan sendika kahyaları hareketi bertaraf etmek istemektedir.

tüm fabrikalarda hala bir kaynama söz konusu. Tüm bunlara ek olarak mücadele etmiş, MESS'e ve Türk Metal'e kafa tutmuş ve yenilmemiş, ezilmemiş bir sınıf bölüğü var orta yerde.

Bu böyle olmasına karşın; süreç içerisinde yıpranan ve geriye düşen öncüler yenileri ile ikame edilmez ise, bu temelde hareketin iç örgütsel dayanakları inşa edilemezse ve yaşanan her yeni çıkış mevcut işçi hareketine soluk katacak tarzda değerlendirilemezse mevcut

saldırıların püskürtülmesi gereğince başarılacaktır.

Sürecin iki önemli odağı olan Ford ve Türk Traktör'de fiili grev ve direnişin sonlanması, kimi diğer fabrikalarda sindirme ve baskı politikalarının tırmandırılması, öncü işçilere yönelik işten atma saldırısının devreye sokulması, Bursa'da kritik yer tutan fabrikalara Çelik-İş ve benzeri ihanet şebekelerinin sokulmaya çalışılması; önümüzdeki dönemde kavganın çok daha kızışacağını gösteriyor. » s.2

'EMEĞİN HUKUKU KURULTAYI' İLE EMEĞE SALDIRI

s.3

KOÇ SERMAYESİNİN "ACIKLI" HİKAYESİ

s.28

TÜRKİYE'DE BİR DÖNEMİN SONUNA DOĞRU

s.20

Metal hareketinde kritik günler...

Kavgaya yeni başlıyor!

Sınıf hareketi açısından tarihi öneme sahip gelişmeler yaşanıyor. Gün geçmiyor ki, metal fabrikalarından eylem ve iş bırakma haberleri gelsin. 14 Mayıs'ta Renault işçilerinin çıktığı kıvılcım, giderek metal sektörünün geneline yayılan fiili bir grev hareketine dönüşmüş durumda.

Renault, Tofaş, Ford, Türk Traktör gibi dev metal fabrikalarından tutun da; 40 kişinin çalıştığı küçük ölçekli fabrikalara kadar metal işçileri, tereddüt etmeksizin en sert ve can alıcı eylem biçimi ile, üretimi fiilen durdurarak sermayenin karşısına çıkıyor. Öne atılan her işçi bölüğü en doğal biçimi ile fiili grev yolunu tutuyor. Dün, sermaye ve sendika kahyaları tarafından denetim altında tutulan eller, bugün hızla ve tereddütsüz şaltelere uzanabiliyor.

Metal işçisinin bu sert çıkışı gelinen aşamada Türk Metal çetesinin bulunduğu fabrikaların dışına doğru genişlemeye başladı. Çelik-İş ve Birleşik Metal'in örgütlü olduğu Federal Mogul, Mefro-Wheels, Maysan Mando ve Klisom gibi fabrikaların yanı sıra; Er Metal ve Baykal gibi örgütsüz fabrikalarda da eylem ve direnişler yaşanıyor, üretim durduruluyor.

Bu yaşananlar, işçi sınıfı hareketinin geleceği açısından fazlasıyla önemli ve cüretkar gelişmelerdir. Tam da bu nedenle sermaye ve onun sadık hizmetkarı olan sendika kahyaları hareketi hızla bertaraf etmek istemektedir.

Sermayenin saldırı parolası: Öncüsüz bırak, denetim altına al

Sürecin başından beri hareketi kırmak için elinden geleni yapan MESS – Türk Metal – devlet ittifakı henüz tam anlamıyla istediği sonuçları elde edebilmiş değil. Zira kimi yerlerde belli kazanımlarla fabrika direnişleri sona ermiş olsa bile, sürece her gün yeni bir fabrika ekleniyor. Yılların birikimi ve öfkesi ile ayağa kalkan metal işçilerinin önüne geçemeyeceğini anlayan sermaye düzeni ise hareketi öncüsüz bırakmak ve kademe kademe denetim altına almak için kolları sıvamış görünüyor.

Bu politikanın ilk kritik adımı MİB'e yönelik çok yönlü baskı, dezenformasyon ve gözaltı saldırısı oldu. Metal hareketinin politik açıdan dinamosu konumunda olan MİB ve Fabrikalar Arası Kurul etkisizleştirilmeden, dahası fiilen önüne geçilmeden hareket üzerinde gereğince denetim kuramayacağını anlayan sermaye güçleri, sürecin en hassas günlerinde MİB operasyonunu devreye soktu. Aynı günlerde operasyonun bir parçası olarak Türk Metal ve uzantısı çeteler aracılığıyla da MİB ve Fabrikalar Arası Kurul üzerinden bilgi kirliliği örgütlendi. Fabrikalarda ve Fabrikalar Arası Kurul'da yer alan öncü metal işçileri savcılık soruşturmaları ve polis baskısıyla sindirilmeye çalışıldı.

Sürecin bu kritik halkası gözden kaçırıldığı koşulda, bugün yaşanan gelişmeleri yeterince doğru değerlendirmek ve anlamak mümkün olmayacaktır. Zira MİB'i ve öncü işçileri hedef alan saldırıyı harekete nüfuz etme ve denetim altına alma hamlesi takip

etti. MİB operasyonundan kısa bir süre sonra Tofaş'a Çelik-İş gibi tescilli sermaye maşası bir "sendikanın" sokulmaya çalışılması, Ford ve bazı başka yerlerde işçilerin Birleşik Metal-İş'e yönlendirilmek istenmesi bu açıdan asla tesadüf değildir.

Hesap belli; mevcut sendikal düzenin korunması, Türk Metal üzerinden sarsılan ya da yere serilen sendikal anlayışın benzerleri üzerinden yeniden tesis edilmesi! En nihayetinde ise metal işçilerinin tarihi çıkışı karşısında sarsılan MESS düzeninin yaralarının sarılması.

Üçüncü ve son olarak; bu kapsamlı saldırı politikasını Türk Traktör ve Ford'da olduğu gibi öncü işçilerin kıyımı tamamlıyor. Eğer önümüzdeki günlerde işçi hareketi mevcut saldırıların önüne geçecek yeni bir çıkış yakalayamaz ise, öncü işçi kıyımının çok daha kapsamlı boyutlar kazanması kuvvetle muhtemeldir. Dahası bu olgu deneyimlerle sabittir.

Fakat MESS ve uşakları ne yaparlarsa yapsınlar, onlar için artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Zira metal işçilerinin cüretkar çıkışı yeni dönem işçi hareketi açısından şimdiden ön açıcı ve tarihi kazanımlar yaratmış bulunuyor. Bu kazanımların ilki ve en önemlisi; on yıllardır işçi hareketi üzerinde hüküm süren yasalıcı, icazetçi, uzlaşmacı ve işbirlikçi sendikal anlayışların yerle yeksan olmasıdır. Metal işçilerinin bu silkinişi, işçi sınıfının diğer bölüklerine de sırtlarındaki kamburdan nasıl kurtulacağını tüm yalınlığı ile göstermiştir. Süreci buradan yakalamak, diğer işçi bölüklerine metal hareketinin bu büyük kazanımını taşımak ve giderek mal etmek Türkiye sınıf hareketinin geleceği açısından önemli bir yerde duruyor.

Hareket kritik bir evrede

Hareketin öncüsüz ve örgütsüz bırakılmasına yönelik çok yönlü saldırı furçasının önümüzdeki günlerde yeni boyutlar kazanacağı açık. İçerisinden geçmekte olduğumuz kritik günlerde, saldırıların geri püskürtülmesi görevi tüm sorumlulukların başında yer alıyor. Zira bu başarılmadan, yani kapsamlı saldırı asgari düzeyde püskürtülmeden hareketi bir ileri noktaya taşımak ve yeni bir boyut kazandırmak

mümkün olamayacaktır.

Bununla birlikte, mevcut saldırı dalgasını geri püskürtmenin imkanları hareketin içerisinde fazlasıyla bulunuyor. Çünkü süreç hala dinamik. Direnişi tamamlayan ya da sürdüren tüm fabrikalarda hala bir kaynama söz konusu. Tüm bunlara ek olarak mücadele etmiş, MESS'e ve Türk Metal'e kafa tutmuş ve yenilmemiş, ezilmemiş bir sınıf bölüğü var orta yerde.

Bu böyle olmasına karşın; süreç içerisinde yıpranan ve geriye düşen öncüler yenileri ile ikame edilmez ise, bu temelde hareketin iç örgütsel dayanakları inşa edilemez ve yaşanan her yeni çıkış mevcut işçi hareketine soluk katacak tarzda değerlendirilemezse mevcut saldırıların püskürtülmesi gereğince başarılamayacaktır.

Tüm bu olgular, en başta sınıf devrimcileri ve öncü işçilerin omuzlarına büyük sorumluluklar yüklemektedir. Sınıf devrimcileri dün olduğu gibi bugün de, MESS ve uşaklarının tüm yeni ayak oyunlarını teşhir etmekten her karşı saldırıyı başarılı bir şekilde geri püskürtmeye kadar dinamik bir politik eksen oluşturmak ve bunu fabrikalara dayalı bir organizasyonla bütünleştirmek için vakit kaybetmeksizin kolları sıvamalıdır.

Kavgaya bitmedi, daha yeni başlıyor

Sürecin iki önemli odağı olan Ford ve Türk Traktör'de fiili grev ve direnişin sonlanması, kimi diğer fabrikalarda sindirme ve baskı politikalarının tırmandırılması, öncü işçilere yönelik işten atma saldırısının devreye sokulması, Bursa'da kritik yer tutan fabrikalara Çelik-İş ve benzeri ihanet şebekelerinin sokulmaya çalışılması; önümüzdeki dönemde kavganın çok daha kızışacağını gösteriyor.

Şimdi bu kapsamlı ve çok yönlü süreçlere hazırlanma zamanı. Sürecin öznesi olan sınıf devrimcileri ve öncü işçiler, geride kalan dönemin deneyimlerini kuşanarak ve hali hazırda hareketin dinamizmine yaslanarak, harekete geçen yeni işçi bölüklerini kucaklayarak kavgayı ileri taşımak için adımlarını hızlandırmalıdır. Tüm bu yönleri ile süreç yeni bir döneme girmiş, kavgaya yeni başlamıştır.

“Emeğin Hukuku Kurultayı” ile emeğe saldırı

Bursa'dan esen metal fırtınanın başka illerde de etkisini gösterdiği şu günlerde ne ilginçtir ki Türk-İş tarafından örgütlenen Emeğin Hukuku Kurultayı, 27-28 Mayıs 2015 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi. İşbirlikçi-bürokratik-uzlaşmacı sendikal çizginin iflas ettiği günlerde gerçekleştirilen bu kurultaya Hak-İş ve DİSK de katıldı. Kurultayda Türk-İş Başkanı Atalay'ın yaptığı konuşmada Türk Metal'e sahip çıkılırken grev hareketi ve dolayısıyla işçiler hedef alındı.

Kurultay, adına her ne kadar “Emeğin Hukuku” denilse de beklendiği gibi işçi ve emekçiler kurultay salonunda yoktu. Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay, Türkiye Barolar Birliği Başkanı Metin Feyzioğlu, Hak-İş Genel Başkanı Mahmut Arslan, DİSK Genel Başkanı Kani Beko ile bazı hukukçular, akademisyenler, sendika başkanları ve basın mensupları işçiler için düzenlenen bu kurultayın tek katılımcıları oldu.

Barolar Birliği Başkanı Metin Feyzioğlu'nun konuşmasıyla başlayan kurultay, Ergün Atalay'ın konuşması ile devam etti. Bu kurultayın bir ilk olduğunun altını çizen Atalay, metal işçilerinin direnişiyle ilgili olarak şunları söyledi:

“Şu anda Bursa'da malumunuz 45 gündür devam eden kamuoyunun bildiği 10 gündür devam eden bir gelişme var. İşçi arkadaşlarımızın Renault'ta başlattığı eylemlerin arkasından başka fabrikalara da problemler yayıldı. Büyük bölümü iş başı yapmasına rağmen 2-3 yerde bu olaylar devam ediyor. Sendikaların karşısında hükümet işveren olur ona göre bir duruş sergilersiniz. Şimdi sendikaların, sendikacıların özellikle ülkedeki patronların ve ülkeyi idare edenlerin düşünmesi gereken bir şey var. Sendikalar ve sendikacılar olarak berrak ve şeffaf olmak durumundayız. Bursa'dan hepimize büyük bir mektup var, iyi okumamız lazım. 30 yaşın altında örgütsüzlenmeye doğru giden bir yapı var. Diyorlar ki biz sendika istemiyoruz, Bursa'da Türk-İş'e bağlı 55 bin metal işçisi var, Türk Metal'e bağlı toplam 180 bin metal işçisi var. Bunlarla ilgili ders çıkarmak durumundayız. Metal sendikamız sosyal sendikacılık yapısını Türkiye'de uygulayan iyi sendikalardan bir tanesi. Ama biz 30 yaşın altındaki insanları anlamakta zorluk çekiyoruz. Sosyal alemde bilgisayarın başında işi olmayan beş altı kişi bu işi sevk ve idare ediyor. (...) Kamuoyu önünde derdimizi anlatmıyoruz sanki potansiyel suçlu gibi, sendikayı beğenmezseniz değiştirirsiniz, şubeyi beğenmezseniz değiştirirsiniz, Türk-İş başkanını beğenmezseniz değiştirirsiniz, Türk-İş'i beğenmezseniz değiştirirsiniz ama örgütsüzlük o kadar tehlikeli bir yapı ki onu özellikle bu ülkede belli insanlar körüklüyor.”

Belli ki, Türk-İş'in patronu işçilerin artık eskisi gibi sendikal bürokrasiye boyun eğmemesini kabullenemiyor. İşçilerin, sırtlarında kene gibi taşıdıkları Türk Metal'den kurtulmalarını örgütsüzlükmüş gibi göstermeye kalkıyor. Oysa işçiler eskisi gibi bir çete değil, yeni bir sendikayı tartışıyorlar. Asıl şimdi örgütlü davranıyorlar. Öte yandan adı “emeğin hukuku” olan bir kurultayda metal işçilerinin sendika değiştirme özgürlüklerinin nasıl bir hukuksuzlukla engellenmek istendiğine ise tabii ki

değilmedi!

3'ü bir yerde!

Bu konuşmanın ardından Hak-İş adına Mahmut Arslan, DİSK adına da Kani Beko konuşmalar gerçekleştirerek genel geçer şeyler söylediler. Ancak bu konuşmalarda metal işçilerinin direnişine değinmediler. Metal işçilerinin istifaları sonrası kendilerini adres gösteren Hak-İş ve DİSK'in ise gerçekte farklı olmadığı böylelikle bir kez daha görüldü. 'Koca konfederasyonların' cüret edemediği greve “Harranlı” işçilerin cüret etmesine duydukları öfkeden olsa gerek, bu direnişi yok saymayı tercih ettiler. 3'ü bir yerde, aynı kurultayda buluşarak metal işçilerinin grevlerini görmezden geldiler. Böylece tümünün toplamının eşittir sendika ağalığı olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

Açılış konuşmalarının ardından “Emeğe Etkileri Bağlamında Özelleştirmeler”, “Taşeronluk ve Özel İstihdam Büroları”, “Yargı Kararları Işığında İşçilik Hakları ve İşçilik Haklarının Tahakkuku ile İş Güvencesi”, “Uluslararası Normlar Karşısında Türk Mevzuatı ve Uygulamasında Sendikasılaştırma” başlıklı oturumlara geçildi.

Atalay, açılış konuşmasında bu kurultayın nasıl bir ihtiyacı karşıladığını belirtmek için kullandığı “biz sendikacıların daha çok ihtiyacı var” sözüyle asıl mesajı da vermiş oldu. Bir taraftan metal işçilerinin kendi inisiyatifleriyle yarattıkları örgütlülüklere nasıl bir tahammülsüzlük içinde olduklarını itiraf ederken, direnişin yol göstericisi MİB'e de saldırmaktan geri durmadılar.

Sendika ağaları, patronu oldukları ve sürekli satış sözleşmeleri imzaladıkları sendikalara işçileri çağırırken, sanki mümkünmüş gibi “beğenmiyorsanız bizi değiştirin” demeyi de unutmadılar. Sendika patronlarının on yıllarca saltanat sürdürdükleri sendika koltuklarına nasıl yapıştıkları belliyken, metal

işçilerinin uğradıkları ihanetlere karşı “Harranlı” olmayı tercih etmelerini anlamadıklarından değil, tam da mesajı çok iyi aldıklarından işçilere sendikalı olmayı öğütüyorlar. Mevcut sendikaların üye sayılarının düşük olmasının tek nedeni kendileri değilmiş gibi suçu kendi üzerlerinden atmaya kalkıyorlar. Örgütlü olunan fabrikalarda bile taşeronları örgütlemeye yanaşmayanların işçilere kendilerini alternatif göstermeleri elbette nedensiz değil.

Metal işçisinin bu tarihi direnişi en çok da sermaye sınıfını korkutuyor. Sermaye, işçi sınıfı üzerindeki denetimi sendika ağaları üzerinden sağlayıp işler tıkırında giderken, binlerce metal işçisinin bağımsız tutum almasını ve karşılıklarına kendi örgütlülükleri, kurulları, komiteleri ile çıkmasını istemiyor. Bu nedenlerden ötürü Atalay gibilerinin duyduğu kaygı sermaye sınıfının duyduğu kaygıdan başka bir şey değil. Zira aynı günlerde kamudaki TİS sürecinin ihanetle sonuçlandırılması da sendikal ihanet çetelerinin bildiklerini okumaya devam ettiklerinin göstergesi olmuştur. Zonguldak'ta Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) önünde toplanan maden işçilerinin, Kamu Toplu İş Sözleşmesi Çerçeve Anlaşma Protokolü'ne imza atan sendika ağalarını protesto etmesi, artık sermaye sendikacılığının devrinin biteceğinin metalden sonraki bir diğer işaretidir.

Bu daha başlangıç!

Haziran Direnişi ile milyonların diline dolanan “Bu daha başlangıç!” sloganı, Greif İşgali'nin 60 Uzun Günü'nde de temel bir şiar olmuştu. Şimdi bu slogan metal işçilerinin direnişi ile hayat bulmaya devam ediyor. Önleri sendika patronları tarafından her defasında kesilen işçi sınıfı kendi yolunu direnerek buluyor. Gelişmeler göstermektedir ki, yükselen işçi dalgası, mevcut sermaye sendikalarına karşı sınıf sendikacılığının mevzilerini yaratacak bir sürecin başlangıcı olacaktır.

Metal işçisi sermayenin kölesi, Türk Metal'in askeri olmayacak!

Metal işçisinin onurlu ve kararlı mücadelesi irili ufaklı, özellikle Türk Metal'in olduğu fabrikalarda doludizgin sürüyor. Şimdiye kadar adını duymadığımız fabrikalardaki sınıf kardeşlerimiz haklarını ve geleceklerini kazanmak için "mücadelede ben de varım" dedi. On yıllardır üzerimizde bulunan ölü toprağı atıldı. Metal işçisinin bu ayağa kalkışıyla, Birleşik Metal-İş'in yasalıcı-icazetçi pratiğine tepki duyan sendika üyesi işçiler de kazanmak için direniş yolunu seçti.

Trakya'da ise kıpırdanmalar olsa da öfke örgütlü bir şekilde açığa çıkabilmiş değil henüz. Bölgenin sınıf mücadelesindeki deneyim ve birikiminin sınırlı olması, diğer yandan halihazırda toprağa bağlı yaşanılması işçinin mücadele etmesinin önünde önemli bir engel olarak karşımıza çıkıyor. Diğer yandan, bugüne kadar Türk Metal'in hakkını arayanı tehdit etmek, fiziki güç kullanmak, işten çıkartmak gibi kirli yol ve yöntemleri pervasızca kullanmasının işçiler üzerindeki olumsuz etkisi var. Fakat Türk Metal'in kalelerinin bir bir düşmesi, metal işçilerinin Bursa'dan başlayarak coşkulu ve kararlı dayanışma içerisinde bir araya gelmesi Trakyalı işçilerde de "Artık yeter! Biz de yapabiliriz!" algısını güçlendirdi. Bunun itilimiyle kurullar oluşturulmaya başlandı.

Trakya'daki Türk Metal'e üye fabrikalardaki tabloyu değerlendirelim. **Trakya Döküm** yakın geçmişten bu yana en hareketli yer. Çok ağır çalışma koşulları ve uzun çalışma saatleri mevcut. Ücretler düşük, baskı çok. Sendika değişimi birkaç kez denendi fakat olumsuz sonuçlandı. Özellikle son çıkışlarda Birleşik Metal-İş işçiyi ortada bıraktı. Daha doğrusu Birleşik Metal-İş Trakya Döküm işçisiyle de uğraşmak istemiyor, Türk Metal gibi bir çeteyle karşı karşıya gelmek istemiyor. Birleşik Metal-İş'in işçilere söyledikleri "çoğunluğu alın gelin!" işten atıldığında eylem

yapmak, kapı önünde direnmek isteyen işçilerin ise telefonlarına dahi bakmıyorlar. Dolayısıyla Trakya Döküm işçisi bu zamana kadar kaderine bırakılmış ama yine de yılmamış, işin sonunda atılmak da olsa başkaldırmış olma özelliğine sahip. Trakya Döküm, Türk Metal'in sözleşme sonrasında gelip açıklama yapamadığı tek fabrika.

B/S/H'de çalışma koşulları her yerde olduğu gibi daha da ağırlaştırılmaya başladı. Bantlar çoğaltılıyor, fakat işçi sayısı aynı. İşçiler daha çok çalışmaya zorlanıyor. Ustanın, amirin, memurun baskısı da cabası. Konuşan, hakkını arayan kapı önüne atılıyor. Çok sayıda işçi bu durumu mahkemeye taşıdığı ve mahkemeyi kazandığı için fabrika yönetiminin önceki süreçteki gibi işçi atması kolay olmuyor. 6 bin çalışanıyla bölgenin en büyük fabrikası olmasından kaynaklı, diğer bütün fabrikalar buraya bakıyor. B/S/H'nin Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi'nde olması, diğer büyük fabrikalar Arçelik, Hema, Hattat'ın da

Dayanışma ağıımızı ve mücadeleyi büyütmemizdir. Tepeden tırnağa örgütlü olan metal patronlarını ve Türk Metal çetesini geriletmek için 'hepimiz birimiz, birimiz hepimiz' inancıyla mücadeleyi yükseltmektir. Sömürüye, ihanete, kölece çalışma koşullarına geçit vermeyeceğimizi göstermektir.

Gerek Arçelik'te gerekse diğer metal fabrikalarında bedel ödememek, bedel ödetmek öfkemizi, tepkimizi örgütlü hale getirmektir. Düne göre bizlerin direnişçi yanımız daha ağır basıyor, özgüvenimiz artıyor. Türk metal'den toplu istifa etmemiz bunun göstergesidir. Daha da önemlisi metal işçilerinin birliği için yola çıkan Metal İşçileri Birliği var yanibaşımızda...

Biz birleşirsek satış sözleşmelerine geçit vermeyiz.

Biz birleşirsek Türk Metal'in fişini çekip tarihin çöplüğüne göndeririz.

Biz birleşirsek söz yetki karar sahibi olduğumuz, yeni bir sendikal düzeni kurabiliriz.

Birleşen Arçelik işçisi, metal işçileri yenilmezdir! Birleşe birleşe kazanacağız!

Eskişehir'den Arçelik işçileri

burada olması büyük bir avantaj. Bursa'nın bir benzeri gibi.

Yanı sıra ÇOSB'de pratiğiyle Türk Metal'i aratmayan, tekstil sektöründe TEKSİF'in örgütlü olduğu büyük fabrikalar var. Buralarda çalışan işçiler de bu süreci yakından izliyorlar. Buradaki patlama tekstil sektörünün de büyük oranda etkileyecektir. Önümüzdeki sürecin tekstilde sözleşme sürecindeki en büyük kapsam içi fabrikaların burada olduğunu da hesaba katarsak mücadelenin burada diğer sektörleri içine alması işten bile değil.

Patronlar ve Türk Metal ne yapıyor?

Trakyalı metal işçisinin de talepleri her yerde olduğu gibi Türk Metal'den kurtulmak ve ücretlerde iyileştirmenin olması. Bursa ile başlayan mücadelenin orta vadesinde Türk Metal ve sermayenin farklı bir yol haritası çizmeye karar verdiği açıktır. Hâlihazırda devam eden bu süreci körükleyerek değil alttan alta ama varlığını, baskısını da hissettirir biçimde gösterme yöntemini kullanıyorlar. Bunu ise Türk Metal'in örgütlü olduğu tüm fabrikalarda aynı gün 1000 TL'nin yatırılması, ücretlerde iyileştirme yapılacağı sözlerinin verilmesi, öncülerini birebir ilgilenerek ikna çabaları gibi yöntemler uygulanıyor. Burada özellikle 1000 TL'lik ödemeyi ve ücretlerde iyileştirme yapılacağı vaatlerini işçiler hoşnutlukla karşılamış olsa da Türk Metal'e olan öfke, sermayeye olan güvensizlik ortadan kalkmış değil. İşçi "Paramı alırım, tepkimi de koyarım!" düşüncesinde.

Yanı sıra, güç topladığını düşünen Türk Metal şimdi baskının dozunu arttırmaya çalışıyor. Facebook'tan sahte hesaplarla bilgi almaya, toplantılara katılmaya, kimlerle görüşüldüğünü öğrenmeye çalışıyor. Ayrıca bölge bölge oluşturduğu ekipler sistematik bir tarzda kimin kiminle olduğunu öğrenmeye çalışıyor. Merkez üssü ise MİB'den dolayı Çorlu.

Fabrikalarda izinler başladı, özellikle işin başında olan öncü işçilere dönük baskılar yoğunlaştırıldı. EGO gibi kimi fabrikalarda toplu izinler yapıldı. Öncülerin vardiyaları değiştiriliyor, yalnızlaştırılmaya, yalıtılmaya çalışılıyor, izne zorlanıyorlar. Fakat buradaki işçilerin dik duruşları, diğer işçilerin sahiplenmeleri onların da gözünden kaçmıyor elbette. İşte bu yüzden işten çıkarmaları henüz gerçekleştirilemiyorlar.

Ne yapacağız?

Trakya'daki öncü metal işçileri mücadele için günün bugün olduğunun bilincinde. Türk Metal'in son baskı ve tehditlerinin gösterdiği şey, kenarda olan işçilerin bile bu noktada tepkilerini çok net bir şekilde gösterebildiğidir. Şimdi Türk Metal'in fiili-fiziki saldırılarını beklemeden istifaları hızlandırabilme hedefini gerçekleştirebilmeliyiz. Kurullarımızı diğer fabrikalarla birleştirebilmeli, ortak bir mücadele hattından ilerlemeliyiz.

Dilene dilene değil, direne direne kazanacağız!

Trakya Metal İşçileri Birliği

Arçelik işçilerinden mektup: Birleşirsek yenemezler!

Metal işçilerinin yarattığı mücadele dalgası Eskişehir'de de etkisini gösteriyor. Arçelik'te bizler, metal işçileri Türk Metal'le yolumuzu ayırdık. Yüzlerce de yolunu ayırmaya hazırlanıyor.

Koç Grubu ve en büyük destekçisi Türk Metal de boş durmuyor. Düzenlerini korumak için dört işçi arkadaşımızı işten attılar. Bu işten atma saldırısının başlangıç olduğunu bildiğimiz için yaptığımız yürüyüşle işten atmalara yönelik tepkimizi gösterdik. Ancak daha ciddi eylemlerle gerekli cevap vermezsek, işten atmalara karşı ciddi bir hazırlık yapmazsak onlarca işçi kardeşimizi de aynı akıbet, yani toplu olarak işten çıkarmalar bekliyor.

Sadece Arçelik'te değil metal işçilerinin direnişini zayıfladıkça MESS patronları için işten çıkarma saldırısı programını hayata geçirmek için bulunmaz bir fırsat doğacaktır. Kitlese işten çıkarmaların panzehiri bizim birliğimizi pekiştirmemizdir.

Türk Traktör grevinin ardından...

Metal grevinin Ankara'daki temsilcisi Türk Traktör Fabrikası (TTF) işçileri grevlerini sonlandırdı. Birçok açıdan başarılı yönleri olan grevin birçok yönden de başarısız diyebileceğimiz yönleri vardı.

Ne olursa olsun Ankara gibi sınıf mücadelesinin geri olduğu bir yerde böyle bir çıkış önemlidir. Türk Metal çetesinin yetkili olduğu Arçelik (MESS üyesi), Man (MESS üyesi), Hidromek, Mitaş, Erkunt, Kabel arasından buna tek cesaret edebilen yer olması da TTF işçilerinin özverisini gösteriyor. Greve çıkışın elbette birçok nedeni vardı. 2017'de fabrikanın kapatılacağına dile getirilmesi, Sakarya'daki fabrikaya zorla götürülmeler, insanı bıktırarak derecede zorunlu mesailer işçilerin greve çıkmasına zemin hazırladı. Basın açıklaması olarak düşünülen ilk eylem önce basınla güvenlik arasında yaşanan kavga nedeniyle servislerin işçileri almadan gitmesiyle greve dönüştü. Tüm bunlar 12 gün boyunca greve çıkan işçilerin yoğun bir emek harcadığı gerçeğini ise değiştirmiyor.

12 gün boyunca birçok şey yaşandı. Hayatları boyunca birlik olamamış işçiler ilk defa birlik olduğunda nasıl bir güç olduğunu gördü. Türkiye'nin en büyük gücü görülen Koç'un yenilebileceğini düşündü. Fabrikanın içinde işçiler tahta evler bile kurdu. Dayanışmayı, kardeşliği, patronlara meydan okumayı öğrendi. Kazanım sadece TTF ile sınırlı kalmadı. Erkunt işçileri %3,5 ile oturan masadan %19 zam almayı biraz da TTF işçisi sayesinde başarabildi.

Fakat direnişin eksik, hatalı diyebileceğimiz yanları sonucu belirlendi. Grevin bitirildiği gün yazılı bir sözleşme imzalanmadan sözcüler işçilere "Taleplerimiz kabul edildi. Protokol imzalandı. Grevi bitiriyoruz" dedi. Ertesi gün ise sözcülerden oluşan 5 işçiye

işten tazminatsız atıldıkları, 15 işçiye ise ücretli izne çıkarıldıkları mesajı atıldı. Bunu içerideki işçilerin kısa süreli de olsa moral bozukluğu, müdürlerin baskı yapma amacıyla içeride sürekli dolaşması, vardiya çıkışları arasına bir buçuk saatlik zaman konması ve servislere çevik kuvvet eşliğinde binilmesi takip etti. Sözcülerin grevin son günlerinde mücadeleyi yeterince iyi yürütememesi, moral üstünlüğünü işçilerden alıp denge durumuna getirdi. Ayrıca direnişte sözcüler tarafından alınan kararların işçilerin genel kararları haline getirilememesi de eksikliklerden bir tanesi. Hareketin Tofaş'ta birleşik karakterini kaybetmesi, ısrarcı olunan yüzdellik zammın artırılması talebini zora soktu ve grevin uzamasına yol açtı. Bu da TTF işçisinin direncinin kırılmasının önünü açtı.

TTF işçileri ilk olarak iyileştirme parasından arkadaşlarıyla maddi dayanışma içerisine gireceklerini ifade ediyorlar. Üretime başladığı ilk gün iki vardiyayı birleştirerek yapmayı düşündükleri eylem polis baskısı ve vardiyaların aralarına bir buçuk saat zaman konulmasıyla engellendi. Fakat işçiler bu duruma sessiz kalmayacaklarını, en yakın zamanda yeni sözcülerini seçeceklerini ve arkadaşlarını tekrar işe aldıracaklarını ifade ediyorlar.

Zaten kısa zamanda tepki verilmezse işten atma saldırısı devam edecek. Bundan diğer metal patronları da cesaret alacak. Bu yüzden bir an önce işten atılan arkadaşlar eylemli bir süreç içerisine girmelidir. Bunu kolaylaştıracak, yapılan eylemi kazanımla sonuçlandırarak şey ise komitelerin bir an önce kurulması ve işçilerin hepsinin "bu benim sözümdür" diyeceği bir işleyişin oturtulmasıdır.

Ankara'dan bir MİB üyesi bir işçi

Sınıf birbirinden öğreniyor, hareket geliyor!

Metal iş kolunda Bursa'da başlayan ve bir dizi ilde binlerce metal işçisinin Türk Metal çetesinden istifasıyla devam eden süreç etkisini sendikası fabrikalarda da göstermeye başladı. Grev hareketinin etkisi yayılarak diğer işçi bölüklerinde de yankı buldu. Üretimden gelen gücün kullanılarak patronlara diz çöktürmenin olabirliğini gören işçilerin kendilerine ve güçlerine güvenleri artıyor.

Bunun anlamlı örneklerinden birini Bursa'da sendikası olan Er Metal işçilerinin iş bırakarak taleplerini elde etmesiyle gördük. Metal işçisi artık güvencesiz ve ağır çalışma koşulları altında düşük ücretlerde çalışmaya dur demeyi öğreniyor. Türk Metal'den istifa süreciyle gelişen hareket sendikası da olsa işçilere üretimden gelen gücü kullanarak bir şeyler yapabileceklerini göstermiştir.

Devamında yine başka bir sendikası fabrika olan Baykal Makina'da işçiler hakları için ayağa kalkmıştır. İş bırakarak taleplerini patrona iletmıştır. Bilecik'te kurulu Mefro Wheels fabrikasında Birleşik Metal-İş üyesi işçiler de ücret iyileştirme talebiyle üretimi durdurarak eyleme geçti. Öte yandan Aliğa'da Petkim işçileri de Bursa'ya selam yollayarak giriştikleri militan mücadele sonrasında kazanmışlardır. Bu direnişlerin ve iş bırakma eylemlerinin metal direnişi rüzgârının arkasından gelişmiş olmaları dikkate değerdir.

Tüm bu yaşananlar yeni bir dönemin işaretleridir. Bu yeni dönemde mevcut sendikal anlayışın yasal-icazetçi pratikleri aşılacaktır. Belli ki artık işçiler açısından işler eskisi gibi olmayacaktır. Yasal-icazetçi sendikal anlayışın işçi sınıfına unutturduğu üretimden gelen gücün önemi tekrar hatırlanmaktadır. Bu açıdan sendikası olsa dahi işçilerin eyleme geçme iradesi göstermeleri bu sürecin en önemli kazanımlarından birisidir.

Daha öncesinde Greif Direnişi ile başlayan, devamında Seyitömer'de, Boytaş işçilerinde, Bilecik'teki seramik işçilerinde kendini gösteren bir arayış bugün metal işçileri şahsında kendine yol bulmuştur. Bursa'da metal işçilerinin Türk Metal çetesinden kurtulma adımları önemli bir başlangıç olmuştur. Bir kıvılcım misali ateş yayılmaktadır. Bu ateşi söndürmek üzere sermaye ve devletin baskı yöntemleri olduğu kadar, başka planları da devrededir. Tıpkı Türk Metal gibi kullandığı "sendika" olan Çelik-İş bu yangını söndürmek üzere devreye sokulmak istenmektedir. Bu plan da tutmayacaktır.

Üretimden gelen gücünün farkına varan, fiili mücadelenin önemini kavrayan işçiler bu planları bozacaktır. Bu nedenle metal grevinin ateşini büyütmek günün en önemli görevidir.

ICOG heyeti ile konuştuk...

“Hepimizin davası için geldik!”

Türkiye’de grevde olan metal işçilerine dayanışma ziyaretinde bulunan ve sınıf kardeşlerinin sesini uluslararası platforma daha gür bir şekilde taşıyacaklarını belirten Uluslararası Otomobil İşçileri Kongresi (ICOG) heyetinden Tobias Knapp, Siegmart Hertlinger, Ferit Atan ve Ali Reçber ile konuştuk.

- Ford Otosan işçilerini ziyaret ettiniz. Neler gözlemlediniz?

Siegmart Hertlinger: Metal işçilerinin mücadelesine tanık olduğum için çok sevindim. Bu delegasyonun oluşmasından ve içinde bulunmamdan çok memnun oldum.

Bizi coşkuyla karşıladılar. Ailelerin, halkın ve küçük esnafın işçilere maddi ve manevi destekte bulunmalarından çok etkilendim. Tüylerim diken diken oldu.

- Almanya’da benzer örnekler var mı?

Dayanışma delegasyonu olarak Opel işçilerini, buradakine benzer bir biçimde örgütlediği greve destek olmak için gittim. Onlar da kendi çalıştıkları firmayı işgal etmişlerdi. Orada da benzer bir coşku vardı.

Porsche’da da benzer deneyimlerimiz oldu. Ama bu yıllar önceydi. Porsche’da bir bölümü kapatmak istemişlerdi. Bizler de bunun karşısında 3 gün boyunca grev yaptık ve şirketin bir bölümünü işgal ettik.

- Türkiye’de metal işçilerinin direnişi Almanya’da nasıl karşılandı?

Tobias Knapp: Grevi anlattığımız zaman işçiler, Türkiye’deki şartların kötü olduğunu öğrendiler. Birçoğu grevi destekledi ve dayanışma içerisinde olduklarını belirtti.

- Siz neler gözlemlediniz?

İşçilerin mücadelecilik tutumları çok güzeldi. Onlar için bir güvence yok. Biz grev yaptığımız zaman bir grev desteği oluyor. Ama burada işçiler sendikadan da ayrıldı ve maddi olarak arkalarında bir güvence yok.

Bizdeki polis baskısı çoğunlukla ‘gizli’ ve arka planda olur. Burada ise polis baskısı daha açıkça görülüyor.

- Ford Otosan ziyaretinizde polisin size kaba bir davranış oldu mu?

Fiziki bir saldırıda bulunmadılar. Fakat takip ettiler. Sivil polisler, sivil bir otomobil ile bizi uzun bir süre takip ettiler.

- Metal İşçileri Birliği’ne yönelik baskılar var. En son ABD’deki Facebook merkezine sayfanın kapatılması için başvuru yapıldı...

Demokratik bir hareket değil. Facebook sayfasının kapatılması Erdoğan’ın yandaşları tarafından dahi eleştiriliyor. Demokratik haklarının kısıtlanması ve baskılar tepki çekiyor.

- Türkiye’deki grevle ilgili Almanya’da neler yapmayı planlıyorsunuz?

“Uluslararası alandaki dayanışma çalışmalarımızı, MİB’den dostlarımızın aktif yardımları ve bilgilendirmeleri ile gerçekleştirdik. MİB’den arkadaşlarımızın üzerindeki baskıları da uluslararası alanda duyurduk. Sınırlı da olsa gözaltılar tepkiyle karşılandı. Gelişimizin amacı da grevde olan metal işçisi arkadaşlarımızın yanlarında olduğumuzu göstermek, onların sesini duyurduğumuzu bildirmektir. Ayrıca raporlar halinde grevi diğer ülkelere de bildirmektir.”

Ben Almanya’ya gittiğimde girişimlerde bulunacağım. Benim çalıştığım Mercedes fabrikasında 35 bin işçi var. İşyerinde sendika temsilcileri var. Bunlardan bir dayanışma deklarasyonu çıkartmayı düşünüyorum. Buradaki deneyimlerimizi ve dayanışma çağrısını taşıyacağız.

Ayrıca kongremiz olacak. Orada da Türkiye’deki grevi gündeme taşıyacağız. Dikkate değer başka bir konu da Greif işçilerinin mücadelesi. Greif işçilerinin mücadelesi de konferansın programında olacak. Ayrıca Türkiye’yi ilgilendiren bir başka başlık ise “Sendikal çalışmalar ve grev hakkı” üzerine. Grev hakkı üzerinde bizde de aynı sorunlar yaşanıyor. Toplu sözleşme sürecinde sendika üyelerinin ancak yüzde 75’i ‘grev’ kararı aldığı zaman greve gidebiliyoruz. Grevi sonuçlandırmak için ise yüzde 51 yetiyor. Ancak bu hak da sınırlı. Zaten ‘grev hakkı’ olarak geçmiyor. Bir hile var. Patron ile sendika arasında; sosyal dostluk ilişkileri...

Kriz esnasında firmalar kapatılıp işçiler sokağa atıldığında özgün grevler olabiliyor. Opel Bochum’daki mücadele önemli bir örnek. 10 binin üzerinde işçinin çalıştığı yer kapatıldı ve buna karşı verilen mücadele 4 yıldan beri sürüyor. Şimdi kapatıldı.

Bremen Daimler’de 11 Aralık 2014 tarihinde bin 500 kişi gece vardiyasında greve gittik. Ardından

işçileri korkutmak için 780 kişiye yazılı ihtar verildi. Buna karşı mahkemeye gittik, aynı zamanda ‘grev hakkı’ için tartışma yürütülüyor.

- Almanya’da aynı zamanda bazı sendikaların grev yapmasını engellemek için yasa çıkarılması hazırlıkları da var...

Tübingen’den metal işçisi Ferit Atan: Mücadelecilik ve küçük sendikalar var. GDL ve pilotların örgütlediği Cockpit ve doktorların örgütlediği sendikalar... Bunlar küçük sendikalar. Mücadelecilik tavırlar alabiliyorlar. Bu mücadeleye karşı hazırlanan bir yasa var. Yasayı hazırlayan da sosyal demokrat bir bakan. Şimdi eyalet hükümetleri tarafından kabul edilmesi isteniyor. Bunun karşısında da büyük tepki var. Amaçları mücadele veren sendikaları susturmak ve yıldırma.

Tobias Knapp: Biz sendikalarda birlik için uğraşyoruz. Hristiyan, Müslüman ya da komünist olsun. Sendikalarda da işçilerin birliği için çalışıyoruz. Bizim Hitler faşizminden aldığımız ders bu... Sendikada bulunanların değişik dünya görüşleri vardır fakat sermayeye karşı birlikte hareket etmemiz lazım.

- Almanya’daki sendikalar, örneğin IG Metall hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Çift karakterli. Sistemi koruyan bir karakteri var. Sendika olduğu için 'mücadele' de var. Mücadele alttan hazırlanır ve yürütülürse 'mücadeleci' karakteri var. Madalyonun diğer tarafında ise sistem... İşçilerin sendika içerisinde daha aktif olması için uğraşıyoruz. Bu uluslararası anlamda önemli bir tartışma...

- Son olarak söylemek istediğiniz birşeyler var mı?

Bu kısa ziyaret maddi olarak külfetli gözükse de buna kesinlikle değdi. İşçiler arasındaki görüşmelerin devam etmesi lazım. Bu ilk adımdı. Bizleri çok misafirperver bir şekilde karşıladılar. Polis baskısına karşı bizi sloganlarla sahiplenmeleri mükemmeldi.

Ali Reçber: Uluslararası alandaki dayanışma çalışmalarımızı, MİB'den dostlarımızın aktif yardımları ve bilgilendirmeleri ile gerçekleştirdik. MİB'den arkadaşlarımızın üzerindeki baskıları da uluslararası alanda duyurduk. Sınırlı da olsa gözaltılar tepkiyle karşılandı.

Gelişimizin amacı da grevde olan metal işçisi arkadaşlarımızın yanlarında olduğumuzu göstermek, onların sesini duyurduğumuzu bildirmektir. Ayrıca raporlar halinde grevi diğer ülkelere de bildirmektir.

İşçiler aynı firmalarda çalışıyorlar. Ford'da, Fiat'ta... Bunların hepsi uluslararası tekeller. Brezilya'da işten atmalara karşı tepkiler ortaya konuldu. Bunun sonucunda kıyım, işten atma saldırısı durdu.

Brezilya'dan dostlarımız Türkiye'deki sınıf kardeşleri ile dayanışma bildirimleri yayınladı ve bize iletti. İspanya'da benzer şeyler yapıldı. CGT üzerinden çeşitli firmaların önünde bildiriler dağıtıldı, açıklamalar yapıldı. Onlar da ICOG üyeleri. Dayanışma içinde olacaklarını duyurdular

İranlı arkadaşlar büyük bir ilgi gösterdiler ve dayanışma açıklamaları yaptılar. Molla rejimi tarafından onların üzerinde büyük baskılar var. Şu anda İranlı işçi önderlerinin bir bölümü Evin Hapishanesi'nde. Bu hapishane İran'daki en karanlık hapishanelerden biri, işkence ve tecritin en yoğun olduğu hapishanelerden biri. Onlara da gösterdikleri ilgiden dolayı çok teşekkür ediyoruz. Bölgedeki işçi hareketinin birleşmesi çok daha anlamlı.

- Otosan'a yaptığınız ziyaretten bahsedebilir misiniz?

Otosan işçileri bizi çok kardeşçe karşıladılar. Şaşkınlıkla "Bizim için mi geldiniz" diye sordular. Benim için anlamlı bir soruydu. "Sizin için" dedik. Davamız için geldik. Hepimizin davası. Aynı sorunları yaşıyoruz. Şaşkınlıklarını yine de yenemediler. Belki de bazıları hala inanmadı. Sadece dayanışmak için geldik. Renault'a, Arçelik'e, Türk Traktör'e de gitmek istedik. Zaman sıkışıklığından dolayı başaramadık. Ama onların sesini duyurduğumuzu bilmelerini isterim. Onların talepleri, eylemleri her yere ulaştırılmış durumda.

Rahatsız olan çevreler de var. Kapitalistler rahatlıkla kendi dayanışmalarını gösteriyorlar. Bunun önünde bir engel yok ama biz geldiğimiz zaman bir sürü engelle karşılaşıyoruz. Orada işçi arkadaşlarımızla sohbet ederken polis işçileri tehdit etmek ve dayanışmanın yarattığı olumlu ortamı kırabilmek için çalıştı. Bu boşa çıkarıldı. GBT kontrolü yapmak istediler. Dahası arabanın arkasına çekerek kontrol istediler. Biz bunu kabul etmedik. İşçi arkadaşlardan da destek gelince sloganlarla, polis istediğini yapamadı.

Sanırım Alman arkadaşlarla birlikte olmasaydık bize daha sert davranırlardı. Polis bizi 50 kilometre kadar takip etti, bölgeyi terk edene dek.

Öne çıkartılması gereken ise işçilerin dayanışması oldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ICOG heyetinden ziyaret

MİB'in davetiyle Türkiye'ye gelen Uluslararası Otomobil İşçileri Kongresi (ICOG) temsilcileri, Kocaeli'de Ford Otosan direnişçilerini 29 Mayıs günü ziyaret etti.

Heyetin ziyareti işçiler tarafından coşkuyla karşılandı. Kendileri de Mercedes, Porche ve Ford'da işçi olan ICOG temsilcileri, işçilere komitelerle birlik ve beraberliği sağlamaya çalıştıklarını söyledi.

Polis provokasyon yaratmaya çalıştı

ICOG temsilcilerinin alandan ayrıldığı sırada ise polis provokasyon yaratmaya çalıştı. ICOG temsilcilerinin önünü kesen polis kimlik kontrolü dayatmasında bulundu. Heyeti provokatörlükle suçlayan polisin tutumu üzerine tartışma yaşandı.

Polisin provokatif tutumu direnişçi işçiler tarafından boşa düşürüldü. Tartışma anında heyetin yanına gelen işçiler ICOG temsilcilerini sahiplenerek müdahale ettiler. İşçilerin sahiplenmeleri üzerine polis tartışmaya son vererek geri çekilmek zorunda kaldı.

Heyetten basın toplantısı

ICOG heyeti, 30 Mayıs'ta basın toplantısı düzenleyerek provokasyon girişimini kınadı ve metal işçilerinin sesini duyurmaya devam edeceklerini kaydetti.

İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen toplantıya Mercedes Daimler fabrikasından işçi temsilcisi Tobias Knapp, Porche işçisi Siegmart Hertlinger, Tübingen'den metal işçisi Ferit Atan ve heyet üyesi Ali Reçber katıldı.

Siegmart Hertlinger, aktif olarak Almanya'daki metal sendikasında mücadele ettiğini belirterek Türkiye'deki metal işçilerinin mücadelesini desteklediği için gururlu olduğunu söyledi.

"Sınıfın uluslararası birliği genişlemeli"

ICOG üyesi Ali Reçber ise metal işçileriyle aktif dayanışma içerisinde olduklarını vurgulayarak "Uluslararası desteği yaymak için Brezilya, İspanya, İran'a yaydık. Edindiğimiz bilgiyi yaygınlaştıracamız. Mücadele çok anlamlı ve önemli" dedi.

Tobias Knapp ise 25 yıldır Mercedes'te sendika temsilciliği yaptığı ve ICOG hazırlık komitesi üyesi olduğu bilgisini verdi. Uluslararası birliğin genişlemesi için çaba harcadıklarını kaydeden Knapp, Ford Otosan işçilerini de Uluslararası Otomobil İşçileri Kongresi'ne davet ettiklerini söyledi. Knapp, grevdeki işçilere yaptıkları ziyarete ilişkin şunları söyledi:

"Misafirperver karşıladılar. Deneyim ve fikir ve alışverişinde bulduk. 10 gündür grevdeler. Ücret ve sendikal hakları için mücadele verdiler, 470 araç üretilmeyeceğine sadece 40 araç üretiliyor. Ailelerin ve halkın desteği çok önemli. Karşılıklı iletişim bilgilerimizi aldık. Birbirimizi ziyaret edeceğiz."

"Polisin tutumunu protesto ediyoruz"

Karşılaştıkları polis provokasyonuna değinen Knapp polisin kendilerini durdurduğu anı anlatarak şunları söyledi:

"Almanya'da dayanışmayı büyütme devam edeceğiz. IG Metall 2.5 milyon üyesi ile en büyük sendika. Metal işçileriyle dayanışma toplantıları düzenleyeceğiz."

Toplantıda soruları cevaplayan Reçber ise grevin uluslararası alanda yankı yarattığını ancak bunun yeterli düzeyde olmadığını söyledi. ICOG'un amacının bu yalıtıklığı giderebilmek olduğunu belirten Reçber, Otosan işçilerinin dayanışma ziyareti nedeniyle şaşırıldığına, halbuki verdikleri mücadelenin kendilerinin de mücadelesi olduğuna vurgu yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metalde geri dönüş yok

Metal işçilerinin başta Bursa'daki fabrikalar olmak üzere çeşitli kentlerde ayağa kalkarak süpürdüğü Türk Metal'e öfke büyüyor. Birçok fabrikada on binlerce işçinin Türk Metal'den istifa etmesinin ardından ücret iyileştirmesi talebiyle eylemler yayılıyor. Geline aşamada her bir fabrikada mücadele farklı fabrikaları tetikliyor. Sendikası fabrikalarda dahi iş bırakma eylemlerinin hayata geçirilmesi güvencesiz, düşük ücretlere karşı öfkenin büyüklüğünü gösteriyor.

Bursa

Tofaş'ta bandlarda dolaşarak işçileri tahrik eden Türk Metal temsilcilerine işçiler tokat gibi yanıt verdi. 3 Haziran günü yaklaşık bin işçi, yemek arasında sendikanın temsilcilik odası önünde toplanarak Türk Metal'e tepki gösterdi.

Renault'ta Türk Metal'in eski temsilcisinin facebook üzerinden işçileri aldatmaya çalıştığı "Biz köklü bir sendikayız. Hepinizi tekrar aynı çatı altında toplayacağız" türünden ifadeler kullandığı işçiler tarafından dile getirildi.

Cansan Alüminyum işçileri, istifaların devam ettiğini duyurdu ve taleplerini açıkladı.

AKA Otomotiv'de de istifalar devam ederken Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası'nı fabrikalarından atmak için harekete geçen Maysan Mando işçileri de sendikadan istifaları sürdürüyor.

Gemlik'teki **Çimtaş Çelik** de mücadeleye katıldığını duyurdu. Fabrikada yemek eylemi yapıldı.

Kocaeli

İzmit'te bulunan **Snop Metal** ve **Dytech'te** Türk Metal'den istifaların büyük oranda tamamlandığı belirtildi.

Kocaeli Çayırova'da TAYSAD OSB'de kurulu bulunan **HP Pelzer Pimsa Otomotiv** işçileri de Türk Metal'den kurtulmak için toplu bir şekilde postaneye giderek istifalarını gerçekleştirdi.

Arçelik'in fabrikalarında da işçiler hafta boyunca istifalara devam etti.

Bolu Arçelik işçileri 31 Mayıs Pazar günü bir araya gelerek Türk Metal'den istifa etti. Toplu istifa için masa kuran işçiler, basın açıklaması yaparak taleplerini sıraladı. Arçelik işçileri, Türk Metal'in fabrikada fesh edilmesini ve Koç grubundaki en yüksek işçi ücretlerinin kendilerine de sağlanması gerektiğini belirtti. **Beylikdüzü Arçelik** fabrikasında Türk Metal'den istifa eden işçiler zorunlu izne çıkarıldı. Sözleşmeli işçilerin ise işten çıkarıldığı belirtildi. **Eskişehir Arçelik'te** de istifalar hafta boyunca sürdü.

Trakya'da istifalar

Hafta boyunca Trakya'daki fabrikalarda da Türk Metal'den istifalar başladı. B/S/H'de de istifaların

devam ettiği belirtildi.

Çerkezköy'de bulunan Dinox'te ise Türk Metal'den istifa eden bir işçi işten çıkarıldı.

Türk Traktör'de temsilciler atıldı

Türk Traktör'ün Ankara ve Sakarya'daki fabrikalarında 12 gün süren fiili grev 1 Haziran'da sona erdi. Direnişin sonlandırılmasının ardından Türk Traktör patronu karşı saldırıya geçerek 2 Haziran'da 3 işçiyi işten attı.

Trakya Döküm işçileri Türk Metal'i silmekte kararlı.

İşçi temsilcilerinin işten atılmasının ardından öğleden sonra fabrika önünde toplanma çağrısı yapmış işçiler özel güvenlik ve polis tarafından engellendi.

Türk Traktör'de direnişin sona ermesinin ardından yapılan MİB açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"Tofaş işçileri anlaştığı zaman söylediğimiz gibi bu kazanımlar bile fazlasıyla önemlidir. Her şeyden önce Ankara'da TM'nin kalesi olarak bilinen Türk Traktör'den bu ihanetçi çetenin silinmesi dahi başlı başına bir kazanımdır.

Direnişimizin her anı önemli deneyimlerle doludur. Eğer, ilk gün dile getirdiğimiz taleplerin tamamını elde edemediysek bunun nedenleri de bu deneyimlerde saklıdır.

Artık 12 günlük onurlu direnişimiz sona erdi. Ancak önümüzde çok daha uzun bir mücadele süreci uzanıyor. Bunun boşluğa fırsat vermeden, moralimizi bozmadan, birbirimize kırılıp küsmeden bu yeni döneme hazırlanmalıyız.

'Su uyur, düşman uyumaz!' sözünü unutmayalım. TM ve bu ülkede sermayenin belkemiği olan KOÇ bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da direncimizi kırmak, birliğimizi parçalamak, eski sömür düzenlerini korumak için saldırmaya devam edecekler. Kimi zaman açıktan, kimi zaman sinsice gelecek bu saldırılar.

Bu yüzden, artık önümüze bakmalıyız. Belki de hayatımız boyunca öğrenmediğimiz şeyleri öğrendiğimiz bu 12 günde kazandığımız deneyimlerle gerçek hakkımız olanı almak için bıkmadan usanmadan mücadeleye devam etmeliyiz.

Bunun yolu ise bellidir. 12 günde yarattığımız birliği ve beraberliği daha da pekiştirmeliyiz. Geride kalan 12 günün güçlü bir muhasebesini yapmalı, eksiklerimizi hızla telafi etmeliyiz. Hepimizi ilgilendiren kararları sadece sözcülerimize bırakmadan, hepimizin bu mücadelenin hem önderi, hem neferi olacağımız bir birlikteliği hızla inşa etmeliyiz."

Ford Otosan

Üretimin durduğu Gölcük ve İnönü'deki Ford Otosan fabrikalarında direnişler 3 Haziran'da sona erdi. İşçilerin kendi temsilcileriyle görüşmeyi reddeden Ford Otosan yönetimi, türlü ayak oyunları ile direnişi kırmaya çalıştı. Yaklaşık iki haftalık sürecin ardından

direnış, işçilerin talep ettiği haklar alınamayarak sonlandırıldı.

Ford işçilerine seslenen MİB, hatalardan ders çıkarıp birliğı güçlendirme çağrısı yaptı.

Çağrıda şu ifadelere yer verildi:

"Şimdi hatalarımızdan ders çıkarıp eksikliklerimizi telafi etmenin vaktidir.

Önümüzde yeni ve acil görevler durmakta, birliğimizi güçlendirmeli temsilcilerimizi seçmeli, onların etrafında kenetlenmeliyiz ve baskılara, tehditlere karşı tek yürek tek bilek hareket etmeliyiz... Bu süreçten bir çok şey öğrendik, yaşadık ve biriktirdik...

Birliğimizden gelen gücümüzü gördük...

Ford Otosan işçisi bitti demeden bu mücadele bitmeyecek!

Ford Otosan işçilerinin 16 günlük grevi ve direniş işçi mücadelesinin tarihe altın harflerle yazılacaktır, bunu zafere dönüştürmek için önümüzdeki görevleri yerine getirip birliğimizi güçlendirmeliyiz...

Birliğimizden gelen gücümüzün farkına vararak doğru adımları atmak için harekete geçelim..."

ORS'de temsilciler seçildi

Ankara'da **ORS Rulman** fabrikasında 1200 ORS işçisi "Büyük buluşma" gerçekleştirdi. "Türk Metal istifa!", "Türk Metal dışarı!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarını haykıran işçiler, daha sonra bölümlerden temsilcilerini seçti. 5 kişilik bir temsilci ve yedek heyeti seçen işçilerin yönetimle yaptıkları görüşmede anlaşma sağlandı. Türk Metal'in silindiğı fabrikada yönetim, seçilmiş işçi temsilcilerini muhattap alma sözü verdi.

Yanı sıra Türk Metal odasının kaldırılması ve bu süreçten dolayı hiçbir işçinin işten çıkarılmayacağı açıklandı. Ücretlerde iyileştirme konusunda ise müdürün üst yönetimle görüşüp temsilcilerle yeni bir görüşme yapacağı açıklandı.

Erkunt'ta patron ve Türk Metal el ele vererek çıkışları açtı. "İsteyen tazminatlarını alıp çıkabilir" diyerek işçilere "beğenmeyen çeker gider" mesajı vermeye çalışıyorlar.

Direnış ateş i İzmir'e sıçradı

Metaldeki büyük direniş İzmir'e de sıçradı. Türk Metal'den istifalara başlayan İzmir **CMS** işçileri Pınarbaşı'ndaki fabrikada Türk Metal temsilcilerinin kapıları kapatarak işçileri istifadan engellemeye çalışmasına rağmen işçiler toplu istifa için postaneye sloganlarla yürüdüler.

CMS yönetimi 29 Mayıs'ta 07.00-15.00 vardiyasındaki işçileri yemekhanede toplayarak sözleşmenin 2017'ye kadar sürdüğünü söyledi. Yönetim "fabrika içinde huzurun ve düzenin bozulmaması" uyarılarıyla işçileri tehdit etti.

Ancak işçiler PTT'den e-devlet şifrelerini almaya devam ettiler. İşçilerin eylem yapma kararı alması üzerine yönetim işçilerin seçtiğı temsilcileri muhattap aldığını duyurarak masaya oturdu. Görüşmede, ücret iyileştirmesi ve işçilerin kendi temsilcilerinin tanınması talepleri kabul edildi.

Ege Endüstri Ege Fren işçileri de e-devlet şifrelerini alarak Türk Metal'den istifalara başladı.

Habaş işçileri 1 Haziran günü iş çıkışı alkışlarla seslerini Türk Metal'e ve patrona duyurduklarını belirterek "Biz de başladık" dediler.

IDÇ işçileri de Türk Metal'i sırtlarından atmak için harekete geçti.

Metalde eller şaltere uzanıyor

Metal işçilerinin il il, fabrika fabrika yayılan mücadelesine her gün yeni halkalar ekleniyor. Fabrika yönetimleriyle yapılan görüşmeler sonucunda anlaşmanın sağlandığı ve üretimin tekrar başladığı fabrikaların ardından grev ve istifa dalgasına yeni fabrikalar katılıyor.

Er Metal'de kazanım

Bursa'da **Er Metal**'de üretimden gelen güçlerini kullanarak 28 Mayıs gece vardiyasında üretimi durduran işçilerin talepleri karşılandı. Er Metal işçileri patronla yaptıkları görüşmede bayram parası, erzak yardımı, 2 TL'lik zam taleplerini kazandılar.

Herhangi bir sendikal örgütlülüğün olmadığı fabrikada yüzlerce işçinin iş bırakıp taleplerini patrona kabul ettirmesi metaldeki grev hareketinin ulaştığı boyutu göstermesi açısından önemli bir yerde durdu.

Gebze'de **Pimsa** işçileri gece vardiyası sonrasında iş durdurdu. Bunun üzerine yönetim çalışma olmayacağını duyurarak servisleri geri gönderdi. İşçilerin büyük çoğunluğu istifa etti.

Bursa'da sendikasız olan **Baykal Makina** işçileri 1 Haziran günü üretimi durdurarak taleplerinin karşılanmasını istedi. Eylemin ardından, patronun bu konuda görüşme olacağı sözünü vermesiyle işçiler eylemi sonlandırdı.

Delphi işçileri 1 Haziran günü talepleri için şalterleri indirdi, direnişe geçti. Vardiya değişimi sırasında fabrikadan çıkmayan içerideki vardiyanın işçilerine kapı önüne gelen diğer vardiyalardaki işçiler de destek verdi.

İşçiler, temsilciler ve yönetim arasında yapılan görüşmenin ardından kazandıklarını duyurdular.

Varılan anlaşmaya göre;

* İşçi temsilcileri yönetim tarafından kabul edildi.

* Türk Metal'in odası kaldırılacak, yerine yeni temsilciler geçecek.

* MESS ne verirse verilecek.

* Prim için şirketin Avrupa'daki merkeziyle görüşülüp işçi temsilcileriyle karar verilip duyuru yapılacak.

* Ücret konusu temsilciler ile yeniden görüşülecek.

1 Haziran'da iş bırakma eyleminin gerçekleştiğı fabrikalardan biri ise Bilecik Bayırköy'de kurulu bulunan **Mefro Wheels**'ti. Ücret iyileştirmesi

talebiyle iş bırakan DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi işçiler üretimi durdurarak patronla görüşme talep etti.

Akplas'ta işten atmaya karşı üretim durdu

Gebze Beylikbağı'nda kurulu **Akplas** fabrikasında 2 Haziran günü üretimi durduran işçiler, yakın süreçte işten atılan arkadaşlarının geri alınması talebiyle fabrikayı terk etmeme eylemi başlattı. Her iki vardiyadaki işçiler de atılan arkadaşlarına sahip çıkarak geri alınmalarını talep etti. Türk Metal'den istifa etme kararı da alan işçiler, istifa etmeleri durumunda işten atılmama garantisini istediler.

Yönetimle yaptıkları görüşmeden sonuç çıkmaması üzerine direnişe devam kararı alan işçilere 16.00-24.00 vardiyasından da işçiler katıldılar. İşçiler 3 Haziran günü direnişe son verdiler. 30 işçi tazminatlarını alarak işten çıktı. Diğer işçiler işten çıkartılmayacakları belgelerini alarak işe başladı.

Federal Mogul'da iş bırakma ve istifalar

İstanbul Tuzla'da kurulu **Federal Mogul** fabrikasında işçiler "Hak yoksa üretim de yok" diyerek 3 Haziran günü şalteri indirdi. İşçiler üretimi durdurmalarının ardından "Direnen işçi kardeşlerimizi selamlıyor, tüm sınıf kardeşlerine dayanışmayı büyütme çağrısında bulunuyoruz" mesajını paylaştılar.

Birleşik Metal-İş üyesi işçiler "Yüksek hakem kurulunun kararını saymıyoruz. MESS dize gelecek İkramiye 4 olacak. Sosyal haklarda 1. grup olmazsa olmazımız" dediler. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada işçilerin eylemi devam ediyordu.

Türk Metal'in yetkili olduğu Federal Mogul İzmit fabrikasında ise işçiler parkta bir araya gelerek topluca Türk Metal'den istifa etmeye başladı.

Bursa'da kurulu **Şahince** fabrikasında işçiler, 2 Haziran'da akşam vardiyasının çıkışına yakın saatlerde "Hak yoksa üretim de yok!" diyerek üretimi durdurdular. 16.00-24.00 vardiyası üretimi durdurarak dışarıya çıkmazken 00.00-08.00 vardiyası kapının önünde bekledi. Eylem üzerine fabrikaya gelen patronla görüşen işçiler anlaşma sağladı.

Ücretlerini alamayan **Aliğa EMC** işçileri de 3 Haziran günü iş durdurdu. 2 saat süren iş durdurma eyleminin ardından patron gasp ettiği ücretleri ödemek zorunda kaldı.

Sermayenin yedek lastiği: Çelik-İş

Metal işçisinin, MESS-Türk Metal ittifakına karşı başlattığı büyük mücadele, sermayenin işçi sınıfı içerisindeki ajanları konumunda olan sendikal ihanet çetelerinden kopuşun önünü açtı.

Sendikal bürokrasinin çürümüşlüğü başta metal işçileri olmak üzere işçi sınıfı içerisinde teşhir oldu. Bursa'da Renault, Tofaş, Coşkunöz, Mako, Ototrim gibi fabrikaların ardından Türk Traktör ve Ford Otosan'ın fabrikalarında Türk Metal esaretine son veren on binlerce metal işçisi gelinen aşamada önemli bir yol ayrımında. Çeşitli bölgelerde ise Türk Metal'den kitlesel istifalar devam ediyor.

Böylesi kritik bir süreçte metal işçileri fabrikalarında kurulları ve komitelerini oluşturarak örgütlülüklerini güçlendirmeye hazırlanırken sermaye cephesi de hareketi bölüp parçalamak için her türlü kontra yöntemi deniyor.

“Türk Metal’in kullanım süresi bitti Çelik-İş verelim”

Bu yöntemlerin başında ise Türk Metal gibi mafya bozuntusu bir çetenin fabrikalardan atılmasının ardından AKP yandaşı ve sermaye işbirlikçisi Çelik-İş'i ısıtmak geliyor.

Tofaş'ta üretime tekrar başlanmasının ardından Türk Metal'den boşalan koltuğu doldurmak için sinsi planlar içerisine giren Çelik-İş ağaları, metal fırtınasını dindirmek ve hareketi kontrol altına almak için çeşitli hamleler yapmaya başladı.

Sınırlı bir karşılık bulsa da hareketi sakatlamak adına piyasaya sürülen aidat simsarları, metal işçisinin mücadelesi ve örgütlülüğün gelişip büyümesi önünde potansiyel bir tehdit durumunda. Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası, kurulduğu günden bu yana tıpkı Türk Metal gibi patronlarına ve son 13 yıllık süreçte AKP'ye hizmette sınır tanımayan paravan-kontra bir oluşum.

Çelik-İş'in kabarık suç dosyası

Çelik-İş'in son yıllarda çeşitli kentler ve fabrikalardaki icraatlarının yer aldığı kabarık suç dosyasını şöyle bir aralamak bile bu ihanet şebekesinin metal işçisinin mücadelesi karşısındaki uğursuz rolünü

özetler. Elbette bunlar buzdağının sadece görünen yüzü.

* Bir dizi fabrikada satış sözleşmelerine imza atan, TİS yetkisinin bulunduğu fabrikalarda işçi kıyımlarına patronlarla beraber karar veren Çelik-İş'le ilgili düşülmesi gereken ilk ve önemli not, AKP ve sermaye örgütlerinin kıdem tazminatının gaspı planları karşısındaki tutumu. Bağlı bulunduğu Hak-İş konfederasyonu gibi AKP'nin yandaşı olduğunu gizleme gereği duymayan işbirlikçi çete, hükümetle paralel bir şekilde işçi sınıfının kazanılan haklarını ve kalelerini sermayeye sunmayı savunan paravan bir suç örgütü.

* MESS grup toplu iş sözleşmesi sürecinde Birleşik Metal-İş ve Türk Metal'in yanı sıra patron örgütüyle masaya oturan Çelik-İş, metal işkolunda etkisiz, sinik ve herhangi bir süreçte MESS dayatmalarına karşı göstermelik de olsa sesi duyulmuşluğu olmamasıyla biliniyor. Yani tıpkı Türk Metal çetesi gibi, ihtiyaç

olduğunda fabrikalardaki örgütlenmeleri baltalamak için devreye sokulan basit bir oyuncak, güvenilir bir maşa.

* Çelik-İş'in kabarık suç dosyası ve kirli misyonu sadece bununla sınırlı değil. İşbirlikçi çete, yakın süreçte İSDEMİR üzerinden Türk Metal çetesiyle yaşandığı gibi koltuk ve rant uğruna fabrikalarda yürütülen yetki savaşlarında gözünü kırpmadan üyelerini feda eden cellat rolünün “başarılı” aktörleri arasında. İSDEMİR'de son yıllarda yaşanan gelişmeler ise daha fazla yoruma gerek bırakmadan ihanet çetesinin kimliğini ortaya seriyor.

İskenderun'da kurulu İSDEMİR'in 2002 yılında özelleştirilmesinin ardından Çelik-İş, geçerli olan 11 aylık sözleşmenin iptaline göz yummuş, bu sözleşme yerine yeni bir sözleşme imzalamış bir “sendika.” Bu sözleşme ile işçilerin ücretleri düşerken metal işçileri açlık ve yoksulluğun dipsiz kuyusuna atıldı.

Kapitalist kriz bahanesiyle fabrikalarda kitlesel işten çıkarmaların yaşandığı 2009 yılında ise İSDEMİR'de, Çelik-İş'in onayı ve denetiminde “kriz var” denilerek işçilerin ücretleri 16 ay boyunca yüzde 35 düşürüldü. Yani, patronların ortaya attığı hak gaspları Çelik-İş'in üstün yardımlarıyla hayata geçirildi.

Ayrıca sendika yönetiminin patronla yaptığı “tadil sözleşmesi”nde ücretteki yüzde 35'lik düşüş dışında ücrete bağlı olarak artan vergi oranlarının işçi tarafından karşılanması kararlaştırıldı. 2013'te ise dayatılan hak gaspları nedeniyle 22 günlük bir grev sürecinden kaçamayan Çelik-İş'in yıpranmasını fırsat bilen Türk Metal çetesi bu fabrikaya el attı ve üyeliklere başladı. Patronun korumasında İSDEMİR'e adım atan Türk Metal çetesiyle Çelik-İş ağalarının rant kavgasının faturası ise işçilere çıkartılarak bugüne kadar yüzlerce işçi işten atıldı.

Aidat simsarının ‘Ali Cengiz’ oyunu

Bursa'da Tofaş'ta 5 bine yakın işçinin Türk Metal'den istifa etmesinin ardından Türk Metal'den boşalan koltuğa talip olan işbirlikçi Çelik-İş'in genel başkanı Ali Cengiz Gül, Çelik-İş yönetiminin aidat simsarı anlayışını dışavuran açıklamalarda bulundu.

Çelik-İş'in Tofaş'ta toplu sözleşme yetkisi için en az 2 bin 488 işçiyi üye yapması gerektiğini söyleyen Gül, Türk Metal'den istifa eden işçilerin Çelik-İş'e üyeliğinin, istifadan 30 gün geçtikten sonra geçerli olabileceğini söyleyerek işçi aidatlarını ceplerine indirmekdeki sabırsızlığını açığa vurdu.

Tofaş'ta olağan sözleşmenin Ağustos 2017'ye kadar geçerli olması nedeniyle sendika dayanışma aidatının da yasaya göre bu tarihe kadar Türk Metal'e yatırılması gerektiğini söyleyen Çelik-İş ağası, ağızdaki baklayı çıkararak metal işçisinin aidatlarını yağmalamaya hazır oldukları mesajını verdi.

İş bırakmanın ardından sözleşmenin delindiğini gerekçe gösteren Gül, “Bu konu tartışmalı. İstifalar da olduğuna göre aidatın yeni sendikaya yatırılması lazım geliyor. Bunun için mahkemeye başvuracağız” diyerek işçilerin aidatlarına göz diktiklerini gösterdi.

* Türk Metal ile Çelik-İş arasındaki sendikal rant kavgasının yaşandığı büyük fabrikalardan biri de Karabük'te kurulu Karabük Demir ve Çelik İşletmeleri AŞ oldu. 2010 yılında Türk Metal çetesinin üyeliklere başlamasıyla alevlenen kavganın faturası her zamanki gibi işçiye çıkartıldı. Türk Metal'e üye olan işçiler Çelik-İş bürokratlarının da talimatıyla **KARDEMİR** yönetimi tarafından işten atıldı. Patronun fabrikadaki tercihi bu kez Çelik-İş'ten yana ağır bastı.

* Son yıllarda Çelik-İş ihanetinin basın ve kamuoyunda en fazla teşhir olduğu süreçlerden biri **Feniş Alüminyum** sürecinde yaşandı. Gebze Çayırova'da kurulu Feniş Alüminyum'da yaşanan keyfi hak gasplarına yeter diyen ve işyeri temsilcilerin demokratik yollarla seçilmesini isteyen işçilerin karşısına ilk dikilen Çelik-İş bürokratları oldu. Metal İşçileri Birliği'nin müdahaleleriyle gelişen bu sürecin ardından fabrikayı kapatma kararı alan patronun bu hamlesine ise Çelik-İş üyesi işçilerin yanıtı direniş oldu. 21 aydır fabrikalarında direnen işçiler, defalarca kez şube ve genel merkez yönetimi üzerinde basınç kurmaya çalıştı. Ancak Çelik-İş yönetimi, işçilerin taleplerine kulak tıkayarak direnişle ilgili yapabileceği bir şey olmadığını söyleyip süreçten tamamen çekildi. Feniş işçileri ise Ankara'da Çelik-İş Genel Merkezi ve tüm alanlarda gerçekleştirdikleri eylemlerle Çelik-İş'in ihanetçi kimliğini teşhir ettiler.

* Çelik-İş'in ihanetçi çizgisine karşı eylemlerin yaşandığı fabrikalardan bir diğeri ise Gebze'de kurulu bulunan **EKU Fren Kampana**. 2013 yılının Temmuz ayında Çelik-İş'ten kitlesel biçimde istifa eden ve Birleşik Metal-İş'e üye olan işçilerin karşısına patron eliyle getirilen ise Türk Metal çetesi oldu. Türk Metal'de devreye sokup işçilerin örgütlülüğünü kıramayan patron, bu kez yargıyı da arkasına alarak sendikal yetki davasının lehine çıkmasını sağladı. Bu süreçte ise, Birleşik Metal-İş'in pasif ve bekleme tutumu Eku işçileri tarafından da tepkiyle karşılandı.

* Çelik-İş'in yerlerde sürünen faaliyetlerinin bir diğer örneği ise **Bakaç Reklam**'da işçilerin kendi çabalarıyla başlattığı direniş süreciydi. Çelik-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şubesi'nin örgütlü olduğu Bakaç Reklam'da, fabrikanın devri ve makinaların kaçırılmasını seyretmekle yetinen Çelik-İş yönetimi, işçilerin yaşadığı hak gaspları karşısında ise kör, sağır, dilsizi oynadı. Sendika yönetimi tüm bunların yanı sıra, hakları için direnişe geçen işçileri de görmezden geldi. Türlü bahanelerle, işçilerin maddi yardım talebine sırt çevirdi. Çelik-İş yönetimi, direnişte olan işçilere hiçbir maddi yardımda bulunmazken, sendikanın avukatları ise işçilerin alınteri üzerinden yüzdelik pazarlıklar içerisinde girdi.

* **Türk Hava Yolları**'nda yaşanan toplu sözleşme süreçlerinde THY yönetimi, kölelik dayatmalarına karşı çıkan Hava-İş Sendikası'nın örgütlülüğünü kırmak için Çelik-İş Sendikası'nı devreye soktu. THY ve AKP hükümeti ortaklığında yürütülen bu operasyonda, THY Teknik AŞ bünyesinde çalışan havayolu emekçilerinin metal işkolunda çalıştığı iddia edildi. Ancak, mahkeme kararlarıyla Çelik-İş'in bu itirazları reddedildi. Böylelikle THY'deki örgütlülüğü dağıtmak üzere maşa olarak Çelik-İş seçilmiş oldu.

* Çelik-İş'in ihanetçi ve sermaye-AKP işbirlikçisi sendikal çizgisinin en somut kanıtlarından biri de Bursa'da Renault'ta başlayan istifa dalgasının hemen ardından fabrikalardaki direnişlerle dayanışmayı yükselten ve bununla da kalmayan **Maysan Mando** işçileri oldu. Üyesi oldukları Çelik-İş Sendikası'ndan istifa eden Maysan Mando işçileri, aidatları üzerinden saltanat süren bu çetenin Türk Metal'den farksız olduğunu dile getirdiler.

Feniş ve Eku işçilerinden Çelik-İş uyarısı

Çelik-İş yönetiminin ihanetine uğrayan Eku Kampana ve Feniş Alüminyum işçileri, metal işçilerini Çelik-İş tehlikesi karşısında uyardı.

Feniş işçilerinin uyarı mesajında şu ifadeler yer aldı: "Merhaba işçi arkadaşlar, bizler Feniş Alüminyum işçileri olarak Çelik-İş Sendikası'nda örgütlüydük.

Fabrikanın üretimin durdurulması gündeme geldiği zaman kıdem tazminatımız için bir mücadeleye giriştik. Bu mücadelede Çelik-İş Sendikası hiçbir şekilde görevini yerine getirmemiştir. Ötesi bizler her adım attığımızda karşımıza dikilmişlerdir. Patron sözcülüğünü yapmışlardır. Bizler direnişe devam kararlılığı içerisinde olduğumuzda fabrikadan çıkmamız için bizleri bölüp parçalamıştır. Ancak bizler bugün kendi ayaklarımız üzerinde fabrikada direniyor haklarımızı almaya çalışıyoruz.

Bugün Türk Metal esaretinden kurtulan arkadaşlar; Çelik-İş gibi bir sendikada tekrar başka bir esarete kurban gideceksiniz. Size sendikanın yeni olanaklar sunuyormuş gibi gözükmesi gözünüzü boyamamalıdır.

Sizler bugün büyük bir adım attınız. Bu atılan adımın anlamı çok büyüktür. Bu adımı atan diğer

fabrikalarla ortak hareket etmeniz gerçek bir çözüm olacaktır. Bu ise ne Çelik-İş'tir ne de var olan başka bir sendikadır!"

EKU Fren Kampana işçileri Çelik-İş Sendikası için Bursa'daki işçi kardeşlerini uyardı. Eku işçileri, yaşadıkları süreci şu ifadelerle anlattı:

"2013 yılında patronun bir dediğini iki etmeyen Çelik-İş Sendikası'ndan istifa ederek Birleşik Metal-İş Sendikası'na geçmeye çalıştık.

Çünkü ücretlerimiz düşüktü. Haklarımız sınırlıydı. Birçok işçi arkadaşımız iş kazası geçirdi, meslek hastalığına yakalandığı için işten çıkartıldı. Hiçbir konuda işçinin söz hakkı yoktu. Çelik-İş ise hep patronun dediğini yaptı. %0'lık sözleşmelere imza attı. Kendi temsilcimizi seçtik. Kendi yalakalarını atadı. Bizler de sendika seçme hakkımızı kullandık. Patronla, Çelik-İş el ele verdi. Arkadaşlarımızı işten attı.

Mahkeme yetkiyi Çelik-İş'e verdi. Bu iki sene içerisinde patron ve Çelik-İş ortaklığı ile 60'tan fazla arkadaşımız işten atıldı. Her birimiz ayrı ayrı baskılar gördük."

Vezir Ağaç'ta grev ilanı

Samsun'da Vezirköprü Orman Ürünleri ve Kağıt Sanayi AŞ'de çalışan Ağaç-İş üyesi işçiler, toplu iş sözleşmesinde patrona sundukları taleplerin kabul edilmemesi üzerine grev kararı aldı. İşçilerin 'yılıda 4 ikramiye ve yüzde 20 zam' talebini kabul etmeyen patron yılda 2.5 ikramiye ve yüzde 12 zam dayatmasında bulundu.

Ağaç-İş Sendikası Vezirköprü Şube Başkanı Bahri Keskin ve sendika üyesi işçiler grev kararı üzerine sandık kurdu. 400 işçi grev için 'evet' oyu kullanırken 79 'hayır' oyunun yanı sıra 26 oy kullanılmadı, 1 oy da geçersiz sayıldı.

İşçiler 12 Haziran'a dek taleplerinin kabul edilmemesi durumunda greve gidecek.

MİB'li bir işçi Birleşik Metal-İş'e soruyor!

Metal İşçileri Birliği üyesi bir işçi, gazetemize gönderdiği mektupta Birleşik Metal-İş'in "Metal işçilerinin arayışlarının karşılığı demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışındadır" açıklamasına atfen bazı soruları dile getirdi.

İşte yalanlar:

1- Sendikanın gerçek sahibi olan işçilerse; grev yaşağını tanımak istemeyen ve yasağa rağmen bugün Ford işçilerinin yaptığı fiili grev gibi grevi devam ettirmek isteyen Cengiz Makina işçilerini kolundan tutup zorla işbaşı yaptırın Gebze Şube Başkanı, yöneticileri ve 'uzmanlarımız' değil miydi? Sınıf sendikacılığından anladığınız buysa gidin Mars'ta sendikacılık yapın bizden de uzak durun. Olur mu?

2- Grev sürecinin ardından İstanbul 2 No'lu Şube'ye bağlı Paksan fabrikasında mevcut temsilcilere rağmen aday olan bir işçinin türlü saldırı ve karalamalarla karşı karşıya kaldığını tüm işçiler biliyor. Bugün Türk Metal'in bu işçi hareketine karşı kullandığı 'terör', 'komünist' dilinin baştemsilci Rifat Codura'nın ağzından düşmediğini tüm Paksan işçileri biliyor. Temsilci adayı olan işçi arkadaşın şube başkanı ile görüşmek için şubeye gittiğinde şube başkanının görüşme tenezüllünde bile bulunmadığını unuttuk. Bu mu 'istediğin gibi temsilcilğe aday olabilirsin' anlayışı?

3- Yöneticileri özgürce seçmekten bahsediyorlar. İnsanın hadi ordan diyesi geliyor. Trakya Şubesi eski başkanını hangi ayak oyunları ile görevden aldığınıza tüm Trakya şahit. Şube başkanını itibarsızlaştırmak için DY-SK Metal grevinde yaşananlar, Türk Metal'in Disa Otomotiv'e dönük hamlesinde sergilediğiniz ikiyüzlü oyunlar, grev çadırında işçileri şube başkanına dönük kışkırtmalar ve daha sayabileceğimiz onlarca örnek... Bunları sizin sendikal anlayışınız yaptı. Oyunlarla birini şube başkanı yaptınız. Bu mu sizin özgürce seçim

anlayışınız? Aman bizden uzak durun başka ihsan istemiyoruz. Olur mu?

4- Çel-Mer işçilerine yaptığınızı işçiler unutmadı. İşçilere polis tarafından yapılan baskıları görmezden geldiniz. Şimdi Bursa'da metal işçilerine aynı yapıyor. Siz mi bu işçilere sahip çıkacaksınız? Güldürmeyin insanı.

5- Toplu iş sözleşmesi süreçlerine özel önem veriyorlarmış. Kendime soruyorum. Ben başka bir gezegende mi yaşıyorum diye? 21 Aralık'ta Gebze'de yapılan mitinge kadar hepimiz şube ve genel merkez seçimleri için köşelere çekilmiş kulis yapıyor muydunuz? İşçilerin grev kararlılığını görünce zorla grev kararı alan siz değil miydiniz? Grev yaşağının ardından grevi devam ettirmek isteyen Kroman Çelik, Sarkuysan, Cengiz Makina, Yücel Boru, Çayırova Boru işçilerinin 'grevi devam ettirelim' haykırışı dün gibi kulağımızda. 'Tabanın sözünü dinleyen' beyler; bu mu tabanın sözünü dinlemek?

6- Sözleşmenin imzalanıp imzalanmayacağına işçiler karar vermiş. Yapma ya! Bir örnek vereceğim. DY-SK Metal grevinin imzalandığı sözleşme toplantısına işyeri temsilcilerinin alınmadığını tüm Türkiye biliyor. Daha verilecek onlarca örnek var. Bunun neresinde var işçiye sormak?

7- İşçilerin sınıfsal çıkarlarını gözetiyorlarmış. Soma faciası yaşadığında grev dediniz. Ama birçok fabrikada yemek paydosunda ya da işe girişlerde basın açıklaması yapmaktan öteye geçmediniz. Bu mu kar hırsı yüzünden katledilen işçilere sahip çıkmak? Bu mu işçilerin sınıfsal çıkarlarına sahip çıkmak?

8- Çelik-İş'le bir farkınız olduğunu anlatmak için bu açıklamayı yaptığınızı da fark ettim bu arada. Aynısınız aynı! Bu konuda da birkaç soru soracağım. Siz neyin kafasını yaşıyorsunuz? 'Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz' öyle değil mi?"

Sandıklar kuruluyor, 'Yeni Sendika' tartışılıyor

Metal işçileri bir yandan Türk Metal çetesini sırtlarından atarken diğer yandan da yeni sendika tartışmalarını sürdürüyor.

Valeo'da sandıklar kuruldu

Türk Metal'in silindiği fabrikalardan biri olan Valeo'da 3 Haziran günü sandıklar kuruldu. Türk Metal yandaşı bir kişinin de seçime girmesi tepki çekti. Metal İşçileri Birliği - MİB Facebook sayfasında seçimlerle ilgili görüşlerini paylaşan bir işçi, "Bir an önce temsilcileri seçip zaman kaybetmeden yeni sendika temelleri atılması gerek" dedi.

Tofaş'ta Çelik-İş oldu bittisine karşı tepki gösteren işçiler çoğalıyor. Aidat simsarlarına yem yapılmasına tepki gösteren işçiler, "yeni bir sendika" için adımlarını hızlandırıyorlar.

Ford işçileri akademisyenlerle yaptıkları görüşmede, akademisyenlerin en uygun seçeneğin "yeni sendika" olduğunu belirtmeleri ve her türlü yardımı yapacaklarını söylemelerinden sonra adım atıyorlar.

Bir Ford Otosan işçisi de 'yeni sendika' fikrine ilişkin "Otosan dan tüm metalci arkadaşlara. Yeni sendika için hazırız, Tüm direnişçi arkadaşlara selam olsun..." ifadelerini kullandı.

Coşkunöz işçileri, sandık kurarak kendi temsilcilerini seçeceklerini ve temsilcilerin yeni bir sendika için çalışma başlatacaklarını söyledi. İşçiler her fabrikanın benzer şekilde temsilcilerini seçmesi gerektiğine işaret etti.

Renault'ta da pek çok işçi bir an önce yeni sendika hazırlıklarının tamamlanması gerektiğini düşünüyor.

MİB Renault işçilerine seslendi

MİB'in Renault işçilerine seslenen çağrısında yeni temsilciler kurulunun bir an önce belirlenmesi gerektiğine dikkat çekilirken, yeni sendika hazırlıklarının hızlandırılması çağrısı yapıldı: "Büyük grevimizi bitireli altı gün oldu. Normal koşullarda bu kısa bir süre. Ancak yılları günlere sığdırdığımızı düşünürsek ve düşmanın pusuda olduğunu unutmazsak aslında bu uzun bir süre. Özellikle zafer sarhoşluğuna kapılmamak, boşluk bırakmadan davranmak gerekiyor.

Ancak görüyoruz ki Reno'da pek çok şey temsilcilik seçimine bağlanmış durumda, ancak halihazırda seçimler adına atılan tek bir adım yok. Neden bekliyoruz? Zafer sarhoşluğu mu yoksa böyle devam etsin kolaylığı mı?

Beklemeyelim! Seçimler demokratik bir şekilde yapılmalı, yeni bir temsilciler kurulu seçilmelidir. Aksi halde bu rehavet ve 'böyle devam etsin' biçimindeki dayatmacılık Reno işçisine kaybettirecek!

Adımlarımızı hızlandıralım ki önümüze bakalım. Özellikle de yeni bir sendika için başlatılan girişimleri hızlandıralım. Aksi halde Tofaş'ta düşülen durum bizim de başımıza gelir.

Bunun için kaybedecek zamanımız yok, sandıklar kurulsun seçimler gerçekleştirilsin."

“MİB’li ol güçlü ol!”

Metal İşçileri Birliği (MİB), çeşitli bölgelerde yürüttüğü faaliyetlerle metal işçilerini mücadeleyi büyütme çağırıyor.

Aksaray Mercedes işçilerine dağıtım

Aksaray Mercedes’te Türk Metal çetesine karşı işçilerin başlattığı tepkinin sönümlenmesi karşısında Aksaray İşçileri Birliği İnisiyatifi, işçileri mücadeleye çağırarak ve diğer metal işçileriyle birlikte hareket etmelerini sağlamak için çıkarttığı bildirileri işçi duraklarında dağıttı.

Dağıtımlar sırasında işçilere kazanımların ancak mücadeleyle elde edilebileceği, sus payını alarak kendi köşelerine çekilmelerinin mücadeleyi sürdüren diğer sınıf kardeşlerini ortada bırakmak anlamına geleceği ifade edildi.

Dağıtımlar sırasında ayrıca yeni sendika tartışmaları da işçilerin gündemine sokularak Türk Metal çetesinden kurtulmaları ve işçi temsilcilerini seçerek yeni sendika sürecinin bir parçası olmaları gerektiği vurgulandı.

İkitelli’de örgütlenme çağırısı

MİB, İstanbul İkitelli Organize Sanayi Bölgesi’nde bildiri dağıtımını gerçekleştirerek metal işçilerini hakları ve gelecekleri için örgütlenmeye çağırıyor. Metal fabrikalarının sabah işbaşı yaptığı saatlerde yapılan dağıtımlarda Bursa’da başlayan metal fırtınanın birçok kente yayıldığı ifade edildi. Fiili greve çıkan metal işçilerinin üretimden gelen güçlerini kullanarak taleplerini patronlara kabul ettirdiği vurgulandı.

Metal fabrikalarının bulunduğu sanayi havzalarına metal işçilerinin direnişiyle dayanışmaya çağırın ozalitler yapıldı. Metal fabrikalarının çevresine ve işçi servis güzergahlarına yapılan ozalitler çevreden geçenlerin ilgisini çekti. Bütün işçi ve emekçilerin metal sürecini takip etmesi için ozalitlerde MİB facebook adresine de yer verildi.

Metalium’a dağıtım

“MİB’li ol güçlü ol!”

Çelik-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu Metalium fabrikasına MİB bildirileri dağıtıldı. Vardiya değişiminde yapılan dağıtım sırasında işçilerle metal eylemleri üzerine sohbet edilirken bildiri alan işçiler metal eylemlerinden haberdar olduklarını söylediler.

İşçiler, direnişte olan metal işçilerinin istediği hakları elde etmek için şube yöneticilerini ve temsilcileri çağırarak görüşme yaptıkları bilgisini verdi. Şube yöneticilerinin Bursa’da başlayan ve farklı kentlere yayılan eylemlerin bitimiyle taleplerinin karşılanacağını söylediklerini ifade ettiler.

Diğer yandan metal işçilerinin başlattığı onurlu direnişin sesi ve taban inisiyatifi çağırısı farklı araçlarla sürdürülüyor. Sanayi havzalarına ve merkezi noktalara MİB imzalı yazılımlar ve billboard afişleri yapıldı. E-5 hattı üzerinde de çok sayıda noktaya MİB imzalı billboard afişleri yapıldı.

MİB, Çiğli’de yazılımlarla metal işçilerine çağrı yaptı. “MİB’li ol güçlü ol!”, “TM istifa!”, “MİB’de birleş!” yazılımları yoğun olarak servis noktalarına ve istifalar için e devlet şifresinin alındığı Çiğli PTT duvarına yapıldı.

MİB çalışanları Menemen Mezarlık, Asarlık, Manisa Kavşağı, Üst geçit ve Garaj servis duraklarında Türk Metal’den istifa süreci ile ilgili bildirimleri metal işçilerine ulaştırdı.

Dağıtımlar sırasında işçilerle yapılan sohbetlerde son haftada demir-çelik fabrikalarında istifalar konusunda bilgi kirliliğinin olduğu gözlemlendi. MİB adına dolaylı ya da dolaysız söylenti ve çağrılarının yapıldığı öğrenildi. Bunun üzerine Metal İşçileri Birliği yayınladığı bildirimleri demir-çelik işçilerine ulaştırarak işçileri bilgilendirdi.

Kızıl Bayrak / Aksaray – İzmir- İstanbul

OSTİM’e sendika girdi: Klisom’da işçiler kazandı

Ankara OSTİM’de kurulu Klisom Klima’da işten atma saldırısına karşı 1 Haziran’da üretimi durduran işçilerin talepleri kabul edildi.

40 işçinin çalıştığı Klisom’da sendikal örgütlenmenin tamamlanması ve yetkinin DISK/ Birleşik Metal-İş’e çıkmasının ardından işten atma saldırısına başvurarak 2 işçiyi kapı önüne koyan patrona işçilerin cevabı şalteri indirmek oldu.

İşçilerin üretimi durdurmasının ardından 2 Haziran günü Klisom patronu sendika yönetimi ve işçilerle masaya oturmak zorunda kaldı. Patronla yapılan ilk görüşmede işçilerin zam oranı dışındaki bütün talepleri kabul edildi.

Fabrikada yapılan görüşmeler üzerinden hazırlanan protokol 3 Haziran günü patron tarafından kabul edildi. Protokolün sendika temsilcileri tarafından da imzalanmasının ardından üretim yeniden başlarken işçiler bu kazanımı “Artık OSTİM’de sendikalı bir işyeri var” diyerek duyurdular.

İmzalanan protokole göre atılan işçiler geri alınırken, ilk yıl 210 TL ücret zammı, yıllık 300 TL yakacak yardımı, 500 TL düğün yardımı gibi pek çok iyileştirme kazanıldı. Ayrıca işçilerin, bugüne kadar kendilerine verilen yol parasının ulaşım ihtiyaçlarını karşılamadığını belirterek dile getirdikleri talep de karşılandı.

Dönemin ruhu, işgal, grev, direniş!

Metal işçisi, sınıf hareketinin önündeki seti aşarak yeni dönemin mücadelesini kitlelerle buluştururken direniş mevsisinden hak kazanmak için ileri atılım noktasına geçildiğini, artık fiili grevler ve işgaller döneminin başladığını ilan etmiş oldu.

Metal işçilerinin Bursa'da başlayan hareketi yerel ölçeği aşarak artık yeni dönemi ifade edecek boyutta bir dizi kente yayıldı. Gelinen yerde üretimi durduran ve fiili grevle haklarını kazanan fabrikaları artık örgütsüz fabrikalardaki işçi bölükleri, başta Çelik-İş bürokrasisine karşı öfkeli metal işçileri ve farklı sektörlerde olsa da hak almak için aynı yolu izleyen işçiler takip ediyor. Grev hareketini farklı iş kollarında da yeni dönemin mücadeleleri izliyor. İstanbul Hadımköy'de Nakliyat-İş Sendikası üyesi Zet Farma işçilerinin işgal eyleminin ardından petrokimya sektöründeki İzmir Aliğa'da PETKİM işçileri de talepleri için fabrikaya kapandı, maden işçileri satış sözleşmesi öncesi bürokratları uyardı. Artık sınıf hareketi içinde hiçbir ezberin yerli yerinde duramayacağını ilanı olan Greif işgalinin politik etki ve içeriğini kendi özgünlük ve sınırları olsa da geniş bir işçi yığını ile buluşturan metal hareketi bu yanıyla eylem yöntemi üzerinden de değerlendirilmeyi hak ediyor.

Zira Greif işgali gibi işçi sınıfının devrimci geleceğini temsil eden bir örnekte billurlaşan yeni dönemin mücadele kültürü, ön hazırlığa dayanmayan bu harekette farklı denklimler, farklı metotlarla karşımıza çıktı. Metal işçileri Türk Metal çetesinin esaretini parçalamasına karşın alternatif yönetim yapısı oluşturmakta eski alışkanlıklarını kısmen sürdürdü. Fiili temsilci seçimleri ve karar için forum benzeri tartışma kanalları kullanılsa da, kurullar işlemediği noktada ister istemez temsilciler üzerinden gittikçe karikatürize edilmiş bir bürokrasinin oluşmasına neden oldu. İşçiler elbette Türk Metal'i silmenin verdiği özgüvenle daha kontrollü, daha inisiyatifli idi, bu da direnişlerin belli kazanımlarla son bulmasını, geri tutum alan öncülerin daha ileride durmasını garantiledi.

İşçi sınıfı taban örgütlenmesinin ihtiyacını artık hissediyor. Bu doğru, dün de vardı bugün de kısmi ilerlemelerle de olsa aynı yakıcılıkla orta yerde duruyor. Temel fark ise artık işçi sınıfı içinde komiteyi olmazsa olmaz gören öncü işçiler oluşuyor. İşçi sınıfı fabrikalarda mücadeleye devam ediyor ve temsilcilere dayanan eski mücadeleye karşı refleks geliştiriyor. Bunun için yeni temsilci seçimleriyle başlayacak olan kurul oluşturma süreçleri bunun asıl gelişeceği alanlar olacaktır. Fiili grevlerin sıcaklığı ve zamanlaması ile tam yerleşmemiş kurullar ikincil plana itilmişti. Şimdi fabrikalara dönen işçi bölükleri bu kurulların önemine dair bir muhasebe içindeler. Ki daha fiili grevlerin dumanı fabrikalar üzerinde tüterken Türk Metal'den çıkıp başka bir işbirlikçi ihanetçi sendika olan Çelik-İş'i pazarlamaya çalışan öncüler de çıkması bu ihtiyacı daha belirgin hale getirdi. Bu bir dizi öncü işçi ve geniş işçi kitlesi içinde "temsilciler" yöntemine karşı hassasiyeti artırdı.

Burada kurullara bu kadar vurgu yapmamızın

nedeni, işçi sınıfı hareketinin sermayenin saldırıları karşısında direniş aşamasından ileri çıkışını ifade eden Greif'in bugün nasıl da geniş işçi yığınları içinde yeniden örüldüğünü göstermektedir. Patronların "sıfır" zam, işten atma gibi baskıları karşısında sakal bırakan, protesto ve basın açıklamalarıyla yetinen, en ilerisi fabrika önüne çadır kuran, patronu masaya çağıran sendika bürokratlarının mücadele anlayışı geride kaldı. Bu yöntemler elbet kullanılmaya devam edilecektir, ama yeni dönem, sermayenin saldırılarına karşı direniş ve saldırının bir arada ilerleyeceği bir dönemdir. İşçi sınıfının mevcut sendikal anlayışı tanımadığı, talepler konusunda ayak direyen sermayeye karşı şalteri indirdiği bir dönem başladı. Greif'te bu bürokrasiye rağmen başarılı. Metal işçilerinin eylemleriyle Türk Metal'den istifa ederek, üretimi durdurarak temsilcilerini seçerek yapıldı.

Bu süreç eylem yöntemine dair de dersler çıkarılması için önemli bir zemin oldu. Yasal grevlerin bile haftayı bitiremediği bu topraklarda fiili grevlerin Renault fabrikasında 13. günde tamamlanması ve Ford Otosan ve Türk Traktör'de benzeri zamanlara yayılması oldukça önemli. Çünkü eylemlerin tamamlanması ya da yoğun baskı ile kırılmaları fark etmiyor, deneyimler artıyor. İşçi sınıfı üretimi durdurmanın sermaye karşısındaki tek gücü olduğunu biliyordu şimdi bunun nasıl yapılacağını da bizzat görüyor ve öğreniyor. Renault, Coşkunöz, Mako, Tofaş işçileri vardiya çıkışlarında fabrikaları terk etmezken diğer vardiyalardan işçileri de kapı önünde bekleyişe geçerek eylemlerini sürdürmüştü. Fakat bu metot içerideki vardiyalarda oldukça zor şartlara karşı direnme zorluğu ile baskı yaratırken dışarıda bekleyişin durgunluğundan ve sermayenin oldukça organize olmuş devlet eliyle yürütülen operasyonundan kaynaklı kırılmalar yarattı. Renault, Tofaş işçilerinin aileleriyle birlikte fabrikalarının önünü mücadele alanına çevirmesi engellendikçe, dışarıdaki işçilerde sirkülasyon başladıkça, içeride direnen işçiler daha da yoruldu.

Bunu gören sermayenin algı oyunları da gecikmedi. İşçileri Türk Metal'liler-Harranlılar ikilemine sokamayanlar bu sefer dışarıdakiler-içeridekiler tartışmasını yarattı. Niye "C vardiyası içeride?" sorusu ile başladı ve "siz duramadınız yoksa daha fazlasını alırdık"lara kadar gidilebildi. Elbette böylesi fiili grevlere yaslanmış işçiler için bu suni tartışmaların aşılması, eksikliklerin giderilmesi için müdahale edilmesi zor değil. Sadece boşlukların yarattığı sızıntılar hareketin ileri atılımını yavaşlatan sonuçlar doğurmaya devam ediyor.

Durumun bir diğer etkisi olan eylemlerin diğer fabrikalara taşınması da böylece zayıflatıldı. Alanlarda polis eliyle 'yabancılar'a karşı kontrolün yarattığı tecritte eylemlerin bitirilmesine zemin düzledi. Ve zaten tam ve sağlıklı bir kurul işleyişine dayanmayan yapı, böylece belli kazanımlar elde ederek bitiş kararlarını bir bir aldı. Fakat şimdi Bursa'daki metal işçilerinin ve tüm işçi sınıfının aklına şu soruyu düşürmek gerekiyor; ya fiili grevler işgal yöntemiyle uygulansaydı. Tüm vardiyalardaki işçilerin tek çatı altında kenetlenmesi eylemin tüm atmosferini değiştirecekti. İçeride direnenler, dışarıda bekleyenler algısını dolaysız kıracaktı.

Sermayenin, takım liderleri ile alanlardan işçi koparıp götürme, işten atma tehdidiyle işbaşı yaptırması (Ford'da olduğu gibi üretim çok sınırlı da olsa fiili grev yapan işçilerin moral gücünü etkiliyordu), yeni işçi alımı ve çalıştırılması, alanların demir bariyerlerle daraltılması vb. yöntemler; sürecin daha örgütlü ve ileri eylem biçimleri ile örülmesinin yakıcılığını gösteriyor.

Metal işçisi ve diğer iş kollarında çalışan işçilerin önünde Greif var. Bu deneyim yeterince özümsemeli. Sınıf devrimcileri ve yeni dönemin öncü işçileri elbet bu özde birleşecektir. Şimdi Greif'te açılan yoldan yürüme, direniş mevsisinden hak kazanmak için ileri atılma zamanıdır. Buradan zaferler noktasına geçilmesi, fiili grevler ve işgallerin deneyimlerini yaratacak yeni mücadelelerle gelecektir.

Petkim'de direniş sona erdi

Petkim'de Petrol-İş Sendikası üyesi 1800'ü aşkın işçinin direnişinin 5. gününde (1 Haziran) İstanbul'da yapılan görüşmeler sonucunda anlaşma sağlandı.

Petrol-İş Sendikası ile Petrokimya Holding A.Ş. arasında İstanbul'da sürdürülen görüşmelerde işçi taleplerinin büyük ölçüde karşılandığı, bunun üzerine fabrikalardan ürün girişi çıkışına izin verildiği öğrenildi.

İmzalanan TİS sonucunda;

* 2006 öncesi işe giren işçiler ilk altı ay %6, 2., 3. ve 4. altı aylar enflasyon oranında zam alacaklar

* 2006 sonrası işe giren işçiler için %80 olan ücret skalası %83'e getirilecek, 2. altıncı ay enflasyon, 3. altıncı ay enflasyon+skala %84 olacak, 4. Altıncı ay ise enflasyon oranında zam olarak belirlendi.

* Bayramlarda 275 TL ödeme yapılacak

* Aylık sosyal yardım olarak ödenen 135 TL, 170 TL olacak.

Petkim'deki toplu iş sözleşme sürecinde işçilerin temel talebi, 2006 tarihinden önce işe girmiş olan işçilere uygulanan ücret skalası ile 2006 ve sonrası tarihinde işe girenlere uygulanan ücret skalasının eski işçi ücreti ile yeni işçi ücreti arasında %20 ücret

farklılığına yol açmasıydı.

Petkim işçileri anlaşmayı değerlendirdi

Anlaşmayı değerlendiren bir Petkim işçisi şu değerlendirmede bulundu:

"2006 öncesi ilk altı ay %6, 2., 3. ve 4. altı aylar enflasyon, 2006 sonrası %80 olan ücret skalası %83'e getirilecek, 2. altıncı ay enflasyon, 3. Altıncı ay enflasyon+skala %84 olacak, 4. altıncı ay enflasyon olarak belirlenmiştir. Bayramlarda 275 TL ödeme, aylık ödenen 135 TL ise 170 TL olarak belirlenmiştir. 135 TL sosyal yardım adı altında ödeniyor.

Aşılması gereken bazı durumların aşılması TİS'i iyi hale getirdi. Ücret zammından gereken bazı durumların aşılması TİS'i iyi hale getirdi. Ücret zammından ziyade bu kazanım bizim için önemliydi. % 70 başarı diyebiliriz. Bu da iyi anlamına gelir."

Bir başka işçi ise şu ifadeleri kullandı:

"Sözleşme sonucundan memnunuz. Çok olumlu tepkiler aldık. Bütün kalbimizle metal işçilerinin yanındayız. Elimizden ne geliyorsa yapmaya hazırız."

Karayolu işçileri iş bıraktı

Karayolları 7. Bölge Müdürlüğü'ne bağlı Çorum 73. Şube Şefliği'nde çalışan 80 taşeron işçisi, çalıştıkları firmanın ücretlerinde iyileştirme yapmaması üzerine iş bırakma eylemi yaptı. 16 aylık sözleşmelerinin bittiğini açıklayan işçiler, 3 yıllık yeni bir ihale yapıldığını, ancak taleplerinin firma tarafından kabul edilmediğini belirtti.

Bu süre boyunca aynı ücretleri alacaklarına dikkat çeken işçiler, şunları söyledi:

"3 yıl sonra asgari ücretten daha az maaş alacağız. Talep ettiğimiz maaş zammı, yemek parası ve mesai ücretini alamıyoruz. Haftalık 45 saatin üzerinde çalışıyoruz. Maaşlar gecikmeli yatıyor. Konuşacak muhatap bulamıyoruz. Aynı şartlarla devam etmek istemediğimizi açıkladığımızda da işten çıkarılma tehdidi altındayız."

Çan'da eylemler başladı

Tuzla'da bulunan ve askeriye karbonlu kıyafet üreten Çan Ortak fabrikasında örgütlenerek üye çoğunluğunu sağlamanın ardından Petrol-İş Sendikası, işten atma saldırısına karşı eylemlere başladı.

1 Haziran Pazartesi günü Tuzla

Aydınlı'daki fabrika önünde eylem yapan Petrol-İş üyesi işçiler, sendikal hakları tanınana, işten atılan işçiler geri alınana kadar fabrika önünde olacaklarını belirtiyorlar.

Çan'daki mücadeleye ilişkin açıklama yapan Petrol-İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Niyazi Recepkeşüda, işten çıkarılan işçiler geri dönene, Petrol-İş bu fabrikaya girene kadar onurlu mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti.

Cam işçileri baskılara karşı yürüdü

Bursa'nın Yenişehir ilçesinde bulunan Şişecam Grubu'na bağlı Anadolu Cam fabrikasında çalışan Kristal-İş Sendikası üyesi yüzlerce işçi, patron baskılarına karşı 3 Haziran günü yürüyüş gerçekleştirdi.

Yenişehir Organize Sanayi Bölgesi (YOSAB) TIR parkında toplanan yaklaşık 500 cam işçisi fabrika girişine kadar yürüdü. Kristal-İş Bursa Şube Başkanı Ali Şıracı, fabrika önünde yaptığı açıklamada, patronun geçen yıl yaptıkları grevin intikamını almaya çalıştığını ifade ederek şunları söyledi:

"Grev döneminde işten atılan arkadaşlarımız Tamer Balcı ve İsmail Çalışkan, gerekse grevden sonra sendikamızdaki profesyonel görevinin sona ermesiyle işbaşı yaptırılmayan Orhan Koç hala işinden, ekmeğinden, tezgâhından uzakta. Bu arkadaşlarımızı mahkeme sonucuna göre değil, bir an evvel aramızda, işinin başında, tezgâhının başında görmek istiyoruz."

Patronun tüm fabrikalarda işçilere baskı uyguladığını söyleyen Şıracı, "Ben yaptım oldu mantığıyla hareket eden fabrika yönetimi, bizleri tutanaklarla, disiplin kurallarıyla korkutabileceğini sanıyor. Sendikamızla işveren sendikası arasında imzalanan toplu iş sözleşme hükümlerini ve protokol hükümlerini hiçe sayıyor. Kanunsuz ve yasadışı uygulamalarıyla bizleri yıldırmaya çalışıyor" ifadelerini kullandı.

"Artık bürokrasi ve hak kazanımı dö

Metal İşçileri Birliği sözcüsüyle metal işçilerinin Türk Metal'den istifa ve yeni hak kazanımlarını gerçekleştirdikleri "fırtına"sının güncel durumu üzerine konuştuk.

"Metal işçisi kendi kendini yönetme başarısı gösterdi"

- Metal hareketi sürecinde yeni bir evredeyiz. Türk Metal'den istifalarla başlayan süreç şimdi sendikası fabrikalarda, Çelik-İş üyeleri arasında da etki yarattı. Hareket bu noktaya nasıl geldi?

-Hareketin gelişim sürecine baktığımızda 14 Nisan'dan beri genel hareket halini aldığını görüyoruz. Fakat bunun öncesi de vardı. Şimdi geçiş aşamalarıyla birlikte gelişme gösterdi. Hep ileriye doğru giden bir gelişme izledi. Kendi içinde belli önemli noktaları, ileri çıkışları yaşadı. İlk eylemler yaşandığında kimse hareketin bu noktaya geleceğini tahmin edemiyordu. Görülen neydi, Renault işçilerinin başlattığı sınırlı eylemlerdi. Zam diye görünse de işçilerin asıl tepkisi aldatılmışlığıydı. Hareket de bunu hedefe aldığı için büyüdü. Protesto eylemleri olarak başlasa da hızla diğer fabrikalarda da karşılık bularak sonuç alıcı bir yöneme evrildi. Metal işçileri engelleri aşı aşı bunu başardılar. Temel otomotiv fabrikalarından çıkarak genel bir hareket çizgisine geçtiler. Hareketin belli dönüm noktaları oldu. 26 Nisan Kent Meydanı Buluşması ve 5 Mayıs istifa toplantısı ve akşamında işten atmaya karşı işbaşı yapmama eylemi sıçrama anlarıydı. Bu pratiklerle özgüven kazanıldı, ne kadar organize olunabileceği görüldü. Aldatanlara karşı alternatif olunabileceğine inanıldı. Bu iki pratiği ören Fabrikalar Arası Kurul'un önemi ve gerekliliği hissedildi. Kurul ile metal işçileri kendi kendini yönetme başarısını gösterdi. Böylece hareket tekil fabrikalardan çıkarak daha genel bir çizgiye yöneldi. Türk Metal'le eyleme katılan fabrikalar karşı karşıya geldiler. İlk direnç noktası olan çetevari sendikal bürokrasi böylece aşıldı. Kent Meydanı'ndaki eylem harekete itilim kazandırdı, sokak ayağının moral gücünü verdi. 5 Mayıs'ın önemine de dikkat çekmek gerekir. Türk Metal'in o gün uyguladığı terör ters tepti. Saldırıyla netleşen taraflar hareketin gerçek kimliğinin açığa çıkmasına zemin oldu. Protestocu değil mücadeleciler olduğunu göstermeye yöneltti. Moral ve politik olarak bu sıçramalarla Türk Metal ezildi. Ve bundan sonra Türk Metal'in Bursa'dan silinmesi sadece pratik istifa işlemlerine kaldı. 5 Mayıs bunun için Türk Metal'den kurtuluş günü olarak görülüyor. 6 Mayıs yani 5 Mayıs gece vardiyasında işte atma saldırısına karşı üretimin durdurulmasıyla patronlara karşı ilk eylem olma özelliği taşıdı. Bunun da başarılması hareketi ayakları üzerinde basarak hızlandırdı. Renault yönetimi MESS

ile zam olmayacak açıklamasıyla hareketin önünü almaya çalıştı fakat bu hareketi artık yeni eylem sürecinin içine sokmaktan öte bir etki yaratmadı.

Ortak talepler, ortak eylem, ortak karar kültürü yeşeriyor

Kurulları da oluşturan fabrikalar ki burada Renault işçileri yine öncülük yaptı, hızla sürece katıldı. Bu patronlarla hesaplaşma yoluyla. Burada şu sorunun altını çizebiliriz. Fabrikalar arasında birliğin, örgütlenmenin yeterince oturmamış, başarısız olmasının beraberinde parçalı sonuçları getirdi. Aslında birlikte hareket zemini olan Fabrikalar Arası Kurul bunu kıran bir oluşumdu ve adım adım birlikte hareketi organize ediyordu. Ama yeterince ortaklaşamadık. Kurulda bazı fabrikaların temsilcilerinin geriletilmesiyle onların geri mücadele eğilimlerinin beslenmesiyle birlikte hareket tam bir kültür olarak oturtulamadı. Sınıf bilincinin de yeni yeni görünür hale gelmesi kurulun bu sorununu aşmasına yetmedi. Sonrasındaki dağınıklıklar ve farklılıklara da bu zemin sağladı. Bizim çizdiğimiz hat, taleplerde yöntemde ortaklaşmalı, birlikte yol yürünmeli idi. Ve direniş bitirilecekse de birlikte karar alıp bitirilmeliydi. Bu başarısız ama bunun anlaşılır sebepleri var. Ve bugüne kadarki kısmı bile büyük başarı. Düne kadar birbirini tanımayan, farklı eğilimleri olan demokratik yollarla seçilmiş işçi kurullarının henüz oturmamış, doğal öncülerin el yordamıyla işi yürütmeye çalıştığı bir ortamda gelinen aşama olumluydu. Bu başarılar da onu genel hareket haline getirdi. Bu patronların soluğunu kesti. Sendika ağalığı sistemini tuzla buz etti. İşçiler Türk Metal'in sarı sendikacılığını aştıktan sonra patronlarla karşı karşıya geldiler. Bunu beklemeyenler vardı. Sadece Türk Metal'e karşı bir eylemsellik olarak görenler vardı. Fakat bu dolaysız olarak hareketin en başından beri vardı. Hareketin yönü açıktı. Bu yakın bir tarihte olmasa dahi ileride yaşanacaktı. Yani böyle bir hesaplaşma kaçınılmazdı. Birileri bunu böyle okuyamadı. Böyle olacağı belliydi çünkü öfkenin bir kaynağı bizzat buydu. Düşük ücretlerle ağır çalıştırma aldatılmışlıktan sonraki en büyük tepki nedeni tersi olmazdı. Çok önemli kazanımlar elde edildi. İşçiler hareket içerisinde daha fazlasını başarabileceklerini gördük. Elde edilen kazanımları bile bunun için yetersiz gördük.

"Korkularında haklılar"

Devletin sermayeyle özel bir çalışması ve politikasıyla Renault'ta iş durdurma eylemi bitti. Ki bunun için türlü oyunlar oynandı. Öncü işçiler ve MİB'e yönelik polis-yargı baskısı başlatıldı. MİB operasyonu direniş kırmanın hamlesi olarak kullanıldı. İçeride görüşme varken dışarıdaki işçilere farklı

yansıtıldı. Böyle oyunlar olmasına rağmen ne oldu, Renault işçilerinin moralleri çok yüksek. Direniş belli kazanımlarla bitti. Türk Metal fabrikada etkisizleştirildi, kendi temsiliyetleri kabul edildi. Ve hareket başka alanlara yayıldı. Bir yandan Bursa'nın farklı fabrikalarında yansımalar yarattı diğer yandan birçok kentte işçilere aktarıldı. Hareketin kapsamı öylesine genişledi ki döküm yapmak isimleri saymak bile artık zor. Burada özellikle Er Metal işçilerinin eylemini anmak gerekiyor. Sendikaların örgütlenme çabasını görmüş bir fabrikaydı. Birleşik Metal-İş de dahil olmak üzere sendikalar Er Metal'e girmek için çalışmıştı. Ama Er Metal işçisi sendikası şalteri indirdi ve anlaşmayı garantileyerek eylemini bitirdi. Bu örnek, hareketin giderek işçi sınıfının uyanışına dönüştüğünü gösterdi. Artık hareket tüm hatlarıyla sermayeyi geriletmişti bir yerde. Yeni bir eylem anlayışı, yeni bir mücadele kültürü, ruhuyla sınıfımızın donanmış olarak hareketi sürdürdüğünü söyleyebiliriz. Mesele Türk Metal'den istifa ya da birkaç fabrikadaki hak talebi olmanın ötesine çoktan geçti. İşçi sınıfının sermaye ile hak mücadelesindeki yeni cephesi oldu. MİB operasyonu sırasında bizle konuşan bir polis şefi diyordu ki; "tamam Renault'ta bu haklar alınsın diyelim sonra ne olacak. Her gücü yeten şalteri indirecek. Sonra biz hiç kimseyi tutamayacağız. Sonra Renault değil tüm metal sektörü ve sonrasında tekstilciler, diğerleri yani tüm işçiler aynı yolu tutacak. Bizim asıl sorunumuz bu". Yani polis bile bu kadar açık politik bilinçle direniş kırma için sınıf kimliğiyle operasyona başlamıştı. Evet doğru söylüyorlardı. Korkularında haklılar.

Er Metal gibi yeni fabrikalar da gelecektir, Baykal örneğinde olduğu gibi halihazırda geliyor da. Yani işçiler artık ayağa kalkma niyetinde. Üretimi durdurma artık olağan eylem halini aldı. Bu deneyim hızla yayılıyor ve sınıfın genel eylem kültürünün parçası haline geliyor. İşte asıl kazanımlar bunlar. İşçi bugün nereye giderse gitsin bunun dışında kalmak istemeyecek, sorunlarını böyle çözebileceğini bilecek. Eskiden sendikaya bir üye olalım, sözleşme, dava süreci gibi prosedürler ve alınırsa küçük haklar alan bir ufku vardı. Ama bugün böyle değil. İşte bu metal hareketinin genel sınıf hareketi içinde yeni bir evreye tekabül ettiğini gösteriyor. Dar sendikal/yasal çerçevenin aşıldığını gösteriyor.

İşçi sınıfı ekonomik anlamda mevcut koşullardan memnun değil ve buna karşı mücadele etmeyen sendikaları da istemiyor. Sendikal bürokrasinin her rengiyle yani sadece Türk Metal ile değil Çelik-İş ile de bugün karşı karşıya geliyor. Henüz dışa vurulmuş sonucu yok ama bu Birleşik Metal-İş içinde de huzursuzluklar olarak var. Yani bugüne kadar sendika bürokratlarının farklı sendika isimleri altında farklı argümanlara dayanarak anlattıkları mavallar çürütüldü. Demek ki grevin yasaklandığı zaman sen

yle hesaplaşma önemine giriyoruz!"

işçi kolundan tutup içeri sokmayacaktın! Eğer sen o gün Renault işçisinin yapmış olduğunu yapmamışın sınırlarını da göstermişindir. İşçi bunun için ismi ne olursa olsun mevcut sendikal anlayışları, en koyu çetesinden en ileri duranına bütünü aştı. Artık bununla hesaplaşma, hak kazanımı dönemine giriyoruz. Mutlaka diğer sendikaları da kapsayacaktır.

Düşünün ki '90'lı yıllardan bu yana en uzun süren yeni grev örneklerini biz bu sendikasız fiili üretim durdurularla görmüş olduk.

- Bugünkü fiili mücadeleyi direniş tanımına indirmek üzerinden tartışanlar da var. Metal İşçileri Birliği bunu nasıl değerlendiriyor?

Sonuçta bu grevler bir isyandır. Mevcut düzenin yerleşik kalıplarıyla hesaplaşmadır. Bunun fiili-meşru mücadele bilinciyle aşılmasıdır. Şunu kabul edelim ki işçilerin yaptığı eylem yasal değildir. Ama binlerce işçinin yaptığı yerde yasaların hükmü yoktur. Yasalar böyle eylemlerle ya yeniden yazılır ya da kılıfına uydurulur. Grev ve Toplu İş Sözleşmesi elinden alınmış grev yasaklarıyla var olan hakkı hiçleştirilmiş sendikaları ele geçirilmiş yani eli ayağı bağlanmış işçi sınıfı bunu aşmıştır. Bastırılanın geri dönüşü dediğimiz durumu sınıf hareketi şahsında görmüş olduk. Böyle bir gerçekle yüzyüzeyiz. Sonuçta işçi sınıfı bunu ezip geçmesini bildi. Grev bu ülkede başka türlü yapılamadığı yerde bu bir grevdi. Birleşik Metal-İş 30 Ocak'ta biz grevi sürdürürüz dediğinde yapsaydı o da yasadışı grev olacaktı. İster hükümet tanımasın ister yasalar izin vermesin. Grev hakkının gasp edildiği bir dönemde işçiler şalter indiriyor. Bu bir grev hareketidir. Soruya dönersek elbette bu büyük bir direniştir. Bu hareket çok ciddi baskılarla yüzyüze kaldı. Devletin, MESS'in, polisin, Türk Metal'in planlı saldırıları oldu. İşçiler bunlara rağmen devam ettiler. Yani bunlara karşı direndiler. Öncü işçiler çok yıpratıldılar. Bir yerden sonra boyun eğmek zorunda kalanları çıktı. Tam da buna karşı büyük bir direniş sergilendi. Harekete geçen işçi kitlesi siyasal sınıf bilinci güçlü işçiler değildi. Karakolu görmemiş işçiler polis tehditlerine rağmen günlerce fabrikaları ve önlerini boşaltmadı. Direnişin kırıldığı Coşkunöz'de işçiler çok büyük direnç ortaya koydular. Öyle kimse kolayından direnmekten vazgeçmedi. Yani bu hareket grevleri ve direnişleri içinde barındıran bir süreçtir.

Teknik yanından öteye geçerse sermayenin sömür saldırıları karşısında direnişten, hak almak için ileri eylemliliklere geçilmesiyle direniş aştı. Sınıf hareketindeki yeni dönem dediğimiz başka bir ifadesi de direnişten fiili grevlerle ileri çıkılması. Yani direniş demek bunu yeteri kadar ifade etmeyecektir. Hatta vurgulamak gerekir ki yasal olarak bitirilmiş bir toplu sözleşmeyi delmek için mevcut tüm kurallar hiç

sayılarak harekete geçilmiştir. Bu direniş değil ötesidir elbette. Siz sınırları aşıp yeni bir mücadele mevzisi yaratıyorsunuz ve sermaye bu mevziyi düşürmek için saldırıyor siz de buna karşı direniyorsunuz. Direnişi buradan tanımlayabiliriz.

"Hareket, yeni kültürü ve mücadele anlayışıyla yürüyecek"

- Farklı kentlerle, MESS'in saldırı hamlesine karşı oluşan yeni sendika tartışmasıyla mücadele nasıl ilerleyecektir?

Bursa'daki fiili-grevlerin bitmesi bir handikap elbette. Çünkü şimdi MESS devrede ve Bursa'daki eylemlerin gücü çekilmiş oldu. Ama Reno ve Tofaş kazanımlarının gerisine çekilemeyecektir. İşçi hareketi burada belli moral ve maddi kazanımlar elde etmişken Anadolu'da yeni başlayanları ezerek toplam hareketin değerleri zayıflatılmak istenecektir. Bu toplam stratejinin ürünü olarak yaşanabilir. Ford Otosan'da yeni işçi alımları Bursa fabrikalarında hiç olmadı. Bursa'da buna cesaret edemedikleri için asla işçi çıkarılmayacağını garanti etmediklerinde bile kaldılar. Hareket bu çizgide kaldığı sürece başaracaktır. Bu beklenti içerisindeyiz. Ve bunu sağlamak için çalışıyoruz. Böyle olduğu sürece hareket menzili artacak Anadolu'yu ve yeni kentleri kapsayacaktır. Bugün MİB, Bursa'dadır, Kocaeli, Trakya'dadır, Gebze'dedir, Aksaray'dadır, Gölcük'tedir, Ankara'dadır. Giderek yeni oluşan harekete şekil verdikçe mutlaka yeni kentleri de içerisinde yer alacaktır. Yeni sendika üzerine tartışırken belli fabrikalar üzerinden tartışıyoruz ama etkileşim her geçen gün artıyor. Yeni harekete katılan fabrikalar da yeni oluşumun parçası haline geliyorlar.

MİB operasyonunun etkisi kırılıyor

MİB operasyonunda hedef alınan hareketin iki önemli noktası var. Biri taban iradelerini birleştiren Fabrikalar Arası Kurul diğeri de hareketin yeni kurumsal adımı yeni sendika. Bu sermayenin de neyi hedef aldığıyla ilgili somut veri. MESS işçilerin böyle bir harekette kendi öz ürünü olan sendikayı istemiyor. Fabrikalar Arası Kurul da yeni sendikanın çekirdeği. Bundan dolayı kendileri için tehlike olarak gördüler.

Tabi bunu tamamlayacak şekilde MİB sayfası da üçüncü korkularını büyüten sac ayağı.

Bu politikaları geniş işçilere taşıyan, politikayı güçlendiren sayfayı susturmaya yöneldiler. Tofaş üzerinden buna da ilk karşı hamlelerine başladılar. Öncüleri kuşattılar, MİB'den tecriti denediler, Çelik-İş'i devreye soktular. Onlarca öncü işçi ifadeye çağırarak terör propagandasıyla korkutmaya çalıştılar.

Bizi belli bakımlardan operasyonla geriletmiş oldular ama birtakım öncü işçiyle aramıza çekilen bu setler yavaş yavaş yıkılıyor. Hareketin gelişimini de, yönünü de etkileyemedikleri yerde bu kaçınılmaz zaten. İşçiler bizi tanıyor MİB'in mücadelesinin öznesi olduğunu görüyor.

Tofaş'ta düşünün içeride bildiri dağıtıyor Çelik-İş. Bunu İnsan Kaynakları olmadan devlet yönlendirmesi olmadan yapabilirler mi? Tofaş işçileri kandırılmış da oldular. MESS-devlet işbirliğinde yeni bir işbirlikçi sendika böylece sahneye sürüldü.

MESS Türk Metal yerine 2017'ye böyle bir aktör-sendikayla devam etmeye çalışıyor. At değiştirerek patronlar yıkılanı toparlamaya, sömürü düzenlerini sürdürmeye çalışıyorlar. Yeni sendika burada çok önemli. Şimdi biz hareketin yönünü Tofaş üzerinden buraya çekerken sadece Tofaş işçilerinin gündemine indirgemiyoruz. Tüm metal işçileri için bu gerekli. Yeni sendika Türk Metal'den istifa eden, diğer sendikalarda olan ya da sendikasız tüm metal işçilerinin ihtiyacı. Yeni sendika elbette yeni bir isim değil doğrudan taban inisiyatifini ifade ediyor. Fabrikalara yaslanacak bir sendikadan bahsediyoruz. Aidat sisteminden eylem biçimine yeni bir anlayışı sahiplenen sendika hızlı bir şekilde mücadelede konumlanacaktır. Bunu yaratabildiğimiz koşulda mutlaka 2017 başta olmak üzere yeni mücadele dönemine daha güçlü girecektir. Elbette sorun 2017 değil. Mücadele 2017'ye kadar da kesintisiz biçimde devam edecek. Bunlar pusuda bekliyorlar ve Türk Metal'i yeniden devreye sokmayı isteyeceklerdir. Öncüleri ayıklama ve toplam mücadele değerlerini dağıtma çabasında olacaklardır. Oyunları budur ve yeni sendika buna karşı yeni mevzi olacak. Kendi ayakları üzerinde duran hareket, yeni kültürü ve mücadele anlayışıyla yürüyecek. Mevzuatlar, bürokratlar ve yasaların konuşulduğu dönem geride kalacaktır.

Sağlıkçılar: Yastayız yetti artık!

Samsun Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Hastanesi'nde çalışan Göğüs Cerrahisi Op. Dr. Kamil Furtun'un silahlı saldırı sonucu katledilmesini protesto etmek, sağlıkta şiddeti lanetlemek için hekimler ve sağlık emekçileri 1 Haziran'da ülke genelinde iş bıraktı.

İş bırakma eylemi nedeniyle hastane koridorları boş kalırken; İstanbul, Ankara, İzmir, Bolu, Adana, Mersin, Adana, Muğla, Manisa, Van, Sivas, Ordu, Samsun, Eskişehir, Antakya, Antep, Edirne, Zonguldak, Çanakkale, Kocaeli ve daha birçok kentte eylemler yapılarak Sağlık Bakanlığı ve sağlıkta şiddetin nedeni olan dönüşüm yasaları protesto edildi. Sağlık Bakanı istifaya çağrıldı.

İstanbul

İstanbul'da Türk Tabipleri Birliği'nin (TTB) yanı sıra çok sayıda sağlık meslek örgütü ve sağlık sendikasının çağrısı ile bir araya gelen binlerce sağlık emekçisi Op. Dr. Kamil Furtun'un silahlı saldırı sonucu katledilmesini protesto etti. Sabah saatlerinde çalıştıkları hastanelerde basın açıklamaları yapan sağlık emekçileri İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde toplandı. Binlerce kişinin katıldığı eylemde Millet Caddesi üzerinden Çemberlitaş'ta bulunan İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önüne yüründü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden gelen kitle de Haseki Hastanesi kavşağında kendi pankartları ile kitleye katıldı.

'Katil taşeron-mafya şirketinin adamı'

İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önünde Dr. Kamil Furtun anısına saygı duruşunda bulunuldu. TTB 2. Başkanı Prof. Dr. Raşit Tükel, sağlıkta dönüşüm programının ardından katledilen hekimleri anarak 3 yılda 13 bin sağlık emekçisinin saldırıya uğradığına dikkat çekti ve günde 30, ayda ise bin sağlık emekçisinin şiddetle karşılaştığını belirtti. Tükel, bu tablonun sorumlusunun sağlık politikalarındaki tüm olumsuzlukları sağlıkçılara yıkanların ve sürekli şiddeti körükleyenlerin olduğunu vurguladı ve "Katilleri biliyoruz" dedi.

Tükel'in ardından İstanbul Tabip Odası, Dev Sağlık İş ve Dış Hekimleri Birliği adına konuşmalar yapılarak Furtun'un katledilmesi kınandı ve sorumluların cezalandırılması gerektiği söylendi.

Basın açıklamasının ardından kurum temsilcileri İl Sağlık Müdürlüğü önüne üzerinde "Yastayız..." yazılı çelengi bırakarak eylemi sonlandırdı.

İzmir

İzmir'de sağlık emekçileri Basmane Meydanı'nda toplanıp buradan İl Sağlık Müdürlüğü önüne yürüyüş yaptı. Sağlık emekçileri Gazi Bulvarı üzerinden geçerek İl Sağlık Müdürlüğü önüne yürüyeceklerini belirttiler. Polis ise Hürriyet Bulvarı'ndan tek şerit halinde yürümeye izin vereceklerini ifade etti.

Sağlık emekçileri polis barikadı ve baskısına tepki gösterdi. Sağlık emekçileri Basmane Meydanı'nda,

barikat açılana kadar oturma eylemi yapacaklarını söylediler. Oturma eylemi sırasında oldukça coşkulu ve öfkeli olan kitle valiye, polise ve hükümete tepki gösterip "istifa" çağrısında bulundular. Vali ile görüşme sürerken, sağlık emekçileri polis barikatının önünde açıklamalarını yaptılar.

İzmir Tabip Odası Başkanı Dr. Suat Kaptaner, Samsun hastanesi başhekiminin, sağlık müdürünün ve Sağlık Bakan'ının derhal istifa etmelerini talep etti.

Açıklamalar sürerken Vali ile telefonda görüşen CHP Milletvekili Alaatin Yüksel, barikatın açılacağını duyurdu. Sağlık emekçileri, daha önce polisin yürünmesine izin verdiği güzergah olan Hürriyet Bulvarı'ndan yürüyerek İl Sağlık Müdürlüğü önüne geldi ve burada yaşamını yitiren Dr.Furtun'a ithafen kanlı gömleği müdürlüğün kapısına astı.

Bolu

SES, Türk Sağlık-Sen ve Türk Tabipleri Birliği'nin almış olduğu bir günlük iş bırakma kararı Bolu'da da uygulamaya konuldu.

Yüzlerce sağlık emekçisi Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi önünde bir araya gelerek sağlıkta yaşanan şiddeti lanetledi. Sendika temsilcileri yapmış oldukları basın açıklamasında uygulanan sağlık politikalarını ve politikaların emekçilere olumsuz yansımalarını teşhir eden konuşmalar yaptılar.

Adana

Adana'da Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde acil servis bölümü dışında görevli sağlık emekçileri iş bıraktı.

Sabah saatlerinden itibaren poliklinikler önünde sessiz oturma eylemi yapan sağlık emekçileri saygı duruşunun ardından burada basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Adana Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. H. Neslihan Önenli Mungan tarafından yapılan açıklamada

sağlık çalışanlarının şiddete maruz kalması protesto edilirken, sağlıkta şiddete hayır denilerek, şiddete karşı alınması gereken önlemlere dikkat çekildi.

Daha sonra Hastaneler Kavşağı'nda bir araya gelen sağlık emekçileri buradan Baraj yolunu izleyerek Adana Kamu Hastaneleri Birliği Genel Sekreterliği binası önüne "Sağlıkta şiddet sona ersin!" sloganıyla yürüdüler.

Mersin

Mersin Sağlık Hakkı Meclisi'nin çağrısıyla bir günlüğüne iş bırakan sağlık emekçileri Mersin Devlet Hastanesi'nin önünde toplandılar.

Mersin Devlet Hastanesi'nin dışındaki sağlık emekçilerinin de toplanma alanına gelmesiyle beraber AKP Akdeniz İlçe binasına doğru yürüyüşe geçildi. AKP Akdeniz İlçe binasına gelindiğinde polis barikatıyla karşılaşan sağlık emekçileri adına ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Polisle yapılan görüşmelerin ardından polis barikadı geriletildi. AKP Akdeniz İlçe binasının önünde sağlık emekçileri adına basın açıklamasını Mersin Tabip Odası Başkanı Ful Uğurhan yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir-Bolu-Adana-Mersin

Mayıs'ta en az 161 işçi can verdi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, metal işçisinin mücadelesini selamladığı Mayıs ayı raporunda geçtiğimiz ay en az 161 işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini duyurdu. İSİG Meclisi, son 5 ayda ise iş cinayetlerinde en az 646 işçinin can verdiğini hatırlattı.

Mayıs ayında en çok iş cinayetinin tarım, inşaat, taşımacılık ve ticaret/büro işkollarında yaşandığını belirten İSİG Meclisi, işçilerin en çok trafik/servis kazaları, düşme, ezilme/göçük ve diğer nedenlerden dolayı can verdiğini not düştü.

Mayıs ayında yaşanan iş cinayetlerinde 12 kadın ve 149 erkek işçinin can verdiğine dikkat çekilen raporda, 7 çocuk işçinin de iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği ifade edildi.

3 göçmen işçinin de can verdiğini Mayıs ayında iş cinayetlerinin en çok yaşandığı iller İstanbul, Adana, Bursa, İzmir, Konya ve Ankara oldu.

Nestle işçilerine polis saldırısı

Bursa Karacabey'de kurulu Nestle'de sendikalaştıkları için işten atılan işçiler polis saldırısıyla gözaltına alındı.

Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler 2 Haziran günü vardiya değişimi sırasında fabrikanın arka kapısında beklerken polisler hiçbir uyarı yapmadan işçilere azgınca saldırdı. Saldırı sırasında 10'u aşkın işçi darp edilerek gözaltına alındı.

Nestle işçileri sendikalaştıkları için işten atma saldırısıyla karşılaşmış ve işlerine sendikalı olarak dönebilmek için direnişe başlamışlardı. 11 aydır direnişlerini sürdüren işçiler daha önce de polis saldırısıyla karşılaşmış, geçtiğimiz günlerde de fabrika önündeki eylemde yine polisler tarafından darp edilerek gözaltına alınmıştı.

İzenerji işçileri uyardı

DİSK/Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube ile İzmir Büyükşehir Belediyesi (İBB) arasında 3 Mart 2015 tarihinde başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanmaması üzerine TİS süreci greve doğru ilerlerken yüzlerce işçi 2 Haziran günü uyarı eylemi gerçekleştirdi.

İzenerji işçileri, Konak Pier önünden İBB önüne yürüdü. Alkışlarla ve ıslıklarla başlayan eylemde "Sadaka değil, toplu sözleşme" ve "Açlık sınırında değil, insanca yaşanacak ücret istiyoruz" pankartları açıldı.

İBB önüne gelindiğinde Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Taner Şanlı basın açıklaması yaptı. Şanlı, Çalışma Bakanlığı tarafından tebliğ edilen uyuşmazlık zaptının ardından "grev kararı almak zorunda olduklarını" söyledi. İBB tarafından şu an işçilerin maaşlarına %8 ve 20 gün ikramiye teklif edildiğini belirten Şanlı, bu teklifi kabul etmeyeceklerini ifade etti. Şanlı, teklif edilen zammın günlük gıda, giyim gibi temel ihtiyaçları karşılamadığına dikkat çekerek, "insanca yaşanacak bir ücret istiyoruz" sözleriyle işçilerin talepleri karşılanana kadar mücadele edeceklerini dile getirdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Maden işçisi satış sözleşmesine öfkeli

Metal işçilerinin Türk Metal ve MESS'e karşı Bursa'da başlayarak dalga dalga diğer kentlere yayılan grev ve eylemleri devam ederken benzer bir öfke de madenlerde mayalanıyor. Zonguldak'ta 2 Haziran günü Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) binası önünde toplanan maden işçileri, Kamu Toplu İş Sözleşmesi Çerçeve Anlaşma Protokolü'ne imza atan sendika ağalarını protesto etti. Kölelik zammına tepki gösteren işçiler, bordrolarını ateşe vererek sloganlarla çerçeve anlaşmasına tepki gösterdi.

İşçiler adına basına açıklama yapan Ersan Türk, protokol kapsamında kendilerine daha az zam yapılacağını belirtti ve şunları söyledi:

"Tekstilde ve özel sektörde çalışan işçilerle biz aynı parayı alıyor olacağız. Yol ve yemek giderlerimizi çıkarttığımız zaman alacağımız para asgari ücrete denk geliyor. Sendikacılarımız oturup düşünsünler."

Mustafa Aydos adlı işçi ise Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda (TTK) 2006-2007'den itibaren işe

başlayanların emeklerine tırpan vurulduğuna dikkat çekerek "Bizim maaşımız düştü. Seyyanen zam bekliyorduk" ifadelerini kullandı.

Yeraltından Sesler: Niye imzalandınız?

Yeraltından Sesler Zonguldak'ta GMİS bürokratlarının işletmeleri gezerek 'işçilerden görüş alma' oyununa karşı sosyal medya hesabında şu mesajı yayınladı: "GMİS yönetimi tüm müesseseleri ziyaret ederek açıklamalar yapıyor. Neymiş efendim, henüz tam anlaşma imzalanmadı, sizlerin görüşleri bizim için önemlidir vs vs... E o zaman TİS protokolünü niye imzalandınız?"

GMİS bürokratları ise işletmelere dağılarak imzalanan satış sözleşmesini maden işçilerine pazarlamaya kalktılar.

Kızıl Bayrak / Zonguldak

Sosyal hizmet emekçilerinden eylem

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), sosyal hizmet emekçilerinin karşılaştığı sorunları protesto etmek için 3 Haziran günü Bahçelievler'deki İstanbul Aile ve Sosyal Hizmetler Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

SES'in Anadolu, Şişli, Bakırköy ve Aksaray şubelerine üye emekçilerin katıldığı eylemde konuşan SES Bakırköy Şube Sekreteri Ertan Taştan, AKP ve Memur Sen arasında uzlaşmaya varılan TİS protokolünü teşhir ederek çalışanların sefalet ücretine mahkum edilmeye çalışıldığını ifade etti. Çalışanların ekonomik ve sosyal haklarının iyileştirilmesini talep etti.

SES Bakırköy Şube Eşbaşkanı Mursel Fırat ise, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın Deniz Feneri Derneği ile yaptığı protokolü eleştirdi. SES üyesi sosyal hizmet emekçisi Naciye Altınsoy, SES İstanbul Şubeleri adına ortak basın açıklamasını okudu. Altınsoy, sosyal hizmet emekçilerinin çalışma koşullarının düzeltilmesini, angarya, esnek ve fazla çalışmanın kaldırılarak çalışma yükünün azaltılması gerektiğini ifade etti.

Sosyal hizmetlerin ağır ve tehlikeli işler kapsamında değerlendirilmesi ve çalışanlara yıpranma payı,

fili hizmet zammı hakkı verilmesinin talep edildiği eylemde, insanca yaşamaya yetecek bir ücret talebi dile getirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bir dönemin sonuna doğru

Seçimlere sayılı günler kaldı. Türkiye’de gelmiş geçmiş en hararetli, deyim uygunsu kıran kırana bir seçim süreci yaşanıyor. O kadar ki, seçime giren tüm partiler yolun sonuna geldiği halde hâlâ meydan meydan dolaşılıyor, mitingler yapılıyor, nutuklar atılıyor ve parlamenter alanda zafer kazanmak için ellerindeki son kozları kitlelere sunuyorlar.

Nereden bakılırsa bakılsın Türkiye belirsizliklerle dolu bir geçiş sürecinin içindedir. Şimdiden geleceğe ilişkin kesin şeyler söylemek çok zor. Seçimlerde pervasızca sergilediği iktidar hırsı ve alabildiğine rahatsız edici agresif tutumlarıyla Tayyip Erdoğan ve hâlâ fiili liderliğini yaptığı dinci-gerici AKP iktidarı şahsında, toplumda oluşan korku ve tedirginliğin de rol oynadığı bu belirsizlik, tümüyle olmasa da 7 Haziran seçimlerinin sonuçlarıyla bir parça açıklık kazanacaktır. Haliyle herkes 8 Haziran’ı beklemektedir.

Tüm veriler bir dönemin sonuna geldiğini işaret etmektedir

Özellikle Tayyip Erdoğan bu seçimleri başından itibaren AKP iktidarı, ama en çok da kendisinin geleceği bakımından bir varlık yokluk sorunu olarak ortaya koydu. Bu nedenle, bugüne dek elde ettikleri kazanımları güvenceye alacak yeni bir seçim zaferi ile, özellikle de başkanlık sistemine geçiş için yeterli oyu alarak kendi kişisel diktatörlüğünü ilan edecek bir oy oranı ile pekiştirmek üzere bizzat kendisi harekete geçti. Devletin tüm imkanlarını en son sınırına dek bu hedefe ulaşmak için seferber etti. Elindeki medyayı rakiplerini karalamak ve yıpratmak için en geniş ve etkin biçimde kullanmakta, kirliliği ve karanlık her türlü yol ve yönleme başvurmakta sınır tanımadı. Hala da bunu yapıyor.

Dikkate değer olan şudur ki, AKP de, onun fiili

lideri olan Tayyip Erdoğan da yolun sonuna gelmiştir. Şöyle ki, AKP iktidarı gelinen yerde her alanda ve her bakımdan büyük bir yıpranma yaşamış, Haziran Direnişi’nde prestij kaybetmiş, 17 Aralık’ta patlak veren Türkiye tarihinin en rezil rüşvet skandalı ve sayısız hırsızlık vakalarıyla imajı yerle bir olmuş, politik alandan ahlaki ve moral alana dek önlenemez bir çürüme ve kokuşma içinde olan bir iktidar haline gelmiştir. Bu sadece toplumun muhalif kesimlerince, ilerici ve devrimci güçlerce dile getirilen bir durum olmayıp, kendi tabanı, yandaş medya mensupları ve partinin içindeki kimi şahsiyetlerce de, alçak sesle ve belli belirsiz biçimde dile getirilen bir durumdur. Deyim uygunsu AKP de Erdoğan da en zayıf dönemlerini yaşıyorlar. Hiç tartışmasız bu tablonun oluşmasında Erdoğan’ın ve kişisel hırslarının belirleyici rolü vardır. Gerçek şu ki, dinci-gerici iktidar da Erdoğan da bu durumun farkındadırlar. Özellikle Erdoğan’ın medya üzerinden, seçim meydanlarında, toplantılarda ve kişisel temasları sırasında sergilediği agresifliğinin, sınır tanımaz saldırganlığının gerisinde de bu gerçeği görmek yatmaktadır.

Kelimenin gerçek anlamıyla, AKP iktidarının ve Erdoğan’ın elinde önceki dönemlerdeki gibi etkili bir silah kalmamıştır. Ekonomiden demokrasi ve özgürlüklere dek, topluma sunacağı sahte vaatlerle, dış politikadan, ahlaki ve moral alana dek tüm rezervlerini tüketmiştir. Tüm istatistik oyunlarına karşın ekonomi dibe doğru gidiyor. Artık kimse “ekonomik büyüme” yalanına inanmıyor. Bizzat kendi ekonomi bakanları ve Merkez Bankası başkanları dahi, Erdoğan tarafından ihanetle suçlanacaklarını bile bile uyarı üstüne uyarı yapıyorlar. O çok övündükleri “Kürt açılımı” ve “çözüm süreci”nden de söz edilmiyor artık. Erdoğan “Kürt sorunu yoktur” deyip masayı devirmiş, başbakanı Ahmet Davutoğlu da bizzat yazdığını söylediği seçim

bildirgesinde bu konuya tek satır yer vermemiştir.

Yine kendi beyanı ile, bildirge matbaaya giderken “çözüm süreci” bölümü yolda düşürülmüştür. Türkiye’de ve bölgede kurduğu Sünni eksenli politikası gereği Alevi emekçilerine sunacağı bir vaat de bulunmamaktadır. Toplumun ezici bölümü ile öteden beridir kavgalıdır, onlara karşı her daim mesafeli olmuştur ve bu şimdi tam bir uçuruma dönüşmüştür. Dış politika alanında ise tam bir iflası yaşamaktadır. Görünen gelecekte öyle kolay giderileceği de benzememektedir. Her şey bir yana, kendisini iktidara taşıyan ağababası emperyalistler ve TÜSİAD’la temsil olunan geleneksel burjuvazi nezdinde de büyük bir itibar kaybına uğramıştır. Bugüne dek kendisine oy veren milliyetçi kesimler, Kürt muhafazakar kitlesi, kimi aşiretler ve hatta köy korucuları da, bu seçimlerde ona olan desteklerini geri çekmiş görünüyorlar. Yani emperyalist ağababalarının ve işbirlikçi burjuvazinin onu her şeye rağmen tercih etmesinde rol oynayan seçmen desteğinde de belirgin bir erozyon yaşanmaktadır.

Erdoğan’ın ve her şeyi olduğunu söylediği partisinin, yani AKP’nin elinde kala kala din silahı kalmıştır. Öyle ki, Erdoğan şimdi tam bir din simsarı kesilmiştir; yoksul ve bilinçsiz yığınların bu alandaki duyarlılıklarına oynamakta, din istismarcılığı yapmaktadır. Devlet imkanlarıyla, iş vaatleri ve diğer tüm kirliliği ve tehditlerle meydanlara topladığı kitlelere en kirlisinden argümanlar eşliğinde ucuz bir dinsel ajitasyon yapmaktadır. Diyanet İşleri Başkanlığı’nın hamisi kesilmiştir. Bu konuda en küçük bir eleştiride bulunan ya da farklı bir öneri yapanları, en çok da Kürt hareketini, somut muhatap olarak da HDP’yi ve onun Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş’ı karalamak, bu seçimdeki en önemli icraatı haline gelebilmiştir. Bu konuda her şeyi mubah görmektedir.

Burjuvazi hala alternatifisizdir

AKP iktidarının ve Erdoğan'ın din silahını kuşanması oldukça maksatlardır ve çok yönlü hesapların ifadesidir. Şöyle ki; bu durum, her şeyden önce onların yığınlara sunacakları inandırıcı vaatlerden artık yoksun hale geldiklerinin, en azından bu konuda iyiden iyiye rezervlerinin sonuna geldiklerinin işaretidir. İkincisi, onlar bunu öteden beri yapıyorlardı, Sünni eksen politikaları hem de bölgeyi de kapsayan bir genişlikte öteden beridir vardı. Ancak bu, bugünkü denli öne çıkarılmamıştı. Şimdi din istismarcılığı ve Sünni eksene vurgu öne çıkartılmış bulunuyor. Hedef, kendisini destekleyen muhafazakar kitleyi kemikleştirmekte, toplumda tehlikeli bir kutuplaşma yaratmaktır. Bu konuda o kadar kararlı ve pervasızdırlar ki, bir iç savaşı dahi göze almışlardır. Toplumun modern yaşamı savunanları ve özellikle Alevi emekçileri tedirgin etmek ve korkutmak, bunu tamamlamaktadır.

Hiç kuşkusuz, bunu, dünkü ve tüm yıpranmışlığına rağmen hala var olan parlamenter alandaki alternatifisizliğine borçludur. Gerçekten de, burjuvazi tarihinin en uzun süren alternatifisizlik dönemini yaşamaktadır. Kendi içinde az çok güven veren bir burjuva muhalefet üretmemiştir. Var olan ve CHP şahsında somutlanabilecek muhalefet gelmiş geçmiş en etkisiz muhalefettir. Emek yanlısı sosyal-demokrat bir güç olduğunu ileri sürmektedir, ancak böyle değildir ve olamamaktadır. Dünyadaki benzer tüm sosyal-demokrat iddialı partiler gibi eski klasik sosyal-demokrat partilerle hiçbir benzerlikleri yoktur. Kendilerine ait bağımsız bir programları da yoktur. Tıpkı dünyadaki kardeş partileri gibi ancak ve ancak merkez sağ bir parti olabilirler, ki CHP bu bile olamamaktadır. Bu seçimlerde bu bir kez daha açığa çıkmıştır. Kısaca, işçi ve emekçilere, ilerici ve sol güçlere güven veren hiçbir şey söylememiş, temel sorunlar konusunda suskun kalmış ya da inandırıcı bir çözüm sunamamıştır. Sadece ve sadece ucuz bir popülizmin ifadesi bazı ölçüsüz vaatlerde bulunmuştur. Bunlar da zaman içinde hız kesmiş, yine, AKP ve Erdoğan'la sınırlı ucuz bir atışmadan ibaret bir seçim propagandasına dönüşmüştür. Açıkçası, verili haliyle CHP'de ifadesini bulan burjuva muhalefet, sermayenin yeni dönemde gündeme koyacağı sosyal yıkım ve savaş programına aday olma konusunda güven vermemiştir. Tek başına bunu üstlenemeyeceği açıktır. Bu ancak, birileriyle ve elbette ki emperyalist ağababalaları ve TÜSİAD burjuvazisinin hazırladığı koşullarda mümkün olacaktır, ki bu ihtimal dahilindedir. Gerçekte CHP de erime sürecindedir. O da kendisine oy veren kitlenin desteğini önemli ölçüde yitirmiş bulunmaktadır.

Hemen belirtelim ki, tablo MHP için de iç açıcı değildir. Tek sermayesi Kürt düşmanlığı olan, tüm politikasını kirli savaş ve bu savaşta akıtılacak kan üzerine inşa eden bir parti, bugünün koşullarında ve sistemin ihtiyaçları gözetildiğinde, ne emperyalistler ne de burjuvazi için alternatif olma şansına sahip değildir.

Gerçek şudur ki, bu seçimler esas olarak dinci-gerici AKP iktidarı ve onun fiili lideri Erdoğan arasındaki bir kavga olarak yaşanmıştır. Denebilecekse eğer, AKP'nin tek muhalifi HDP olmuştur. HDP Kürt sorunu ve bundan kaynaklı duyarlılığın ürünü ve ifadesi talep ve özlemler ağırlıklı olsa da, bağımsız bir programla AKP ve Erdoğan'a alternatif sunabilmiş, yığınların karşısına çıkmıştır. Elbette ki bu program düzeni aşan bir program değildir, tastamam sosyal-demokrat bir programdır, ama, bir programdır ve burjuva muhalefetin diğer bileşenlerinin yapamadığını HDP yapmıştır. "Çok sınıflı, çok kimlikli ve çok kültürlü"

olarak niteledikleri bu program Türkiye'nin verili koşullarında belli hassasiyetleri harekete geçirmiş, belli çevrelere cazip gelmiş, kendisine doğru çekmiştir. Sermayenin belli kesimlerinin dahi dikkatini çekip, oranından bağımsız olarak, desteğini kazanmıştır. Seçim hileleri çok rol oynamaz da normal seyrini izlerse eğer, bu, HDP'nin de ölüm kalım meselesi olarak tanımladığı seçimden zaferle çıkması, daha açık bir anlatımla %10 barajını aşması demektir. Bu, özellikle her türden kirli icraatın kol gezdiği bugünkü koşullarda elbette ki çok kesin bir durum değildir. Bir kez daha, bu belirsizlik ancak ve ancak 8 Haziran günü giderilebilecektir.

AKP ve Erdoğan Türkiye'yi kanlı ve karanlık bir geleceğe sürüklüyor

Önceki dönemlerde sanal oyunların da önemli rol oynadığı "ekonomik büyüme var" propagandası inandırıcılığını yitirmiştir. En güvenilir kaynaklar ve en dikkate alınacak ekonomistlerin de döne döne dile getirdikleri ve yazdıkları gibi, ekonomideki, başat cari açık olmak üzere, tüm veriler artık sanal alemdeki oyunlarla dahi bu propagandaya inandırıcılık kazandırılmayacağını göstermektedir. Ekonomi giderek artan biçimde tehlike sinyalleri vermektedir. Ciddi bir kriz durumu, üstüne üstlük dünya ölçüsünde bir yeni kriz beklentisi var. Gidişat AKP'nin aleyhindedir. İzlenen iktisadi ve sosyal politikalarla emekçi yığınlar tam bir yıkıma uğratılmışlardır. Sömürü katmerli hale gelmiş, işçi ve emekçiler sefalet ücretine mahkum edilmiş, işsizlik çığ gibi büyümüş, yoksulluk derinleşmiş, servet ve sefalet arasındaki mesafe uçurum haline gelmiş, çalışma ve yaşam koşulları isyan ettirici boyutlara ulaşmıştır. Toplumun ezici kesimi her türden gelecek güvencesinden yoksundur. Dahası, toplumun ezici bölümü ile giderilemez ölçüde bir kavga içindedir. Yani sosyal alanda da kriz var.

En tehlikeli olan ise giderek büyüyen siyasal krizdir. AKP 13 yıl içinde, gerçekte yaşam içinde bir karşılığı olmayan aldatıcı kimi demokratik illüzyonlar eşliğinde ulusal cumhuriyeti delik deşik etmiştir. Adım adım tüm kurumlarını ele geçirmiş, bozmuş, yozlaştırmıştır. Şimdi başkanlık sistemine geçmek, yeniden dini esasları

toplum yaşamına egemen kılarak, ona darbeleri vurmak istemektedir. Verili haliyle dahi bu durum modern Türk burjuvazisi için politik ve moral bir iflas demektir. Bu ise, siyasal krizi ayrıca tetiklemektedir. Bu alan da bağrında ciddi bir çatışmayı barındırmaktadır.

Kürt sorunu AKP ve Erdoğan'ın en büyük silahıydı. Karşılığı olmayan "açılım" ve "çözüm" yalanları ile bu alanda hep rahat nefes aldı. Çatışmasızlık durumundan çok yararlandı, güç topladı, iktidarını korudu, sağlaştırdı. Rakiplerine karşı mücadelede bunun da sağladığı imkanlarla her defasında üstün çıktı. Sıkışmışlıklardan bunun sayesinde yakasını kurtardı. Şimdi bu durum sona eriyor. Artık Kürt sorunundan söz edilmiyor. Masa devrildi. Nedir ki, masa devirmekle kurtulunmuyor. Bunu yapanların akıbeti biliniyor.

Kürt sorunu olduğu gibi yerli yerinde duruyor. Bugün daha büyük bir ağırlık haline gelmiştir. Artık sorun bir bölge sorunudur ve çözümünü bu şekilde dayatmaktadır. Yani daha bir yakıcı hale gelmiştir. Maceraya gelmez. Maceranın neye yol açtığını ise en fazla Erdoğan ve onun eski dışişleri bakanı, şimdiki başbakanı Davutoğlu bilir. Her şey şurada dursun, Rojava ve Kobanê hala sınırın karşı tarafında duruyor. Yani bu alanda da tam bir sıkışmışlık, bunun tetiklediği bir acz ve çaresizlik durumu var.

Dış politika alanı ise boydan boya iflasla doludur. İzlenen maceracı ve saldırgan dış politikayla bölgede tam bir yalnızlık yaşanmaktadır. ABD'nin "yeşil kuşak" projesi de çökmüştür. Kaldı ki, ABD ve öncülük yaptığı emperyalist koalisyon şimdi yeni planlar yapmaktadır. İhtiyaç farklılaşmıştır. Yeni rollere ihtiyaç duyulmaktadır. Hepsisi de bölgeye taşınmış olup, bölge bir boydan diğer boya emperyalist savaşın ana sahnesi haline gelmiştir. Kim olursa olsun, emperyalistler için bir savaş hükümeti olmak olmazsa olmaz koşuldur. Tercih artık buna göre yapılacaktır.

Dinci-gerici AKP iktidarı ve Erdoğan'a gelince; bu iktidar her zaman bir sosyal yıkım ve savaş hükümetiydi, şimdi de böyle olacaktır. Yeniden hükümet olursa şayet, krizin de tetiklemesi ile emekçi kitlelere dönük daha acımasız yıkım politikaları uygulayacaktır. Daha şimdiden uyguladığı politikalarla toplumda gerilimi daha da arttıracak, çıkardığı yasalara dayanarak kopkuyu bir faşist polis rejimine geçilecektir.

Bir iç savaş iktidarı olarak iş görecektir. Öte yandan, maceracı ve saldırgan dış politikadan vazgeçilmiş değil, Suriye üzerinden savaş çıtırtkanlığı, hem de daha da boyutlanarak devam ediyor. IŞİD'in bölge halklarının başına bela edilmesinin birinci derecede sorumlusudur. Yaşanan bunca deneye rağmen, şimdi tam bir küstahlıkla IŞİD daha açıktan desteklenmekte, hamiliği yapılmaktadır. Bu bölge halklarına dönük bir savaş ilanıdır.

Verilen demeçler her zamanki gibi aşağılık yalanlardan ibarettir. Onların Kürt sorunu konusundaki gerçek çözümleri, aslında daha da büyüyen bir çözümsüzlüktür. Şimdiki adı ise "tampon bölge"dir. Yani Rojava, Kobanê ve ilk elden de Afrin'e dönük savaş hazırlığıdır. Tayyip Erdoğan çok açık biçimde Kürt halkına dönük bir savaşa hazırlanmaktadır. Çözmek şöyle dursun, kendi sonlarını getirecek kanlı, karanlık ve kirli savaşı bölge çapında yaymaya ve büyütme hazırlanıyorlar.

Sonuç yerine

Seçim sonuçları ister AKP'nin üstünlüğü ile bitsin isterse bugüne kadar aldığı oy oranında belirgin bir düşüş yaşansın. Seçimlerde ortaya çıkacak olan tablodan hareketle ister tek başına, isterse Erdoğan'sız ve zayıflatılmış bir AKP ve CHP'den oluşan yeni hükümet kurulsun, özünde değişen bir şey olmaz. İşbaşına gelen her hükümet emperyalizmin ve burjuvazinin önlerine konan saldırı ve yıkım programlarını uygulamaya mecbur ve mahkumdur.

% 10 barajını aşmış ve güçlenmiş olarak parlamentoya giren HDP'nin yapacaklarının da sınırları bellidir. Temel toplumsal ilişkilerde hiçbir değişiklik yapma şansı da niyeti de bulunmamaktadır. Bir özel mülkiyet düzeni olan sermaye düzeni, olduğu gibi devam edecektir. Koşullar bugün öyledir ki, kurulu düzenin sınırları içinde kimi kısmi, sallantılı ve iğreti iyileştirmeler yapmak dahi, dışı dış mücadeleleri gerektirmektedir. Devrime bağlanmış, devrimci bir stratejiye hizmet eden devrimci taktik olmaksızın, AKP'yi durdurmak, yeni bir Türkiye'ye kapı aralamak, Türkiye'nin kaderini değiştirmek, yeni bir yaşamı inşa etmek, olsa olsa güzel bir düş olabilir. HDP'nin programı da, seçimlerde ileri sürülen politika da, geleceğe dair iddialar da bunları yapma şansına sahip değildir. Bu program, HDP ve tabii ki Kürt hareketi Türkiye'nin ve Kürdistan'ın geleceği olamaz.

Türkiye ve Kürdistan'ın geleceği Kürt halkının özgürlüğünün de ifadesi ve teminatı olacak olan birleşik devrimdir. Toplumun biricik devrimci sınıfı olan işçi sınıfıdır. Birleşik devrimin temel gücü olan Kürdü, Türkü ve diğer milliyetlere mensup Türkiye işçi sınıfıdır. Sınıf eksenli bir mücadele ancak her ulustan emekçileri aydınlık bir geleceğe taşıyabilir. Bugün en yakıcı ihtiyaç sınıf eksenli bir devrimci odaktır. Ve nihayet, başta Kürt sorunu, tüm toplumsal sorunların köklü, kalıcı ve gerçek çözümü işçi sınıfının damgasını vurduğu birleşik devrimle mümkündür.

Yakıcı görev ve sorumluluk bu alternatifini oluşturmak ve geliştirmektir. Günlerdir devam etmekte olan metal işçilerinin eylemini bu amaç çerçevesinde ilerletmek, geliştirmek, mücadeleyi büyütme. Bu anlama gelmek üzere işçi sınıfını devrimciye hazırlamak ve devrime hazırlamaktır. Sınıfın devrimci bayrağı altında toplanmaktadır.

Emekçilere "Tek yol devrim" çağrısı

7 Haziran seçimleri öncesinde sınıf devrimcileri devrimci seçim faaliyetlerini yoğun bir şekilde devam ettirerek işçi ve emekçileri düzenin seçim oyununa karşı devrim ve sosyalizm mücadelesine çağırdı.

Ankara

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Melek Altıntaş'ın "Tek yol devrim!" şiarlı seçim afişleri Kızılay'ın işlek sokaklarında yoğun olarak kullanıldı. Sınıf devrimcileri Meşrutiyet Caddesi, Karanfil Sokak, Selanik Sokak, Konur Sokak, Yüksel Caddesi, Ziya Gökalp Caddesi güzergahında duvarları afişlerle donattı.

Konur Sokak'a stand açılarak seçim bildirisinin dağıtımı gerçekleştirildi. Sınıfın bağımsız devrimci seçim programı ile birlikte sosyalist aday Altıntaş'ın seçim bildirgeleri de kitlelere ulaştırıldı. Faaliyetler sırasında *Kızıl Bayrak* gazetesinin de satışı gerçekleştirildi.

"Tek yol devrim!" şiarlı aday afişleri Sincan merkez, Fatih Mahallesi, Cimşit, 11. Cadde ve Elvankent'te yapılırken, 12. ve 11. caddelerdeki sitelere BDSP'nin seçim bildirgesi ve Melek Altıntaş'ın bildirileri ulaştırıldı.

Ayrıca "Tek yol devrim!" şiarlı afişler, Akşemsettin Mahallesi'nden Tuzluca'yı'a kadar yaygın bir şekilde kullanıldı.

Adana

"Ne seçim ne meclis... Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" ve "Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti" şiarlı BDSP afişleri Çarşı merkezde, Akkapı ve Şakırpaşa semtlerinde yaygınca kullanıldı.

Ayrıca BDSP'nin seçim bildirgeleri Meydan ve Şakırpaşa semtlerinde emekçilere ulaştırılarak seçim oyununu bozma çağrısı yapıldı.

3 Haziran'da Meydan Mahallesi, Emek mahallesi, Obalar Caddesi ve Yüreğir'de fabrikalar yolu üzerine seçim afişleri yapılırken, Çarşı merkezde kapatılan kimi yerlere de tekrar afiş yapıldı.

BDSP'nin seçim bildirgeleri ise İstiklal ve Emek mahallelerinde emekçilere ulaştırıldı.

Mersin

“Ne seçim ne meclis... Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” ve “Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti” şiarlı BDSP afişleri Mersin merkezinde ve emekçi semtlerinde yapıldı.

Seçim bildirgeleri ise Gündoğdu, Karaduvar ve Kazanlı semtlerinde dağıtıldı. Ayrıca Kilikya Kültür Sanat Spor Festivali kapsamında Adanalıoğlu'nda yapılan konserde BDSP'nin seçim bildirgeleri dağıtılırken, *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı da yapıldı.

Gebze

Kocaeli'de 1 Haziran günü Dilovası'ndan Tuzla'ya kadar sosyalist aday Mehmet Doğan'ın ve BDSP'nin seçim afişleri yapıldı, ayrıca Tuzla-Pendik arasında E-5 güzergahının büyük bir bölümünde BDSP afişleri ile seslendirildi. Diliskelesi'nde afiş yapan sınıf devrimcileri polis engellenmesiyle karşılaştı. Afiş yapılmasını engelleyen polisler ceza kestiler ve sınıf devrimcilerini saatlerce alıkoydular.

Trafo Meydanı'na stand açan sınıf devrimcileri bildiri dağıtımını ve *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını yaptı. Stand çalışması boyunca birçok metal işçisiyle metal direnişi ile ilgili sohbetler edildi.

Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan, servis noktalarında işçilere seslendi.

Kayseri

Sınıf devrimcileri, 1 Haziran'da Kayseri Meydanı'nda ve Anayurt bölgesinde “Ne seçim ne meclis çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” yazılımları ve afişlemelerle düzenin seçim oyununu teşhir etti. İş dönüş saatlerinde Kayseri Meydanı'nda emekçilere ve gençlere seçim bildirgeleri dağıtan sınıf devrimcileri, emekçileri düzenin seçim oyununu bozmaya çağırdı.

İzmir

İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı'nın devrim ve sosyalizm çağrısı yapan afişleri Çiğli, Soğukkuyu, Naldöken, Bayraklı, Halkapınar hattı ve Alsancak-Basmane hatlarında kullanıldı.

Aksaray

Düzen partilerinin oy avcılığına dayanan seçim çalışmaları karşısında çözümün devrim ve sosyalizmde olduğunu vurgulayan afişler Aksaray'da kullanıldı.

İşçi duraklarının yoğunlukta olduğu bölgelere yapılan afişlerle işçi sınıfının kurtuluşunun devrim ve sosyalizmde olduğu gösterildi.

İstanbul

Sınıf devrimcilerinin 31 Mayıs'ta İstanbul Ümraniye'de “Seçimler ve yükselen sınıf hareketi” başlığıyla gerçekleştirdiği söyleşide dönemin “bunalımlar, savaşlar ve devrimler” dönemi olduğu çeşitli örneklerle açıklanarak seçimleri bu bakışla okumak gerektiği söylendi.

Söyleşinin devamında, seçim sonrası kim kazanırsa kazansın Türkiye'de temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanacağı ve polis devleti uygulamalarının artacağı vurgulandı. HDP şahsında reformist çizginin programının da eleştirildiği konuşma sınıf hareketinin 2000'ler sonrası yükselişe geçtiği ve izlenmesi gereken yolun bugün metal işçilerinin yolundan yürümekten geçtiği vurgulanarak sona erdi.

İstanbul'da **Gazi Mahallesi** ve çevresinde düzenin seçim oyununu teşhir eden yazılıma ve afiş faaliyetiyeli

emekçilere seslenen sınıf devrimcileri Grup Yorum afişleriyle kapatılan afişlerinin yerine tekrardan BDSP afişlerini astı.

Gazi Mahallesi girişinde haftalar öncesinden MHP'li faşistlerin yaptığı yazılımlar da BDSP'liler tarafından kapatılarak ırkçı-faşist şiarların yerine devrimci şiarlar yazıldı.

Esenyurt'ta 30 Mayıs'ta Yeşilkent Mahallesi'nde kapı kapı dolaşarak bildiri dağıtımını yapıldı.

31 Mayıs'ta ise Doğan Araslı Bulvarı, Tabela mevkii, Esenyurt Köyiçi Meydanı ve Balıkolu civarına afişler yapıldı.

Sınıf devrimcileri düzenin seçim oyununu bozma çağrısını 1 Haziran'da **Kartal** ABB fabrikasına taşıyarak BDSP bildirimlerini 08.00-16.00 ile 16.00-24.00 vardiyalarında çalışan işçilere ulaştırdı. Dağıtım sırasında birçok işçi ile hem seçimler hem de metal süreci üzerine sohbetler edildi.

Fabrika dağıtımlarının ardından BDSP bildirimleri Karlıktepe Mahallesi, Yukarı Mahalle ve Petrol-İş Mahallesi'nde yaygın bir şekilde kullanıldı.

Kadıköy'deki Beşiktaş, Eminönü ve Karaköy vapur iskelelerinde, Uzunçayır Metro, Metrobüs ve otobüs duraklarında bildirgeler dağıtılırken yoğun bir afiş çalışması yapıldı. Asılan ozalit ve yapılan yazılımlarla metal ve Haziran direnişleri selamlandı, seçim aldatmacası teşhir edildi.

Sınıf devrimcileri, **İstanbul 3. Bölge**'de yürüttükleri devrimci seçim çalışmaları kapsamında 31 Mayıs'ta Bakırköy'de işçilere, emekçilere ve gençlere “Tek yol devrim!” çağrısını ulaştırdılar. Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümünde Taksim'de gerçekleşen eyleme katılan sınıf devrimcileri eylemin ardından Bakırköy'de çadır açtılar.

Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümü vesilesi ile direnişle ilgili resim sergisi açıldı. Ayrıca metal işçilerinin dalga dalga büyüyen mücadelesi ile ilgili de resim sergisi açıldı ve metal işçileri ile dayanışmaya çağıran pankart asıldı.

Dağıtım boyunca yüzlerce aday bildirisi ve seçim bildirgesi dağıtıldı, *Kızıl Bayrak* satışı yapıldı.

Faaliyet boyunca halaylar çekildi ve devrimci marşlar çalındı.

Devrimci seçim faaliyeti Haziran Direnişi'nde katledilenler için yapılan anma ile sonlandırıldı.

1 Haziran'da İkitelli sanayi bölgesi, Halkalı sanayi bölgesi ve Şahintepe'de aday ve BDSP afişleri yaygın olarak kullanıldı.

Akşam iş çıkış saatlerinde ise Atatürk Mahallesi girişinde stand açılarak bildiri dağıtımını ve *Kızıl Bayrak* satışı gerçekleştirildi.

2 Haziran'da ise merkezi noktalara yapılan Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt imzalı billboard afişleri ile “Tek yol devrim!” çağrısı yaygınlaştırıldı.

İş çıkış saatlerinde ise Sefaköy metrobüs çıkışında çadır açılarak bildiri dağıtımını gerçekleştirildi.

Sınıf devrimcileri 3 Haziran'da sabah saatlerinde işçi ve emekçilere seslenerek Küçükçekmece Tepeüstü bölgesinde aday bildirimlerini dağıttı. Akşam saatlerinde Yenibosna Kuleli'ye açılan seçim standında da bildiri dağıtımını ve *Kızıl Bayrak* satışı yapıldı.

Küçükçekmece ve İncirli arasında ise E-5 hattına “Ne seçim ne meclis. Tek Yol Devrim! BDSP / İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İPEK BOZKURT” yazılı ozalitler yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana - Aksaray - İzmir - İstanbul - Mersin - Kayseri - Gebze - Ankara

Emekçi kadınların talepleri seçim sandıklarına sığmaz!

7 Haziran seçimlerine sayılı günler kaldı. Düzen partileri kadar, HDP çatısı altında birleşmiş reformist sol parti ve oluşumlar da hummalı bir şekilde seçim çalışmaları yürütüyor. Herkes için önemli olduğu sürekli işlenen seçimler, esasında düzen güçlerini şimdiden memnun eden bir kazanıma kavuşmuştur. Zira gerçek yaşamın sömürsünden, yoksulluğundan, şiddetinden muzdarip olan işçi ve emekçiler, özellikle de emekçi kadınlar seçim rüzgârları nedeniyle bir kez daha önünü görememekte ve umutlarını seçim sandıklarına kilitlemektedir.

Özellikle bu seçimlerde kadınlara yönelik propagandanın arttırıldığını görmekteyiz. Tüm düzen partilerinin kadın aday sayıları ve kadınlara yönelik vaatleri artmıştır. Bunun gerisinde kuşkusuz önemli bir oy deposu olarak görülen kadınların sayısal potansiyelidir. Düzen partileri, toplum genelinde kadına yönelik şiddetin yüzde 1400 artmış olma gerçeğine, kadın cinayetlerinin sıklığına, yoksulluğun en çok kadınları vurmasına değinmeden bu oyları kolay devşiremeyeceğinin farkındadır. Kadınların sorunları ve istemleri düzen partilerince istismar edilirken, kiminde az, kiminde çok yer alan kadınlara ilişkin vaatler ise samimiyetten yoksun ikiyüzlü burjuva politikalarının birer örneği olmaktadır.

Öte yandan üzerinde durulması gereken, kendilerini bu düzen altında ezilen, sömürülen her kesim için bir alternatif olduğunu söyleyen HDP'nin seçim bildirisinde kadınlara ilişkin bölümdür.

Kuşkusuz HDP'nin bildirisinde kadınlar için diğerlerini çokça aşan ilerici talepler vardır. Kimisi mevcut düzen içinde elde edilebilir kimisi de -her ne kadar bildirmede böyle formüle edilmese de- bu düzen sınırları içinde elde edilemeyecek olan bu taleplere yakından bakalım.

"Kadınlar için bir Türkiye hayal edelim. Hayal edelim, çünkü hayallerimizi gerçekleştirebiliriz. Kadınlar olarak dünyanın yarısıyız. Birlikte mücadele edeceğiz ve hayal ettiğimiz yeni yaşamı birlikte kuracağız" şiarıyla seçim bildirisinde kadınlara yönelik bir dizi talep var. Bunlardan en dikkat çekici olanı *"Ortak yaşam alanlarında ev içi çalışmanın da, çocuk, yaşlı ve hasta bakımının da ortaklaştırıldığı"* bir Türkiye... Yine bir başka yerde *"Bakım emeği sadece kadınların sırtına yüklenemez! Ev işleri, bakım emeğini toplumsallaştıracak, ev içi yükü kadın erkek arasında paylaşılacak yeni bir yaşam kuracağız"* ifadeleri var.

Bunun nasıl olacağını cevabını "kadın emeği" bölümünde *"Kadını güçlendirmenin birinci ayağı olarak; anadilinde, ücretsiz, erişilebilir, tüm mahallelerde her çocuk için 7/24 hizmet verecek kreşler, yaşlı bakım kurumları, engelli iyileştirme merkezleri sosyal devlet anlayışıyla hayata geçirilecek."* (vurgu bize ait) ifadelerinde buluyoruz.

Kadınlar için bu "yeni hayatın" sosyal devlet sınırlarını aşamayacağını bu şekilde görüyoruz. Zira yine bildirgeye göre "kadın eksenli yeni anayasa" ve "kadın bakanlığı" ile sorunlar çözülecektir. Bildirmede

"Biz'ler, kadınlarla ilgili tüm sorunlara doğrudan kadınların ve kadın kurumlarının çözüm geliştirdiği "Kadın Bakanlığı'nı kuracağız" ve "Kadın eksenli yeni anayasayı birlikte yapacağız" denilmektedir.

Biliniyor ki, kadınların toplumsal yaşama ve üretime katılmaları kadının kurtuluşunun önemli ön koşullarındandır. Bunun için de ev içi işlerin ve çocuk-yaşlı bakımının kadına özel olmaktan çıkartılıp toplumsal kurumlaşmalar yoluyla çözülmesi gerekmektedir. Bunun önündeki en önemli engel ise burjuvazinin sınıf egemenliği, kapitalist üretim ilişkileridir. Kapitalizmde işçi ve emekçi kadınlar çifte sömürüye maruz kalırken, burjuva kadınların böylesi dertleri yoktur. Onlar ev işlerini emekçi kadınların emeğini kullanarak çözmekte, paralarıyla kreşlerden, bakım evlerine, restoranlara kadar ihtiyaçlarını çözebilmek için yararlanmaktadır. Kapitalizm isteyene bu "özgürlüğü" sunmuştur. Ama somut gerçeklikte işçi ve emekçi kadınların böylesi "lüksü" oktur. O çalışsa da çalışmasa da evin değişmez kölesidir. Çalışıyorsa hem evde hem de işte ağır sömürü koşulları altında ezilmektedir. Mevcut kapitalist düzen işçi ve emekçi kadınlara başka bir seçenek sunmamaktadır.

HDP'nin seçim bildirgesine baktığımızda *"Bakım emeğini toplumsallaştıracak, ev içi yükü kadın erkek arasında paylaşılacak yeni bir yaşam kuracağız"* talebi ise fazlasıyla muğlaktır. Öncelikle sorunun tespiti konusunda bir sıkıntı vardır. Zira sorun kadınla erkek arasında rol değişimi ile ya da ev içi işlerin kadınla erkek arasında paylaşılmasıyla çözülemeyecek denli kapsamlı bir sorundur. Ev işlerinin toplumsallaştırılması talebi bu nedenle kadının kurtuluşunun ön koşullarından biridir. Tekrar vurgularsak bunun için, günümüz toplumuna egemen toplumsal sınıf ilişkilerinin köklü bir biçimde değiştirilmesi gerekmektedir. Zira mevcut koşullardaki imkânlar bunları rahatlıkla çözebilecek alt yapıyı oluştursa da burjuva sınıf egemenliği bunun önündeki -yıkılması gereken- temel engeldir.

Ancak HDP, programında kurulu düzeni yıkmaya gibi bir derdi olmadığını "sosyal devlet" vurgusuyla zaten belirtiyor. Bir anlamda "iyileştirilmiş kapitalizm!" öneriyor!

Bu nedenle burjuva kadınların evlerini temizlemeye giden "ev işçisi" kadınlar da bildirmede unutulmamıştır. "Ev işçileri" için talepler *"Ev işçileri iş yasası kapsamına alınacak, bir gün bile çalışsa, ev işçilerine ayrımsız kolay sigorta ve sosyal güvence teşviki getirilecek, geriye dönük sigorta ve diğer haklarının tespiti kolaylaştırılarak ev işçilerinin kaybolan yılları geri verilecek"* şeklinde formüle edilmiştir.

Kadınlar, üretim alanlarında iş bulamayıp hizmet alanında ev işçisi olarak çalışmaya, bu yeni hayatta da devam edecektir, ama "iş yasası" kapsamında! Bildirmedeki bir diğer dikkat çeken çelişkili nokta da "Ev işleri, bakım emeği toplumsallaştırılacak" denmesine rağmen *"Ev kadınlarına' sosyal güvence ve emeklilik hakkı getirilecek"* denilmesidir.

Bu "yeni" yaşamda "ev kadınlığı" da devam edecektir! Kadınların toplumsal yaşama ve üretime geçmesi onun özgürleşmesinin temel maddi koşullarından biriyken, özgürlüğe çokça atf yapılan bu bildirmede kadının çalışma özgürlüğü gözetimeştir. Esasında biliyoruz ki ev kadınları işsiz olan kadınlardır. Kadınların toplumsal yaşama ve üretime katılma hakları onların öncelikli talebi olmalıdır. "Ev kadınlığı" kavramıyla düzen sahipleri bir yandan iş gücünün yeniden üretimi sorununu kadın emeğini kullanarak çözmekte, öte yandan da bu şekilde gerçek işsizlik rakamlarını düşük tutmaktadır.

Ayrıca dinsel gericiliğin giderek arttığı günümüz koşullarında kadınların evin dört duvarları arasında hapsedilmek istendiği bir yerde "ev kadınlığı" kavramını meşrulaştıracak bu talep hiç de özgürlükçü durmamaktadır.

Emekçi kadınların talepleri ne düzene ne de seçim sandıklarına sığar!

İşçi ve emekçi kadınların sömürü düzeninden, baskıdan, şiddetten kurtulmaları için gerek emeğini korumak adına, gerekse acil demokratik istemleri için mücadele talepleri ileri sürmek ve bu uğurda mücadele etmek önemli ve gereklidir. Ancak bunlar elde edilse bile kadının gerçek anlamda kurtuluşunu sağlayamazlar. Mevcut düzen sınırları içinde bu talepler elde edilebildikleri kadar geçicidirler. Sermayenin sınıf diktatörlüğü gerçeği altında başka bir şey beklemek, kadınlara bunun olabilirliğini söylemek, "yeni bir yaşamı hayal" etmelerini salık vermek, hayal etmeleri için de sınırlı bir "yeni yaşam" vaat etmek doğru değildir. Sömürünün, yoksulluğun, işsizliğin, şiddetin ve diğer kötülüklerin kaynağı kapitalizm yıkılmadan nasıl "yeni" bir yaşam olabilir ki? Bu düzen değişmeden, kadın emeği sömürsünü hangi anayasa değişikliği ya da hangi bakanlık ortadan kaldırabilir ki? Böylesi yanılsamalarla kadınların mücadele dinamiği düzen içi sınırlara hapsedilmektedir. Oysa açık gerçek şudur ki, kapitalizm yıkılmadan kalıcı hiçbir çözüm elde edilemez, özgürlük ve eşitlikten bahsedilemez.

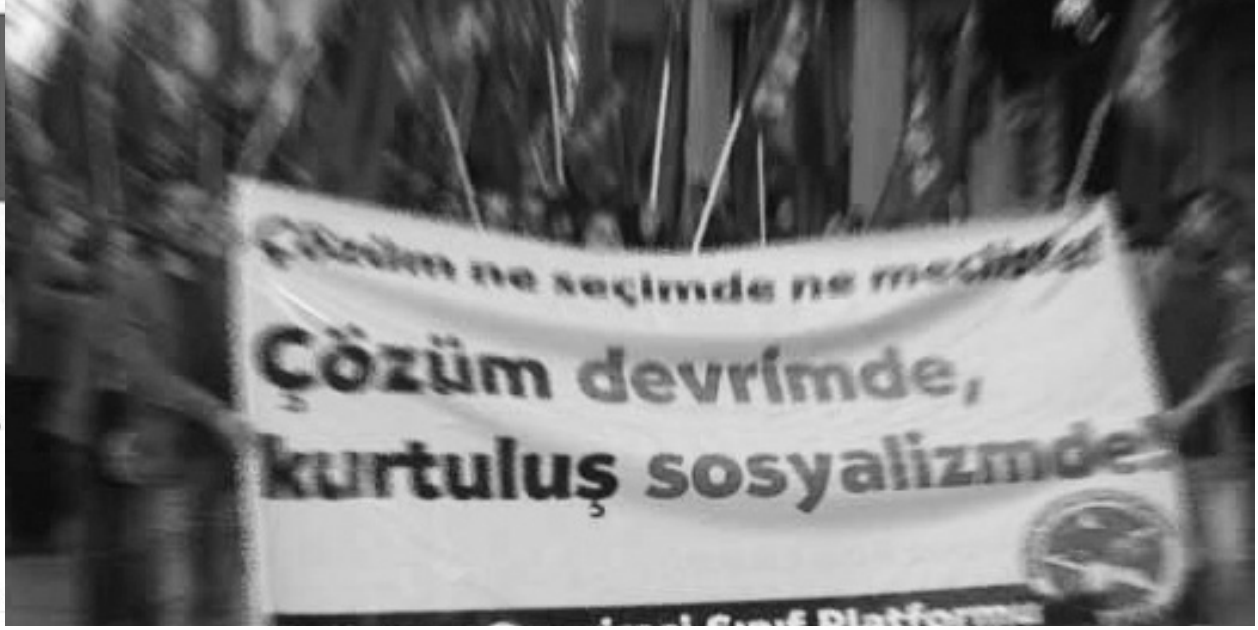
Yeni bir yaşam sosyalizmle gelecek!

Kadınlara hayal kurmaları için önerilecek yeni bir yaşamdan bahsedilecekse bu ancak yeni bir toplumsal düzen, sosyalizm olabilir. Ve bu yaşam asla seçim sandıklarıyla gelmeyecektir. Kadınlar bunu ancak toplumsal bir devrimle kurulu düzeni tüm kurumlarıyla ortadan kaldırıp, sosyalizmi, yeni yaşamı kurmak için mücadele ederek, savaşarak elde edebilirler.

Emekçi Kadın Komisyonları'nın seçim dönemindeki çağrısını burada bir kez daha hatırlamakta fayda vardır: "Sömürü düzeninin seçim aldatmacasını değil, yaşamak için sosyalizmi seçin!"

Çözüm ne seçimde ne mecliste...

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

AKP'nin tek partili hükümet oluşturacağı milletvekili sayısına ulaştığı 3 Kasım 2002'den bugüne dek olan seçimlerden en hareketli ve "kritik" dedikleri seçimlere sayılı günler kaldı. 8 Haziran için çok farklı senaryolar dillendiriliyor. Bu senaryoların hepsi HDP'nin barajı aşıp, aşmaması üzerine kurulu. CHP ve MHP'nin şimdikinden farklı bir milletvekili sayısına ulaşmayacağı bekleniyor. CHP arada bir tek başına hükümet olacağını dillendirse de, hem bunu istisna denebilecek şekilde dillendiriyor, hem de arada bir söyledikleri bu seçim propagandasına kendisi bile inanmıyor.

HDP barajı aşamazsa, AKP, özellikle Kürdistan'dan 50-60 milletvekili fazladan "kazanacak." Bu durumda AKP'nin şefi Erdoğan'ın dediği "başkanlık sistemine geçebilme yeter sayısına, ya da yasayı referanduma sunabilecek 335 milletvekili sayısına" ulaşma ihtimali var. Bu yüzden CHP'li olarak bilinen pek çok aydın, sanatçı vb. HDP'yi destekleyen açıklamalarda bulundular.

AKP seçimlerde 400 milletvekili çıkarırsa, belki de önlerine alacakları ilk iş başkanlık sistemi uygulamasını meclisten geçirmek olacak. Bu durumda Erdoğan tek adam, "padişah" mı olacak? Emperyalizm ve sermayenin çıkarına gelen bir durumsa padişah bile olabilir! Ama emperyalizm ve sermayenin çıkarlarına aykırı geliyorsa, padişah olmak bir yana, başkanlık sistemi bile gündemden düşer. Erdoğan ola ki sermayeye rağmen başkanlık sisteminde ısrar edecek olursa, yalın olarak söylemek gerekirse can güvenliği kalmaz. Türkiye'de neo-liberal saldırıların mimarı olan Turgut Özal, Kürt sorununun çözümü konusunda, sermayenin o günkü düşüncesinden farklı şeyleri düşünüp dillendirdikten sonra ölmüştür.

Yani bugün seçim tartışmalarının ana eksenini olan başkanlık sistemi, 7 Haziran'daki oy oranlarına değil, tümüyle emperyalizmin ve sermayenin çıkarlarına uygun olup olmamasına bağlı.

Öte yandan, birtakım farklılıkları olsa dahi AKP,

CHP ve MHP'nin programları aynı. Pratikleri de aynı. AKP dışındaki bütün düzen partileri taşeron sistemini kaldıracıklarını propaganda ediyorlar. Ne var ki gerçekte, taşeronlaştırmanın olmadığı belediye yok gibi. "Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz" sözünden yola çıkarak bu partilerin taşeronlaştırmaya karşı söyledikleri sözlere inanılabilir mi?

17-25 Aralık operasyonları sonrasında pek çok emekçi, "bunlar çok fazla çalmış ama çalmayan yok ki" diyordu. Kötü bir biçimde, soyulmayı kabullenmeyi anlatıyordu bu sözler. Aynı zamanda düzen partilerinin birbirinden farksız olduğunun görüldüğünü anlatıyor. İşçi ve emekçilerin ezici bir çoğunluğu, düzen partilerinden birine partizanlık yapıyorsa bunu kendi bireysel çıkarları için yapıyor. Bireysel çıkarlar, kendinin veya yakınının iş bulması beklentisinden öteye geçmiyor.

HDP düzen partisi değil ama...

HDP seçim çalışmalarının başlangıcında, barajı aşmanın tek hedef olmadığını, barajı aşamazlarsa Diyarbakır'da kendi parlamentolarını kuracaklarını söylüyordu. Bu söylem, düzen partilerinin eleştirileri sonrası, "sivil itaatsizlik eylemleriyle erken seçimi zorlama" biçiminde bir formülle geri çekildi.

HDP bileşenleri devrimci olduklarını söylese bile, yalnız Kürt hareketinin temsilcileri değil, güya "komünistleri" bile seçim propagandası sürecinde devrim sözcüğünü kullanmaktan uzak durdular. Çünkü devrimci propaganda onlara oy kaybettirebilir. HDP oy kaybetmemeyi, barajı aşmayı o kadar önemsiyor ki 18 Mart'ta Çanakkale Savaşı üzerine eşbaşkanlar imzalı bir metin yayınladı. Bu yıl Çanakkale Savaşı Ermeni Soykırımı'nı yadsımak temelinde işlendiği halde 18 Mart'taki metinde Ermeni Soykırımı'ndan tek bir kere bile söz edilmedi. Seçim çalışması temelinde 18 Mart'ta yazılı açıklama yapan HDP, 24 Nisan'da Ermeni

Soykırımı üzerine hiçbir şey yayınlamadı. 18 Mart'taki gibi 24 Nisan'da da bildiri yayınlasaydı, diğer düzen partileri tarafından siyasal lince uğrardı. HDP meclise girmeye çalışan bir parti olarak "akıllıca" davrandı. Aynı bu "akıllıca" davranışını 23 Nisan'da Sırrı Süreyya Önder temsiliyetle Anıtkabir'e giderek gösterdi.

Kuşkusuz yukarıda saydıklarımız HDP bileşenleri tarafından "akıllıca" yapılan tavizler olarak görülüyordur. Ne için? Barajı aşıp meclise girmek için. Peki barajı aşıp meclise girdiklerinde, mecliste kalmak için ne kadar taviz verilecek. Bu "akıllıca" tavizler, HDP'yi diğer düzen partileriyle farksızlaştırıyor.

Bugün için HDP'nin düzen partilerinden farkı, Yunanistan'da Syriza'nın diğerlerinden farkı kadardır. Syriza yalnızca meclise girmede, hükümet oldu. Peki Yunanistan'da ne değişti? Söylemde keskin bir değişim var, ama pratik gerçekte ne değişti?

7 Haziran'ın sonucu ne olursa olsun, 8 Haziran sabahı da Türkiye'de değişen hiçbir şey olmayacak. Kapitalizm sermaye sınıfının iktidarındadır. Bu iktidar değişmeden, HDP değil barajı aşmak, tek başına hükümet kuracak sayıda milletvekili meclise soksa bile, sermaye sınıfı istemiyorsa, Kürt sorununu, burjuva temelde bile çözemez. Çünkü meclis kapitalizmde sermaye sınıfının yasama organıdır. Sermayenin çıkarlarını karşılayamadığında, 27 Mayıs, 12 Mart ve 12 Eylül'de olduğu gibi meclis bile devre dışı bırakılabilir.

Diğer düzen partilerinin birbirinden farksızlığı gerçekliğiyle kurgu yaparsak 8 Haziran'da AKP meclis dışında kalsa bile, belki CHP ve MHP'ye oy verenlerin yüzü biraz gülse de, çalışma ve yaşam koşullarında hiçbir şeyin değişmediğini görerek gülümseme yüzlerinden gidecek.

İşçi ve emekçilerin yüzlerindeki gülümsemeyi kaçırın tek başına AKP değil. CHP, MHP de değil, bu partilerin hizmet ettiği sermaye iktidarındadır. İşçi ve emekçilerin yüzüne gülümseme, kalıcı olarak, sadece, sermaye iktidarının devrildiği devrimle konabilir.

Haziran Direnişi

eylem ve etkinliklerle selamlandı

Haziran Direnişi'nin ikinci yılında gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerde mücadelenin devam ettiği belirtilirken katledilenler anıldı. Eylemlerde metal işçilerinin direnişi de selamlandı.

Gezi Tablosu ailelerle açıldı

Ressam Haydar Özay'ın bir yılı aşkın süredir üzerinde çalıştığı, Haziran Direnişi'nde katledilenleri ve süreç içerisinde yaşananları yansıttığı tablonun açılışı, 30 Mayıs'ta katledilenlerin ailelerinin ve Haziran Direnişi sırasında polis saldırısı nedeniyle uzuv kaybına uğrayanların katılımıyla yapıldı.

Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nde gerçekleştirilen açılışa Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan, Mehmet Ayvalıtaş'ın babası Ali Ayvalıtaş, Ahmet Atakan'ın annesi Emsal Atakan, Abdullah Cömert'in annesi Hatice Cömert, babası Edip Cömert ile kardeşi Adnan Cömert, Hasan Ferit Gedik'in annesi Nuray Meray ve dedesi Mustafa Meray ile polis saldırılarında gözünü kaybeden Volkan Kesanbilici ve Erdal Sarıkaya katıldı.

Açılıшта ailelerin yaptığı konuşmalarda katliamlar ve bu katliamlarda iktidarın rolü teşhir edilerek dava süreçlerinin sürüncemede bırakıldığı belirtildi. "Bu resme başka çocuklar eklenmesin" diye mücadelenin süreceği ifade edildi.

Ankara

Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümünde Ankara'da direnişin görüntülerini sokak sokak belgeleyen gönüllü Seyri Sokak video eylemcilerinin öncülüğünde "Aksinden Yansı" isimli serginin açılışı 30 Mayıs'ta gerçekleştirildi.

Sergi açılışından önce "Direnişin görüntülerini taşıdığımız bu serginin açılışını da eylemli bir şekilde yapmalıyız" diyen sergi ekibi günler öncesinden kitleleri Güvenpark'a Ethem Sarısülük'ün vurulduğu yere çağırarak, serginin açıldığı 30 Mayıs günü 17.30'da burada bir eylem gerçekleştirdikten sonra sergi açıldı.

Halka açık olan sergi 15 Haziran'a kadar Kızılay'da bulunan Galeri Uray'da direnişin belleğini tazelemek isteyenler için açık olacak.

İstanbul

Haziran Direnişi'nin ikinci yılında Taksim Dayanışması ve BDSP'nin de aralarında yer aldığı devrimci ve ilerici kurumların çağrısıyla yüzlerce kişi katledilenleri anmak için 31 Mayıs'ta Taksim'de buluştu.

Eylem öncesinde polis Taksim'i abluka altına alırken İstiklal Caddesi üzerindeki Fransız Konsolosluk önünde TOMA ve çevik kuvvet ile barikat kuruldu.

Mimarlar Odası önünde ve ara sokaklarda toplanan kitle sloganlarla Mis Sokak girişinde toplandı. Taksim Dayanışması'nın "Her yerdeyiz" pankartı, karanfiller ve dövizler taşındı. Eylemde Haziran Direnişi'nde katledilenlerin fotoğrafları da taşındı. BDSP, DGB'nin de aralarında bulunduğu devrimci ve ilerici güçler

flama ve önlükleriyle yer aldı. DiSK, TMMOB, TTB temsilcileri de eylemdeydi.

Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan da eyleme katılarak Taksim Dayanışması'nın pankartını taşıdı.

Sloganlarla Taksim Meydanı'na doğru yürüyen kitlenin önü polis barikatıyla kesildi. Yapılan görüşmelere rağmen barikat açılmayınca bir süre oturma eylemi yapılarak sloganlarla yasakçı tutum protesto edildikten sonra anma barikat önünde gerçekleştirilirken yasakçı tutum teşhir edildi.

Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan da konuşma yaparak "Benim oğlum senin itibarını sıfırladı bu da sana dert olsun" dedi. Konuşma "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" sloganıyla karşılandı.

Haziran Direnişi'nde polisin sığıttığı plastik mermi nedeniyle bir gözünü kaybeden Volkan Kesanbilici, Ali İsmail Korkmaz'ın "Korkacaksın, titreyeceksin adı hükümet" sözleri ile engellemeye tepki gösterdi.

Haziran Direnişi'nde katledilenler için İstiklal Caddesi'ne karanfil bırakılarak eylem sonlandırıldı.

Adana

İlerici, devrimci kurumlar 31 Mayıs'ta Adana'da ortak bir eylem örgütledi. Eylem İnönü Parkı'nda buluşarak sloganlarla Atatürk Parkı'na yüründü.

Sınıf devrimcileri alana BDSP ve DGB flamalarıyla "Gezi'den metale sürüyor, sürececek mücadelemiz!" sloganı eşliğinde girdi.

Atatürk Parkı'na gelindiğinde Haziran Direnişi sürecinde katledilenler anısına saygı duruşu yapıldı. Ardından yapılan basın açıklamasında ise AKP gericiliğinin baskı politikaları protesto edilirken direnişin önemine değinildi. "Gezi'den Rojava'ya her yerdeyiz" pankartı açılan eylem sonrasında park alanında türküler eşliğinde halaylar çekildi.

Bolu

Bolu'da 31 Mayıs'ta bir araya gelen devrimci

ve ilerici güçler devrim şehitlerini andı ve Haziran Direnişi'ni selamladı.

Akbank önünde bir araya gelen devrimci ve ilerici kurumlar Haziran Direnişi sürecinde sermaye devleti tarafından katledilenlerin fotoğraflarının arkasında Kardelen Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eylemde sınıf devrimcileri "İşyanın sınırı, yaratıcılığın sonu yoktur", "Gezi'den Greif'e, Greif'ten metale sürüyor mücadele" dövizleri ile katılarak işçi sınıfının yükselen mücadelesine dikkat çekti.

Aksaray

Aksaray'da 31 Mayıs'ta Eğitim Sen ve DGB'nin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde metal işçilerinin mücadelesi de selamlandı.

Aksaray Kent Meydanı'nda sloganlarla başlayan eylemde basın açıklaması Eğitim Sen Aksaray Şube Başkanı tarafından gerçekleştirildi.

Açıklamada metal işçilerinin direnişi de geniş bir yer buldu. Haziran şehitlerinin isimleri okunarak "yaşiyor" sloganı atıldı.

Aksaray DGB eyleme "Metal işçileri yol gösteriyor", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Her yer Taksim her yer direniş" dövizleriyle katıldı.

Mersin

İlerici ve devrimci kurumların çağrısıyla Mersin Forumu önünde toplanan kitle sloganlar, şarkılar ve marşlar eşliğinde coşkulu bir şekilde çevre yolu güzergâhından Barış Meydanı'na yürüdü.

"Gezi'den metale direniş sürüyor!" sloganıyla metal direnişinin de selamlandığı yürüyüşün ardından Barış Meydanı'nda çeşitli kurumların sözcüleri kitleye seslendi.

Haziran Direnişi hakkında konuşmalar gerçekleştirilen eylem etkinlik havasında geçti. Buluşma, konuşmaların ardından Siempre müzik grubu

ile birlikte küçük bir konsere dönüştü. Ara ara Nazım Hikmet ve Turgut Uyar'dan şiirlerin de okunduğu etkinlik halaylarla son buldu.

Manisa

Manisa'da 31 Mayıs'ta yapılan eylemle Haziran Direnişi selamlandı.

Emek Barış ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla Eğitim Sen Manisa Şubesi önünde toplanan kitle AKP ilçe binasının olduğu cadde üzerinden yürüyüşle Manolya Meydanı'nda geldi. Yürüyüş sırasında, üzerinde Haziran Direnişi'nde katledilenlerin fotoğrafları ile "Gezi şehitleri ölümsüzdür!" ve "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" şiarlarının yazılı olduğu pankart taşındı.

Meydana varıldığında Eğitim Sen Şube Başkanı Metin Demirel tarafından basın açıklaması yapıldı. Eyleme DGB de destek verdi.

İzmir

KESK, DİSK ve TMMOB'un çağrısıyla 1 Haziran'da İzmir'de bir araya gelen yüzlerce kişi Cumhuriyet Meydanı'ndan Gündoğdu Meydanı'na coşkulu bir şekilde yürüdü.

Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan da kortejin önünde yer aldı. Gündoğdu Meydanı'na gelindiğinde Gezi şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu.

Ardından Gülsüm Elvan kitleyi selamladı. Anne Elvan çok yoğun duygular içinde olduğundan konuşma yapmadı. Kitle anne Elvan'ı "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" sloganıyla karşıladı.

Eylem programı Birleşik Metal üyesi Delphi Dizel'de çalışan Uğur Ümit Aslan'ın konuşmasıyla devam etti. Aslan, işçi sınıfı ve metal işçileri adına kitleyi selamlayarak başladığı konuşmasına, Haziran Direnişi'nin önemini anlatarak sürdürdü.

Ardından ortak basın açıklamasını yine bir işçi olan Ayşe Hazal Beytaş okudu. Beytaş, Haziran Direnişi'nin başlama nedenlerini anlatarak başladığı açıklamada, Haziran Direnişi'nin kazanımlarını özetleyerek devam etti.

Basın açıklamasının ardından Gezi şehitlerinin isimleri okunarak onlar için "gül" atıldı. Eylem Bandista'nın ezgilerinden sonra bitirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Ankara – Adana – Aksaray – Mersin – Bolu – İzmir – Manisa

Gebze'de Haziran şehitleri anıldı

Sınıf devrimcileri Gebze'de Haziran Direnişi'nin 2. yıldönümünde (31 Mayıs'ta) eylem ve etkinlik gerçekleştirdi.

Kent Meydanı'nda açılan seçim çadırı ile hem eylem ve etkinliğin duyurusu yapıldı hem de düzenin seçim oyununu bozma çağrısı yükseltildi. Eskiçarşı Çeşme önünde Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan ve BDSP imzalı "Haziran başlangıçtı, işçi sınıfı gelecek!" ozaliti ile eylem için buluşuldu. Sloganlarla Kent Meydanı'na doğru yürüyüş gerçekleştirildi.

Kent Meydanı'nda Mehmet Doğan, işçilere, emekçilere, gençlere ve kadınlara seslendi. Doğan, sömürü düzenini yıkmak ve işçilerin sosyalist

iktidarını kurmak için devrimci mücadelenin saflarında birleşme çağrısı yaptı.

Ardından Cumhuriyet Meydanı'na doğru yüründü. Cumhuriyet Meydanı'nda emekçilerden yalıtık bir biçimde polis bariyerlerinin içinde alanda etkinlik yapmayı tercih etmeyen sınıf devrimcileri meydanın girişinde etkinlik programını gerçekleştirdi. Etkinlik, saygı duruşu ile başladı.

Yapılan sunumu bir tiyatro gösterisi izledi.

Tiyatroda milletvekillerinin patronların sözcüsü olduğu ve seçimler teşhir edildi ardından devrimci şairlerden şiirlerin okunduğu bir dinleti sunuldu. BDSP konuşmasında, "Bursa'dan başlayan ve dalga dalga yayılan metal işçilerinin direnişi de artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını göstermiştir. Çürümüş sömürü düzeni devam etsin istemiyorsak, tek seçeneğimiz olan devrimin saflarını güçlendirelim" denilerek örgütlü mücadeleye çağrı yapıldı.

Ardından Mehmet Doğan da şunları ifade etti:

Haziran şehitleri anıldı

Haziran Direnişi sürecinde gerçekleştirilen eylemler sırasında polis terörü ve kontra saldırılar sonucu katledilenler anıldı.

Ankara'da Ethem için anma

Milyonların sokaklara-meydanlara aktığı Haziran Direnişi sürecindeki eylemlerin Ankara ayağında polis kurşunuyla vurularak katledilen Ethem Sarısülük 1 Haziran'da vurulduğu yer ve saatte anıldı.

Güvenpark'ta sloganlarla toplanan kitle ellerindeki karanfilleri Sarısülük'ün vurulduğu yere bıraktı. Sarısülük'ün vurulduğu saat olan 17.20'de hoparlörlerden gelen 3 el silah sesinin ardından alanda bulunanlar ölü taklidi yaparak kendilerini yere bıraktı. Bir süre yerde hareketsiz yatan eylemciler "Hepimiz Ethemiz öldürmekle bitmeyiz!" sloganları atarak ayağa kalktı.

Ethem Sarısülük'ün ağabeyleri Mustafa, Cem ve İkrar Sarısülük ile anne Saygı Sarısülük anma etkinliğine katıldı.

Mehmet Ayvalıtaş ve Fadime Ana anıldı

Haziran Direnişi sürecinde İstanbul Ataşehir'deki 1 Mayıs Mahallesi'nde yaşamını yitiren Mehmet Ayvalıtaş ile mahkemeler sürecinde yaşamını yitiren annesi Fadime Ayvalıtaş 2 Haziran'da Çekmeköy'deki mezarları başında anıldı.

Yapılan konuşmada Haziran sürecine değinilerek Mehmet ve ölümsüzleşenlerin halkların, emekçilerin özgürlükleri için kendini öne atan gençlerin

mücadelesinin sürdürüleceği ifade edildi.

Baba Ali Ayvalıtaş, oğlunun katledilmesi ile büyük bir acı yaşadıklarını, eşi Fadime Ayvalıtaş'ın yaşadığı acıya dayanamayarak hayatını kaybettiğini belirtti.

Oğlunun ölümünden hükümetin sorumlu olduğunu söyledi.

Ayvalıtaş davasını takip eden avukatlardan Arzu Becerik ise dava sürecinde yol alınmadığını bunun acıyı ve öfkeyi arttırdığını belirterek acıya katlanarak öfkeyi ise mücadeleyi büyütmeye yönelterek Gezi'de ölümsüzleşenlerin anısının yaşatılması gerektiğini ifade etti.

Mehmet Ayvalıtaş'ın mezarı başında yapılan anmanın ardından anne Fadime Ayvalıtaş'ın mezarına gidilerek burada da kısa bir anma yapıldı.

Ali İsmail Korkmaz anıldı

Haziran Direnişi'nde Eskişehir'de polis ve sivil faşistler tarafından uğradığı saldırı sonucunda hayatını kaybeden Ali İsmail Korkmaz, 2 Haziran'da saldırıya uğradığı fırının önünde yapılan bir etkinlikte anıldı.

Anmaya baba Şahap Korkmaz ve ağabey Gürkan Korkmaz da katıldı. Ağabey Gürkan Korkmaz AKP'nin emrindeki polis ve esnafın birlikte saldırarak kardeşini katletmesini teşhir etti, tepkisini dile getirdi. Buna karşın yanlarında olmaya devam eden Eskişehirliilere ise teşekkür etti.

Konuşmaların ardından kitle fırının karşısında yere konulan Ali İsmail Korkmaz'ın fotoğrafının yanına kırmızı karanfiller bıraktı.

"Bizler sizlere yalan vaatlerde bulunmuyoruz. Sizlere insanca yaşanabilecek bir dünyayı beraber kurma çağrısı yapıyoruz. Devrim ve sosyalizm saflarında birleşme çağrısı yapıyoruz. Bunun için ne seçim ne meclis! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde."

Konuşmaların ardından çevredeki emekçilerin katılımı ile halaylar ve horonlarla etkinlik sona erdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Koç sermayesinin “acıklı” hikayesi

R. U. Kurşun

İşçiye 2 liralık zammı çok gören Koç, işçinin alınteriyle Fenerbahçe’ye başkan olma hayali kuruyor.

Hangimiz duymadık ki Vehbi Koç’un Ankara’da Çıkrıkçılar’da küçük bir dükkandan yola çıkıp bugün Türkiye’nin en büyük sermayesini yarattığını. “Başarı” hikayelerinin başında gelmez mi bu ülke tarihinde. Peki “böylesi bir zenginlik nasıl yaratılır?” diye sorulmaz mı hiç. Emek harçayarak mı, gecesini gündüzüne katarak mı, şans mı, akıl mı? Bunlar böylesi bir zenginliği açıklayabilir mi? Elbette ki hayır. Başkalarının, milyonların emeklerinin sömürsünden başka hiçbir şey açıklayamaz böylesi bir zenginliği. Ve bu sadece Koç Ailesi’nin değil, onun mensup olduğu burjuva sınıfının ve onun iktidarının tarifidir bu aynı zamanda.

İşçinin emeğinin sömürsü bu düzenin temelidir. Yaratılan bütün bir zenginliğin temelinde emek-gücü olduğuna göre, buna el koymadan bir kimsenin sadece kendi emeği üzerinden böylesi bir zenginliğin yaratılmayacağı açıktır. Bu öyle bir sömürü sistemidir ki sadece kendi sınırları içinde emeği sömürmek yetmez, yeni emek piyasaları, yeni hammadde kaynakları ve pazarlar bulmalısın ki yaşayabilesin.

Vehbi Koç’un ardından gelen Rahmi Koç da, onun oğulları Mustafa Koç ve Ali Koç da bu işleyen çarkın dışında değildir elbette. Elleri bulundukları sermaye üzerinden bakıldığında, bu ülkede çarkın en temel dişlisi ve kazananıdır.

Dünyaca ünlü ekonomi dergisinin listelediği Fortune Global 500 listesine Türkiye’den sadece Koç Holding’in girmesi ve sürekli yükseliyor olması şaşırtıcı değildir. Bunun şaşırtıcı olmadığını bugün metal işçileri çok daha net görmektedir. Zira kendi emeklerinin karşılığını istediklerinde karşılaştıkları sınıf tutumu, yıllardır emeklerini sömüren Koçlar’ın nasıl zenginleştirdiğini göstermektedir. Kölelik koşullarında çalıştırılan, çalışma süreleri ve yoğunluğu sürekli arttırılan otomotiv sektöründe Tofaş, Ford, Otocar, Türk Traktör üzerinden hem Türkiye piyasasının hatırı sayılır bir kısmını elinde bulunduran hem de ihracat ile büyümesini arttıran Koçlar bütün bu zenginliği işçiler üzerinde kurdukları sömürü düzenlerine borçludur. Bu düzen öyle bir düzendir ki polisi, yargısı hükümeti patronu korur. Medyası işçinin direnişinden bahsetmez. “İşçinin sendikası” Türk Metal patrona

çalışır. MESS ile birlikte metal patronları örgütlü bir güç oluşturur ve Koçlar başında yer alır. Bu öyle bir düzendir ki geçtiğimiz yıl Ford Otosan kârlılığını %181 arttırır, ihracatı %64 artar, Tofaş iç satışta %57 büyür, ihracatta %19 büyür. Ancak işçiye verilen zam %5-6 olur.

Bu düzen öyle bir zenginlik yaratır ki Koçlar’a, işçiye vermedikleri üzerinden yeni yeni yatırımlar yaparlar. Mustafa Koç 1,4 milyar dolar yatırarak yeni modellerin üretimine başlayacaklarını açıklar.

Ve işçinin saat ücretlerine istediği 2 liralık zam çok gelir Koçlar’a. Ki o iki lira %20-25 zam anlamına gelmektedir sadece. Ama işçinin ne haddine böylesi bir zam. Terörist olur, vatan haini olur, işten atılır, gözaltı tutuklama tehditleri alır. Direnişe geçer. Tuvaletler kullanılmaz, elektriği, suyu kesilir. Elllerinden gelse oksijenini keserler.

Ve sonra bizlerin emeklerinin sömürsü üzerinden Koçlar “emekçi çocuklarını okutur”, “sosyal yardım kampanyaları” yapar. Hastaneler, okullar açar. “Yardımsaver” olurlar, sanki kendi emekleriymiş gibi boy boy fotoğraf çektirirler.

Sonra Ali Koç çıkar “üzüntüsünü” dile getirir: “Büyüme trendinde olmayan bir şeyler var. O da reel ücretler. Ücretlerin milli gelirden aldığı pay

büyümemektedir. Her şey yükselirken reel ücretlerin düşmesi, ücretlerin milli gelirden aldığı payın düşüyor olması, kendi içinde kabul edilmesini çok güç bir fenomen olarak görüyorum.” Kabul edilemez koşullarda çalışan işçilerde huzursuzluğun arttığına inandığını belirten Koç, “Giderek artan toplumsal ve sosyal gerginliklerin daha fazla oyalanmaya, daha fazla ötelenmeye tahammülü olmadığına inanıyoruz” der. Elbette onun üzüntüsü işçilerin kötü koşullarda çalışması değildir. Onun üzüntüsü bu koşullarda yaşayan insanların ayaklanma ihtimalindedir. Büyümeyen reel ücretler varsa eğer ve buna üzülmüyorsa, binlerce metal işçisi ayağa kalktığında saat ücretlerine 2 liralık zam neden çok görünür Koçlara?

Ancak aynı Ali Koç, Fenerbahçe’de para krizini çözer. Basketbol, voleybol ve bir dizi branştaki sporunun alacağı ödemesi için devreye girer. Birçok haber kanalı, “Ali Koç da atağa kalktı” başlığıyla Ali Koç’un Düzce Topuk Yaylası’nda Fenerbahçe Spor Kulübü için yaptırılmayı düşündüğü tesislerin haberini yapar.

Aynı Ali Koç “çocukluk hayalim” dediği Fenerbahçe’de başkanlığa adım adım yürür. Ve başkanlık yolunda attığı adımların da harcadığı parayla doğru orantılı olduğu açıktır. Zira Koç soyadı bu düzende birçok kapıyı açar. İnsanlara “Ali Koç başkan Fenerbahçe şampiyon!” dedirtir. Zira bugünün endüstriyel futbolunda şampiyonluk parayla kazanılır. Hiç düşünmez mi emekçi, neden Fenerbahçe’ye hep patronlar başkanlık eder diye? Hem de bizlerin alınterinin sömürsü üzerinden... Saat ücretine 2 liralık zammı çok görenlerin bizlere vermediklerini hoyratça harcaması hiç mi gözümüze batmaz?

Biz sustukça Koçlar’ın başını çektiği bu sömürü düzeni devam eder. Ve bizlerin alınteri üzerinden daha çok keyif çatar, sefa sürerler. Biz emeğimize sahip çıkmazsak, biz emeğin iktidarını kurmazsak daha çok okuruz Koçlar’ın “başarı” hikayelerini. Ancak bu düzende her “başarı”nın arkasında işçinin alınteri vardır.

Metalde grev dalgası ihracat şampiyonlarını vurdu

Metal işkolunda ana sanayideki fabrikalarda binlerce işçinin şalterleri indirip hakları için direniş ve grev yolunu tutması otomotiv tekellerini vurdu.

Uludağ Otomotiv Endüstrisi İhracatçıları Birliği (OİB) Başkanı Orhan Sabuncu, ayağa kalkan metal işçilerinin eylemlerini hatırlatarak, “Mayıs ayında ihracatta eşya taşımaya mahsus motorlu taşıtlarda yüzde 47, binek otomobillerde de yüzde 34’ü bulan kayıpların yaşanmasında bazı ana ve yan sanayi firmalarımızda üretim durmalarının da etkili olduğunu düşünüyoruz” itirafında bulundu.

Türkiye genel ihracatında yaşanan gerilemenin

tüm sektörlerde de olumsuz olarak etki yaptığını açıklayan Sabuncu’nun, otomotiv sektöründeki ihracatın Mayıs ayında geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 27 azaldığını söylemesi dikkat çekti.

Sabuncu’nun, buna rağmen sektörel olarak bu alanda yüzde 14 dış satış payı ile lider olduklarını açıklaması metal işçisinin alınteri üzerinden kırılan kar rekorlarının tekelleri hala zirvede tuttuğuna işaret etti.

OİB’in açıkladığı Mayıs ayı ihracat verilerine göre, ihracatta parite kaynaklı olarak 236 milyon dolarlık kayıp yaşandı.

Gerçekler saldırılarla gizlenemez!

AKP iktidarının insani yardım aldatmacasıyla dinci-gerici çetelere silah yardımıyla bulunduğu dair belge ve bilgilerle ilgili olarak daha önce de sermaye basınına haberler yansımıştı. Son gelişmeler ise AKP iktidarının Suriye'deki iç savaşa benzin taşıdığına açık kanıtı olarak kayıtlara geçti. MİT TIR'ları ile ilgili savcılık dosyasında yer alan görüntülere ulaşan *Cumhuriyet* gazetesi, dinci-gerici AKP iktidarının kirli yüzüne ışık tuttu.

Savaş suçunun kanıtı

Suriye'ye silah ve mühimmat taşıyan kamyonlar 2014'te Hatay'ın Kırıkhan ilçesinde ve Adana'da durdurulmuştu. Kamyonlarda silah ve mühimmat bulunmuştu. AKP iktidarı harekete geçmiş, Hatay ve Adana valilerine aramalara devam edilmemesi için talimat vermişti. MİT'e ait araçların durdurulması ve aranması olayıyla ilgili olarak yazılı, görsel ve internet medyasında her türlü yayının yapılması da yasaklanmıştı.

Dönemin Terörle Mücadele Kanunu 10. maddeyle yetkili Adana Cumhuriyet Savcısı Özcan Şişman, TIR'ların aranmasını engelleyen kişiler hakkında suç duyurusunda bulundu, daha sonra 15 Ocak 2015'te aralarında Özcan Şişman'ın da olduğu beş savcı, "soruşturmanın selameti" gereği görevden alındı. Daha sonra TIR'ların durdurulmasından sorumlu olan başsavcı, savcılar ve jandarma komutanları hakkında tutuklama ve yakalama kararları çıkarıldı.

Dinci iktidar MİT TIR'larının aranmasını devlet terörü ile karşılamıştı. Dönemin Dışişleri bakanı Ahmet Davutoğlu da "TIR'lar Türkmenlere gidiyordu. İçinde ne olduğu kimseyi ilgilendirmez" demişti. Dönemin Başbakanı Tayyip Erdoğan, İçişleri Bakanı Efkân Ala ve tüm devletliler silah taşıdığı iddiasını reddetmiş, TIR'ların Suriye'deki Türkmenlere yardım için gıda ve ilaç maddeleri taşıdığı yalanına dört elle sarılmışlardı.

Cumhuriyet gazetesinde yer alan görüntü ve belgeler AKP iktidarının Suriye'de iç savaşı büyütme için çaba gösterdiğini tüm çıplaklığı ile açığa çıkardı. Görüntülerde, TIR'larda bulunan çelik kutuların içine yerleştirilen karton kutuların üstünde ilaçlar olduğu ancak bu kutuların altına gizlenmiş havan, top ve tüfek mermileri bulunduğu açığa çıktı.

Üç TIR'da yapılan aramalarda toplam 1000 adet 100 mm'lik top ile 50 bin adet makineli tüfek, 30 bin adet ağır makineli tüfek ve 1000 adet havan mühimmatı mermisi bulunmuştu. Gazete, savcılık

MİT TIR'larının içinde yapılan çekimlerde, kutulardaki silahların ve mühimmatın seri numaraları açığa görünüyor.

talimatıyla yapılan incelemelerde, "mühimmatın Rus menşeli olduğu, eski Doğu Bloku ülkelerinden temin edildiği ve herhangi bir çarpışma anında infilak etme riski taşıdığı"nın tespit edildiğini de aktardı.

Türkiye'nin silah satışında Suriye'deki muhatabı kadar, satılan "ürünlerin" ne olduğu da önem taşıyor. Satılan silahlar arasında bombalar, ağır toplar, uçaksavarlar, ateşli silahlar, mermiler, spor amaçlı av tüfekleri, muştalar, kılıç ve palalar da yer alıyor.

AKP yavuz hırsız rolünde

Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar başta Tayyip Erdoğan olmak üzere tüm devletlilerin tehdidine maruz kaldı. Can Dündar hakkında "casusluk" iddiasıyla AKP'nin ebedi şefi Tayyip Erdoğan ve diğer yetkililer suç duyurusunda bulundular.

Oysa Suriye'deki dinci-kontra çetelere maddi destek veren AKP iktidarıydı. AKP iktidarı siyonist İsrail devleti ile birlikte dinci çeteleri desteklemişti. Dinci çetelerle işbirliği yapmış ve sahip olduğu istihbarat bilgilerini onlara vermişti. Yaptığı silah yardımı nedeniyle AKP iktidarı dinci çetelerin hastane ve okulları bombalamasına, çocukları katletmesine ortak olmuştu.

AKP iktidarı Suriye'de katliam yapan dinci çeteleri ödüllendirdi. Dinci çete elemanlarını, daha doğrusu katilleri lüks otellerde ağırlayıp, besledi. Dinci çeteleri uluslararası müdahaleyi meşrulaştırmak ve emperyalist işgalin zeminini oluşturmak için kullandı. Bu çerçevede provokasyonlara onay verdi. Yapılan sınır ihlallerine göz yumdu. Sermaye medyasına yalan haberler servis edip dinci çetelerin Suriye'yi kaosa

Cumhuriyet, 19 Ocak 2014'te ihbar üze durdurulan TIR'ların görüntülerine ula: **MİT TIR'LARI AĞZINA KADAR SİLAH D SAVCI ENGELLEDİ**

ADANA Savcılığı bir ihbar üzerine Adana Ceyhan Sirkeci girişlerinde üç TIR'ı durdurmuş, operasyon MİT ile savcılığı karşı karşıya getirmişti. Savcılığın "silah taşıyor" gerekçesiyle durdurduğu TIR'lara el koyması MİT ve valilik emrindeki polisler tarafından engellenmiş, Erdoğan devreye girerek savcılığın işlem yapmasına izin vermemişti.

SURİYE'YE SİLAH

OLAYIN medyaya yansması üzerine dönemin Başbakanı Erdoğan ve İçişleri Bakanı Ala, TIR'ların hükümetin bilgisi dahilinde Suriye'deki Türkmenlere gıda yardımı götürdüğünü savundular. *Cumhuriyet*'in ele geçirdiği görüntüler, o TIR'ların Suriye'deki iç savaşta kullanılacak silah ve askeri malzeme taşıdığı ortaya çıkardı.

MİT TIR'INDAN ÇI SİLAHLARIN DÖK

**1000 HAVAN
1000 TOP MERMİ
50 BİN MAKİNELİ
TÜFEK MERMİSİ
30 BİN AĞIR
MAKİNELİ TÜFEK
MERMİSİ**

sürüklenmesini mazur göstermeye çalıştı.

AKP iktidarının Suriye'ye yönelik savaş politikası nedeniyle milyonlarca Suriyeli, "sığınmacı" konumuna itildi. Bu nedenle Suriyeliler evinden, yurdundan ayrı düştüler. Suriyelileri Türkiye'nin demografik yapısını değiştirmek için de kullandılar. Ayrıca AKP iktidarı Suriyelilerin bir kısmının seçmen olmasının yolunu açarak seçimlerde avantajlı konuma da gelmek istedi. Göçmen Suriyelilerin bir kısmını ise gerici milis olarak kullandı. AKP iktidarı tarihi eserlerin, fabrikaların, gıda maddelerinin Suriye'den çıkarılmasına destek verdi. Kadınların, çocuk yaşta kızların köle gibi satılmasına aldırış etmedi.

AKP iktidarı önce Suriye'de yaşanan kaosa benzin taşıdı. Ardından ise mağduru oynayarak NATO füzelerinin Türkiye'de konuşlanmasını sağladı. Savaş çığırkanlığını güçlendirmek için arsızca "Atarız bir roket, savaş çıkarız" dedi. Yardım kuruluşlarını, sağlık örgütlerini paravan olarak kullanıp silah sevkiyatını aralıksız sürdürdü.

Cumhuriyet gazetesi tarafından deşifre edilen TIR'larda saklanan silahlar iki yıldır işlenen suçların sadece küçük bir parçasıdır. TIR'larda saklanan silahları deşifre eden *Cumhuriyet* gazetesine yönelik hayasızca saldırı, Can Dündar'a yönelik yargı terörü AKP iktidarının ne denli gözünü kararttığına açık göstergesidir.

Özelde Tayyip Erdoğan, genelde AKP iktidarı sözcüleri MİT TIR'larını haber yapan Can Dündar'a, "bedelini ağır ödeyecek, öyle bırakmam onu" demektedir. Devletlilerin bu söylemleri burjuva anlamda bile basın özgürlüğü ve haber alma hakkının engellendiği Türkiye gerçeğinin göstergesidir. Ayrıca *Cumhuriyet* gazetesi ve Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar'ı hedef göstermek ve can güvenliğini tehlikeye sokmaktır.

AKP iktidarı *Cumhuriyet* gazetesine ve Can Dündar'a yönelik saldırganlıkla savaş suçlarını örtmeye, kirli çamaşırlarının ortalığa saçılmasını ve çöküşünü durdurmaya çalışıyor. Aynı tehditleri, baskı ve hukuk terörünü emekçilere karşı da kullanıyor. Dinci parti yetkilileri baskı, zorbalık ve hukuk terörüyle emekçilerin seslerini bastıracağını sanıyorlar. Ancak bu kirli hesaplar tutmayacaktır. İşçi ve emekçiler özelde AKP iktidarının genelde sermaye devletinin kirli savaş suçlarının hesabını mutlaka soracaklardır.

Cumhuriyet'e MİT TIR'ları soruşturması

Adana'da Ocak 2014'te gerici çetelere silah taşıyan MİT TIR'larının savcılık kararıyla durdurulması sırasında çekilen görüntüleri yayınladığı için *Cumhuriyet* gazetesi hakkında "terör soruşturması" başlatıldı.

AKP'nin şefleri, sözkonusu TIR'ların savcılık kararıyla aranmasını valiliğe talimat vererek engellemeye çalışmış, daha sonra yaptıkları

açıklamalarda TIR'larda "insani yardım malzemelerinin taşındığı" iddia edilmişti.

Görüntülerde ise, TIR'larda yapılan aramada malzemelerin sökülüşü sırasında 6 kasadan, toplam 1000 adet 100mm'lik top mermisi, 50 bin adet makineli tüfek mermisi, 30 bin adet ağır makineli tüfek mermisi (12.7 mm) ve 1000 adet havan mühimmatı çıktığı görülüyor.

Bir savaşın en acı tanıkları: Kadınlar

Dolmuşta giderken kendi aralarında konuşan iki genç;

- Yeni kadınlar gelmiş, güzel kadınlar. (Genelevden bahsediliyor)

- Evet, ben de gördüm. Suriyeli kadınlar gelmiş.

Bir iç savaş ve milyonlarca mağdur insan. Neden savaş yaşandığından bile habersiz milyonlarca kadın, çocuk ve yaşlı. Hepsi kendi topraklarında boy gösteren, emperyalist çıkar odaklı bir iç savaşın kurbanı. Bu savaş şüphesiz Suriye halklarını çok büyük ölçüde etkiledi ancak bugüne kadar olduğu gibi en büyük zararı kadınlar ve çocuklar gördü.

Dillerini bilmedikleri bir ülkeye göç etmek zorunda kalıp burada ise sahip oldukları çocuklara bakmak yükümlülüğü altında olan kadınlar içler acısı durumlarla karşılaşmaya devam ediyor. Emperyalist beslemeler IŞİD, Nusra, ÖSO gibi vahşi çetelerin katlinden, tecavüzünden ve zulmünden kaçan kadınlar bu kez sığındıkları Türkiye topraklarında tecavüz ile karşılaştılar. Taciz ve tecavüz saldırılarının yaygın olduğu Türkiye'de Suriyeli kadınlar birer "eşya" gibi alınıp satılmakta, karşılığı ödenmeyen kiralar için mülk sahipleri tarafından bedel olarak istenmektedir.

Her şeye rağmen hayatlarını devam ettirmek zorunda kalan kadınlar sermaye tarafından vahşice ve insanlık dışı şekilde sömürülmektedir. Suriyeli kadınlar asgari ücretin yarısı bile olmayan ücretlerle normal çalışma saatlerinin üstünde güvencesiz şekilde çalıştırılmakta. Kimi zaman da çalıştıkları işyerlerinde tacize ve tecavüze uğramaktadırlar. Çalıştıkları iş kollarında geçimlerini sağlayacak kadar ücret alamayan kadınlar ise sömürü düzeninin başka bir rezilliği olan kadın bedeninin ticarethanelerine yani genelevlere satılmaktadır. Sömürü düzeninde emeğinin karşılığını alamayan kadınlar bu kez sömürü düzeninin başka bir iğrenç yönünden dolayı mağduriyet yaşamaktadırlar. Genelevlere satılmayan kadınlar ise yine erkek egemen sömürü düzeninin bir başka kadın ticaret geleneği olan "kuma"lık adı altında erkeklerle satılmaktadır.

Alman *Der Stern* dergisinin yaptığı araştırmaya göre, Türkiye'de 372 bin kadın kuma olarak, ikinci veya üçüncü eş olarak satılmaktadır. Araştırmada bu kadın ticaretinin %7'sinin çok eşli erkeklerle yapıldığı belirtilirken kadınların bin 800 avro civarı paraya satıldığı aktarılmakta. Bu haberin doğruluğu ise Urfa'da yapılan görüşme kayıtları ile kesinleştirildi.

Baktığımızda bu yaşananlar baştan aşağı kapitalizmin kadın konusunda teşhiridir. En yoksul kadından lüks hayat süren manken kadınlara (manken kadınların bedenlerinin reklam aracı olarak kullanılması açısından) kadar kadının bedenini metalaştıran kapitalist sistem, yarattığı savaşlarla hem kadınları hem de toplumun diğer kesimlerini çok büyük psikolojik ve sosyolojik yıkımlara mahkûm etmektedir. Kadını fabrikada ve tarlada ucuz iş gücü, metropollerde ise bir zevk kaynağı olarak gören ve onu ticareti için bir hammadde olarak kullanan erkek egemen sömürü düzeninde kadının yeri tamamıyla burada yazıldığı gibidir.

Emperyalist savaş ve saldırganlıklar her zaman böyle yıkımlara neden olmuş, kadınları ve tüm toplumu daima böyle yıkımlara mahkûm etmiştir. Bu nedenle kapitalist sistem aşılmadan yapılan "Kadın Bakanlığı" tartışmaları böylesi toplumsal ve evrensel bir soruna ne çözüm getirebilir? Kadın sorunu toplumsal bir sorundur ve toplumsal sorunlar ancak toplumsal devrimlerle çözülebilir. Kapitalist sistemde kadının yaşamı bu durumda iken kadınların asıl ve köklü kurtuluşu kapitalizme karşı sosyalizmdir. Ancak şunu belirtmekte fayda vardır; kadın sorununa her ne kadar çözüm olmayacaksa bile bu düzen çerçevesinde kadınların sorunlarını hafifletebilecek her türlü reform için devrimci programatik perspektif ile sonuna kadar mücadele edilmelidir. İnsanlığın olduğu gibi kadınların da kurtuluşu sosyalizmdir.

Yaşamak için sosyalizm!

Serwan

Yine 'iyi hal' indirimi

Sermaye devleti, kadın katillerinin yargılandığı davalarda "iyi hal" ve "tahrik" indirimleri yaparak yeni kadın cinayetlerinin önünü açıyor.

Son olarak Adana'da ev yaptırmak için çektiği kredi borcu yüzünden tartıştığı eşi 52 yaşındaki Nazife Karlılar'ı bıçaklayarak öldüren 65 yaşındaki Mustafa Karlılar, "iyi hal" ve "tahrik indirimi" uygulanarak 20 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Merkez Seyhan İlçesi'nin Fevzipaşa Mahallesi'nde yaşayan işçi emeklisi Mustafa Karlılar, kendisine ait olan 3 katlı evin damına geçen yıl prefabrik kat yaptırdı. Bu yüzden de bankalardan kredi çeken Karlılar, ödemede güçlük çekince eşi Nazife Karlılar ile arası bozuldu. Karlılar çifti, geçen 5 Şubat gecesi aynı konu yüzünden tartışmaya başladı. Mustafa Karlılar, mutfak tezgahı üzerinden aldığı bıçakla 3 çocuğunun annesi Nazife Karlılar'ı bıçakladı. Göğsünden aldığı 4 bıçak darbesi ile ağır yaralanan Nazife Karlılar, götürüldüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Tutuklanan Mustafa Karlılar, eşini öldürme suçundan ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezası istemiyle 2 Haziran'da Adana 4'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde karar duruşmasına çıktı. Eşinin kendisini aşağılayarak tahrik ettiğini ve eline aldığı cismin bıçak olduğunu bile bilmediğini öne sürdü.

Savunmanın iddialarını esas alan mahkeme heyeti, önce eşini öldürme suçundan ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezasına çarptırdı. Mustafa Karlılar'ın eşini "tahrik" altında öldürdüğüne kanaat getiren mahkeme heyeti, "iyi hal" indirimi de uygulayarak cezayı 20 yıl hapse düşürdü. Bir kadın cinayeti davasında da devlet katili korumuş oldu.

Mülteci kamplarında toplu tecavüz vahşeti

Malezya haber ajansı Bernama, Tayland'da mülteci kampında kalan bir kadının anlatımlarına dayandığı haberinde, Tayland ve Malezya'da mülteci kamplarında kalan Rohingya kadınların bekçilerin tecavüzüne uğradığını duyurdu.

Haberde, mülteci kamplarında kalan genç kadınların gece yarısı bekçiler tarafından bilinmeyen bir yere götürülerek tecavüze uğradığı bilgisi yer aldı.

Tecavüzlerin sadece Tayland'daki mülteci kamplarıyla sınırlı olmadığı, sınırın Malezya tarafındaki mülteci kampında da buna benzer tecavüzlerin yaşandığı aktarıldı.

Myanmar'da azınlık olarak yaşayan ve sistematik olarak ayrımcılığa maruz kalan Rohingya'lar geçen haftalarda Myanmar'dan deniz yoluyla kaçarak, Malezya, Tayland ve Endonezya'ya sığınmıştı.

TTB'nin Şakran'da hak ihlalleri raporundan yansıyanlar

Hapishanelerde çocuklara işkence yapılıyor

Türk Tabipler Birliği (TTB), Şakran Hapishanesi'nde çocuk tutuklulara yapılan işkenceyi rapor haline getirip yayınladı.

Raporda, çocuklarla yapılan görüşmelerde çocukların "disiplin cezalarının keyfi verildiğinden, adaletsiz ve eşitsiz olduğundan, bazı koşulların ve bazı çocukların korunduğundan, bazılarının ise fazlasıyla uygulandığından" yakındığı belirtildi.

Dayak

Rapora göre;

* Görüşülen çocuklardan biri "Baş memurun odasında 4-5 CİK tarafından dövüldüğünü; önce elle vurduklarını, yere düştüğünde tekmelediklerini" belirtti. 1,5 ay içinde üç kez benzer biçimde dayığa maruz kaldığını anlattı. Bu odada kamera da olmadığını; yüzüne vurmadıklarını, vücudunda da iz kalmadığını" söyledi.

* Bir diğer çocuk "Bir infaz koruma memuru sürekli ters bakıyor, ters konuşuyor, tahrik etmeye çalışıyor sanki. Sonra bahçeye alıyorlar (personel bahçesi) orada dövüyorlar" ifadelerini kullandı.

* Bir çocuk da 3-4 ay kadar önce başka bir koşutta kaldığı dönemde infaz koruma memurlarından dayak yediğini anlattı.

Hayati tehlike

Raporda ağır ruhsal sorunları olan çocukların cezaevinde tutulmaya devam edilmesinin çocuklar için hayati tehlike içerdiği de yazıldı.

"Ruhsal sağlıklarının daha da bozulmasına, sorunların kronikleşmesine ve ilerlemesine yol açmaktadır; cezaevinde aynı birimde kalan çocuklar için ek sorunlara yol açmaktadır." (www.bianet.org)

Raporda yazılanlara bile "vahşet" sözünü kullanmak hiç abartı olmayacak. Ama gerçeklik, raporda ortaya serilen "vahşet"ten misliyle fazladır.

Yaşanan geçeklik, raporda yazılanlardan misliyle fazladır derken, TTB raporunu sınırlamıştır demiyoruz. Sonuçta işkenceyi yaşayan çocuklara sorularak rapor hazırlandı. Çocukların, kendilerine sorulan soruları tam olarak yanıtlamamaları, hatta hiç yanıtlamamaları yönünde, işkencecileri tarafından "uyarılmadıklarını" (tehdit edilmediklerini) düşünmemiz için hiçbir neden yok. 2 yıl önce cinsel istismarla gündeme gelen ve gündemden düşmeyen hapishanede, çocuklar cinsel istismardan neredeyse hiç söz etmiyor.

Cinsel istismar Şakran'da sadece bir sapkınlık olarak ele alınsa bile, yaklaşık 3 yıl önce Pozantı Cezaevi'nde "taş atan çocuklara" yapılan cinsel istismar, sapkınlık olduğu kadar, siyasal bir saldırganlıktır da. Ki bunlar basına yansıyanlar. Neredeyse bütün çocuk tutuk evlerinde, Pozantı ve Şakran'da basına yansıyan saldırıların çok daha fazlası oluyor.

Çocuğun hapse atılması bile işkencedir

Özgürlüğü için "taş atan" çocuklar, Filistin'deki "taş generalleri" in Kürdistan yansımasıdır. "Taş generalleri" in tutuklanması, hatta katledilmesi, İsrail Siyonizmi'nden farksızlaşmaktır. Ki hiçbir farkları yok. Yani "taş generalleri" in tutuklanması, Kürt halkına yönelik saldırının bir parçasıdır. Bundan ayrı ele alınamaz.

Bir başka örnek; Ogün Samast da nüfus kağıdı yaşı olarak Hrant Dink'i katlettiğinde 18 yaşın altındaydı. Bu yüzden, 2007'de Samast'ın fotoğrafını yayınlayan gazeteler bile ceza almıştı. Yani sermaye devleti kendi yarattığı katilini "çocuk" diye korumuştur.

Öte yandan baklava çaldı diye çocuklara yılları bulan cezalar verdiler. Bu çocuklar hapishanede hiç işkenceye uğramasalar bile, çocuğu tecritte tutmasa bile, hapsetmek işkence değil mi? Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) suç saydığı her şey, yazılı olmasa da, gerçekte işçi ve emekçi çocukları için yürürlüktedir. Uyuşturucu kullanımından, hırsızlığa kadar hapishanelerdeki çocukların ezici bir çoğunluğu emekçi çocuklarıdır. Onları "suça" iten temel neden de yokluk, yoksulluktur. Çocukların işlediği "suç" karşısında onlara ne yapılacağı değil, öncelikli olan, onları "suça" iten nedenleri ortadan kaldırmaktır.

Çocukları "suç" a iten nedenlerin kaynağı kapitalizmdir. Kapitalizmde işçi ve emekçi çocuğu sadece yoksul değil, aynı zamanda geleceksizdir de. Onları bekleyen en ideal gelecek, anne ve babası gibi işçi ve emekçi olmasıdır. İşsiz kalma ihtimali ise güçlü bir olasılıktır. Eğitim paralı olduğu için okuma şansı da giderek yok oluyor. Öte yandan her çocuk mahallesinde üniversiteyi bitirdiği halde iş bulamayan abi ve ablalarını görüyor. Hastalansa o an ailesinde para yoksa hastaneye bile gidemiyor. Özcesi bugünün

kapitalist Türkiye'sinde yoksul çocuğun TCK'nın suç saydığı şeyleri yapması, olağan bir durum.

Çocukların, Şakran gibi hapishanelere konulmasının nedeni kapitalizmse, çocukları bu işkenceden kurtarmanın tek gerçekçi yolu, kapitalizmi tarihin çöp sepetine göndermektir. İşçi ve emekçi çocukları için de tek kurtuluş devrim ve sosyalizmdir.

Bu bilimsel bir doğru. Ama bu çocuklara uygulanan işkenceye bugün sessiz kalınması anlamına gelmiyor. TTB'nin yaptığı bu temelde anlamlı bir çalışmadır. Biz işçi ve emekçiyssek, yarın bizim çocuklarımız da şu veya bu nedenle hapsedilebilir. Çocuklarımızın işkence edilmesine sessiz kalamayız. Çocuklarımızın hapse atılması gibi bir işkenceye karşı sesimizi yükseltmeliyiz.

M. Kurşun

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/22 * 5 Haziran 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Yeni sendika için hazırlanan tüzük taslağı tartışmaya açıldı...

Var mı böyle sendika!

Metal İşçileri Birliği, büyük metal hareketi içerisinde gündemleşen yeni sendikaya dair bir taslak tüzük yayınladı. Taslakta sendikanın amaç ve ilkeleriyle ilgili bölümde şunlar ifade ediyor;

Madde 2) Sendikanın Amacı ve İlkeleri:
Sendika ağalığına karşı büyük direnişle tarih yazan metal işçileri tarafından kurulan ... Sendikası, metal ve otomotiv işçilerine insanca bir yaşam ve çalışma koşulları sağlamak için mücadele eder.

Bunun için şu ilkeleri benimser:

- 1- Hak ve çıkarları için metal işçisini birleştirir.
- 2- Sömürüye karşı demokratik yöntemleri ile fiili-meşru mücadeleyi örgütlemeyi esas alır.
- 3- Yaşadığı sorunların çözümü için metal işçisinin örgütlenmesini sağlar.
- 4- Üyeleri başta olmak üzere, bütün işçi ve emekçilerin sosyal, kültürel, ekonomik, dayanışmasını benimser. Dayanışma kültürünün yaygınlaşması için çaba sarf eder.
- 5- Örgütlü olduğu kuruluşlarda planlama, uygulama, koordinasyon, denetleme vb. gibi işin tüm aşamalarında işçilerin söz, karar ve yetki sahibi olması için mücadele eder.
- 6- Kadını ikinci cins gören anlayışlara karşı mücadele eder.
- 7- Yasal ve yasa dışı biçimde çocuk işçi çalıştırılmasını önlemek için mücadele eder.
- 8- İnsan onurunu zedeleyen her türlü çalışma koşullarının ortadan kaldırılması için mücadele eder.
- 9- Anayasa, Yasalar, İnsan Hakları Bildirgesi,

ILO Anayasası ve Sözleşmeleri, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı ile diğer çok taraflı sözleşmelerden doğan hakları da kullanarak, Anayasa ve yasaların işçi sınıfından yana değiştirilmesi için mücadele eder.

10- Sınıf dayanışmasının gereklerini yerine getirir. Bu amaçla işçi ve emekçilerin ulusal ve uluslararası düzeyde birliğini sağlamayı hedefleyen adımlar atar.

11- Sendikada tam bir işçi demokrasisini esas alır. Bütün üyelerin; söz, yetki, karar hakkını kullanması için çalışır. Sendikada hiçbir patronluğa izin vermez. Bu bağlamda ..... sendikası aşağıdaki ilkeleri benimsemiştir.

12- Toplu sözleşmelerde hiçbir sözleşme maddesi işçinin onayı alınmadan yürürlüğe giremez.

13- Ücretli olarak çalışan sendika yöneticilerinin normal aylık ücretleri, sendikaya kayıtlı işçilerin aldığı en yüksek ücret ve yan ödemeler toplamından fazla olamaz. 2 dönem aynı görevi yapan yöneticiler 3. dönem için aday olamazlar.

14- İşyeri sendika temsilciliklerine, o işyerinde üye işçilerin, kendi aralarında sandık kurarak seçecekleri işçiler atanır. İşyerindeki üye çoğunluğunun istemi ile işyeri sendika temsilcilerini yenilenmek zorunludur. İşyeri temsilcileri fabrika kurullarının aldığı kararları hayata geçirmek için çalışma yürütmek zorundadır.

15- Sendikanın bütün organlarına seçimle gelir. Sendika amaç ve ilkeleri doğrultusunda

çalışmayan yöneticiler, temsilciler yahut sendikanın herhangi bir kurulunda görev alan kişiler, konumlarını kişisel çıkar için kullanma eğilimi içerisine girenler, işçi sınıfının çıkarlarına ters düşen hareket etme eğilimi gösterenler Genel Kurul yada seçim dönemi beklenmeksizin, seçmeye yetkili kurul üye çoğunluğunun kararı ile geri çağrılır.

16- Fabrikalarda yaşanan sorunlara karşı işçi sınıfı mücadelesi tarihinden süzülüp gelmiş mücadele yöntemleri ve araçları olduğu gibi ya da geliştirilerek kullanılır. Fabrikalar için kullanılan araç ve yöntemler sanayi havzası, bölge, kent ve ülke genelinde yürütülecek mücadeleler için de uygulanılır.

17- Sendika amaç ve ilkelerine bağlı kalmak kaydı ile fabrikalarda; Fabrika Kurulları, şube genelinde; Şube Meclisi, ülke genelinde; Genel Meclis karar hakkına sahiptir.

18- Sendikanın idari ve mali denetimi bütün üyelere açıktır. Bunun için tüm harcamalar düzenli olarak fabrikalardaki üyelerin görebileceği noktalara asılarak duyurulur.

***

Madde 31) Sendika Üyelik ve Dayanışma Aidatı:

1- Sendikanın ekonomik olarak, zorunlu giderlerini karşılayıp ayakta kalabilmesi ve güçlü olup üyelerine daha fazla hizmet sağlayabilmesi için, aylık üyelik ve dayanışma aidatı; 2 saatlik ücret tutarındadır.